

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.6.2012
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2010

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Finanskrisen blev ett svårt prov för unionens och de nationella myndigheternas förmåga att hantera problem i bankinstitut. Samtidigt har unionens finansmarknader blivit så integrerade, att störningar i en medlemsstat snabbt sprids till andra medlemsstater.

Mot denna bakgrund utfärdade kommissionen ett meddelande¹ i oktober 2010 med planer för en EU-ram för krishantering inom finanssektorn. Med ramen skulle myndigheterna få verktyg och befogenheter att preventivt ingripa mot bankkriser, skydda den finansiella stabiliteten och minimera skattebetalarnas förluster vid obestånd.

På internationell nivå har ledarna för G20 uppmanat till att med nyvunna erfarenheter se över rekonstruktionssystem och konkurslagstiftning för att säkerställa ordnad avveckling av stora, komplexa gränsöverskridande institut.² I Cannes i november 2011 ställde de sig bakom ”Grunddrag för effektiva rekonstruktionssystem för finansinstitut” (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*)³ från rådet för finansiell stabilitet (FSB). Här beskrivs de huvudelement som FSB anser krävs för ett effektivt rekonstruktionssystem. Om de genomförs kan myndigheterna rekonstruera finansinstitut på ett ordnat sätt, utan att skattebetalarna tvingas bekosta solvensstöd, samtidigt som finansinstitutens vitala ekonomiska funktioner skyddas. I juni 2012 planeras G20 inleda en utvärdering av framstegen med att genomföra dessa bestämmelser i de olika jurisdiktionerna.

I juni 2010 antog Europaparlamentet en rapport på eget initiativ med rekommendationer om gränsöverskridande krishantering inom banksektorn⁴. Det underströk behovet av en EU-ram för hantering av banker i finansiella svårigheter och rekommenderade större samordning och konsekvens i de rekonstruktionskrav och -förfaranden som är tillämpliga på gränsöverskridande institut. I december 2010 antog Ekofinrådet slutsatser⁵ som förespråkade en EU-ram för förebyggande, hantering och lösning av kriser. I slutsatserna betonas att ramen bör tillämpas på banker oavsett storlek, förbättra samarbetet över gränserna och bestå av tre pelare (förberedande och förebyggande åtgärder, tidigt ingripande, samt verktyg och befogenheter för rekonstruktion). De ”bör syfta till att bevara den finansiella stabiliteten genom att skydda allmänhetens och marknadens förtroende, inbegripa förebyggande och förberedelse som ett första steg, tillhandahålla trovärdiga rekonstruktionsverktyg, möjliggöra ett snabbt och beslutsamt agerande, minska den moraliska risken och i största möjliga utsträckning minimera de totala kostnader som måste täckas med offentliga medel genom att säkerställa en rättvis fördelning av bördan mellan finansinstitutens berörda parter, underlätta en smidig rekonstruktion av gränsöverskridande koncerner, säkerställa klarhet angående rättsläget och begränsa snedvridningar av konkurrensen.”

Vidare ska en högnivågrupp rapportera till kommissionen under andra halvåret 2012 om huruvida strukturella reformer av unionens banker skulle stärka den finansiella stabiliteten

¹ COM(2010) 579 final.

² G20-ledarnas uttalande på toppmötet i april 2009 om finansmarknader och världsekonomin.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

⁴ (2010/2006(INI))

⁵ 17006/1/10

och förbättra effektivitet och konsumentskydd, utöver pågående lagstiftningsreformer⁶. Gruppens förslag kommer att bedöma särskilt, sedan den avslutat sitt arbete.

Slutligen meddelade kommissionen den 30 maj 2012 att den kommer att igångsätta ”en kartläggning av de huvudsakliga stegen mot en fullständig ekonomisk monetär union. (bland annat) en utveckling mot en bankunion, med bland annat en integrerad finanstillsyn och ett gemensamt insättningsgarantisystem”⁷.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Mellan 2008 och 2012 genomförde kommissionen ett antal samråd och diskussioner med experter och viktiga berörda parter om bankers återhämtning. I januari 2011 offentliggjordes ett kommissionens arbetsdokument inför det sista samrådet innan förslaget antogs, där de möjliga politiska alternativ som kommissionen övervägde beskrevs i detalj. Samrådet avslutades den 3 mars 2011. Om ett av rekonstruktionsverktygen, det s.k. bail in- eller skuldnedskrivningsverktyget, hölls i april 2012 diskussioner med experter från medlemsstater, bankbranschen, den akademiska världen och advokatbyråer. Diskussionerna gällde detta verktygs nyckelparametrar, särskilt utlösande villkor för rekonstruktion, omfattningen av skuldnedskrivning, dess möjliga minimivå, rekonstruktion av koncerner samt tillämpning av hävdvunna rättigheter. Dokument om offentliga samråd återfinns på kommissionens webbplats⁸.

På grundval av detta har kommissionen utarbetat det bifogade lagstiftningsförslaget. Kommissionen har också tagit fram en konsekvensbedömning för förslaget som även återfinns på kommissionens webbplats⁹.

De synpunkter som konsekvensbedömningsnämnden framförde i sitt första och andra yttrande från maj och juni 2011 har beaktats. Dessutom har konsekvensbedömningen uppdaterats så att det motsvarar den senaste utvecklingen i internationella forum samt innehåller resultaten av diskussionerna om skuldnedskrivningsverktyget som ägde rum i april 2012. Konkret förbättrar den reviderade konsekvensbedömningen presentationen av det rättsliga och institutionella sammanhanget, genom att ange de nationella tillsynsmyndigheternas och rekonstruktionsmyndigheternas skyldigheter samt förhållandet mellan förslaget om skuldnedskrivningsverktyget och de planerade kraven i revideringen av kapitalkravsdirektivet (CRD IV). I konsekvensbedömningen förklaras alternativens innehåll i bättre, särskilt de som avser skuldnedskrivningsverktyget. Även detta verktygs effekter på finansieringskostnaderna för bankers och icke-finansiella företag (SMF) har lagts till. Ett avsnitt som rör förslagets förenlighet med andra lagstiftningsförslag har färdigställts. Slutligen har övervaknings- och utvärderingsförfaranden ytterligare förtydligats genom att lyfta fram de mest relevanta indikatorer som ska övervakas.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htmHigh-level Expert Group

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

Konsekvensbedömningens slutsatser är följande:

- Syftet med den föreslagna EU-ramen för bankrekonstruktion är att öka den finansiella stabiliteten, minska överdrivet risktagande, skydda insättarna och vitala banktjänster, spara samhällets pengar och skydda den inre marknaden för finansinstitut.
- Ramen väntas få positiva sociala effekter: För det första genom att minska sannolikheten för en kris inom hela bankväsendet och undvika att den ekonomiska välfärden drabbas vid en bankkris. För det andra genom att minimera skattebetalarnas förluster vid insolvensstöd till institut.
- Ramens kostnader kan bestå av eventuellt ökade finansieringskostnader för institut till följd av avskaffandet av implicit visshet om statligt stöd respektive kostnaderna för rekonstruktionsmedel. Institut kan låta kunder eller aktieägare betala dessa ökade kostnader genom sänkta insättningsräntor, höjda utlåningsräntor och bankavgifter eller minskade utdelningar. Emellertid kan konkurrensen göra att de inte fullt ut kan övervältra kostnaderna. Betydligt högre än den potentiella kostnaden är ramens potentiella ekonomiska välfärdsfördelar på lång sikt i form av minskad sannolikhet för en systemkris.

3. ALLMÄN FÖRKLARING: EN RAM FÖR ÅTERHÄMTNING OCH REKONSTRUKTION

Behovet av effektiva ramar för återhämtning och rekonstruktion

Banker och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*) tillhandahåller vitala tjänster till medborgarna, företagen och hela ekonomin (som insättningar, in- och utlåning samt drift av betalningssystem). Deras verksamhet bygger till stor del på förtroende, och de kan snabbt bli olönsamma om deras kunder och motparter förlorar tron på deras förmåga att uppfylla sina skyldigheter. Vid obestånd bör banker avvecklas i enlighet med normala insolvensförfaranden. Omfattningen av ömsesidiga beroendeförhållanden mellan institut skapar dock risker för systemkriser, när problem på en bank kan sprida sig till hela systemet. Denna systemrisk och institutens viktiga ekonomiska funktion gör att det normala insolvensförfarandet i vissa fall kan vara olämpligt. Även på förhållandevis små institut har avsaknaden av effektiva verktyg för att förvalta institut i kris alltför ofta krävt att offentliga medel används för att återställa förtroendet, för att förhindra en dominoeffekt där institut på obestånd allvarligt skadar den reala ekonomin.

Därför krävs det en effektiv politisk ram för att på ett ordnat sätt hantera banker på obestånd och för att hindra en spridning till andra institut. Syftet med en sådan politisk ram är att förse de behöriga myndigheterna med gemensamma och effektiva verktyg och befogenheter för att föregripa bankkriser, trygga den finansiella stabiliteten och minimera skattebetalarnas förluster.

Förberedande och förebyggande, tidigt ingripande och rekonstruktion

För detta bör de berörda myndigheterna befogenheter bestå av tre delar: i) Förberedande åtgärder och planer för att minimera riskerna för potentiella problem (förberedande och

förebyggande¹⁰). ii) Vid begynnande problem: befogenheter för att stoppa en banks försämrade situation på ett tidigt stadium för att undvika insolvens (tidigt ingripande). iii) Om ett instituts obestånd angår det allmänna intresset (definieras i artiklarna 27 och 28): väldefinierade medel att omorganisera eller avveckla banken på ett ordnat sätt, samtidigt som dess vitala funktioner bevaras och skattebetalarnas förluster vid obestånd minimeras (rekonstruktion). Tillsammans utgör dessa befogenheter en effektiv ram för återhämtning och, i förekommande fall, rekonstruktion av institut. Eftersom en enskild banks risker för den finansiella stabiliteten inte helt kan fastställas i förväg, bör de berörda myndigheterna kunna tillämpa dessa befogenheter på varje bank, oberoende av dess storlek eller verksamhetsområde.

Rekonstruktion - ett särskilt obeståndsförfarande för institut

I de flesta länder omfattas banker och andra företag i finansiella svårigheter av normala insolvensförfaranden. Med dessa förfaranden kan företaget antingen omorganiseras (vilket innebär en med borgenärerna överenskommen minskning av dess skuldbörda) och/eller avvecklas, varvid borgenärerna bär förlusterna. I samtliga fall får borgenärer och aktieägare inte full kompensation. Emellertid visar erfarenheterna från olika bankkriser att insolvenslagstiftningen inte alltid på ett effektivt sätt kan hantera finansinstitut på obestånd, i den mån de inte tillräckligt tillgodoser behovet av att undvika störningar av den finansiella stabiliteten, upprätthålla vitala tjänster eller skydda insättarna. Dessutom är insolvensförfaranden långdragna och vid omorganisation kräver de komplicerade förhandlingar och avtal med borgenärer, med potentiella olägenheter för gäldenärerna och borgenärerna i form av dröjsmål, kostnader och resultat.

Rekonstruktion utgör ett alternativ till normala insolvensförfaranden och möjliggör omstrukturering eller avveckling av en bank på obestånd, vars obestånd skulle angå det allmänna intresset (hota den finansiella stabiliteten, kontinuiteten i en banks vitala funktioner och/eller insättningars, kundtillgångars och offentliga medels säkerhet)¹¹. Med beaktande av unionens regler om statligt stöd bör därför instituts rekonstruktion uppnå liknande resultat som normala insolvensförfaranden, när det gäller fördelningen av förluster mellan aktieägare och borgenärer, samtidigt som den finansiella stabiliteten skyddas och skattebetalarnas förluster i form av solvensstöd begränsas. På samma gång bör förfarandet också trygga rättssäkerhet, öppenhet och förutsägbarhet vid behandlingen av aktieägare och bankborgenärer och skydda värden som annars skulle gå förlorade vid en konkurs. Avskaffas den underförstådda regeln att institut undsätts med offentlig medel, bör dessutom rekonstruktionsalternativet uppmuntra oförsäkrade borgenärer att bättre överväga riskerna med sina investeringar. Om vidare de nationella finansieringsarrangemangen vid rekonstruktion utformas i linje med reglerna för statligt stöd, kommer detta att säkerställa att ramens övergripande mål kan uppfyllas.

En balans mellan förutsägbarhet för investerare och frihet för myndigheterna

För att skydda befintliga egendomsrättigheter, bör en bank rekonstrueras vid en tidpunkt som ligger mycket nära insolvens, dvs. när den befinner sig på gränsen till obestånd. Emellertid kan bedömningen av denna tidpunkt bero av flera variabler och faktorer som är relaterade till

¹⁰ I detta sammanhang betyder "förebyggande" att undvika okontrollerade obestånd som kan orsaka finansiell instabilitet, inte att förebygga obestånd helt och hållet.

¹¹ Om myndigheterna bedömer att den finansiella stabiliteten och skattebetalarna inte hotas, kan en bank (eller delar av den) hamna på obestånd på ordinarie sätt.

rådande marknadsvillkor eller högst speciella likviditets- eller solvensfrågor, varför rekonstruktionsmyndigheten bör ha viss valfrihet. Även de konkreta åtgärder som ska vidtas vid en rekonstruktion bör inte för någon bank vara förutbestämda, utan bör snarare utgå från de konkreta förhållandena.

En unionsram med liknande verktyg, principer och förfaranden behövs för att göra nationella myndigheters rekonstruktioner tillräckligt enhetliga. Vid utformandet av ramen bör en balans hittas mellan tillsynsmyndigheters nödvändiga handlingsfrihet för att ta hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall och säkerställandet av lika konkurrensvillkor och bevarandet av den inre marknads integritet. Europeiska bankmyndigheten (EBA) bör få en klar roll och utfärda riktlinjer och tekniska standarder för att säkerställa en konsekvent tillämpning av rekonstruktionsbefogenheter, delta i rekonstruktionsplanering vid alla gränsöverskridande institut och obligatoriskt medla mellan nationella myndigheter vid meningsskiljaktigheter om ramens tillämpning.

Slutligen kräver en framgångsrik rekonstruktion tillräckliga medel, exempelvis för att ställa garantier eller ge kortfristiga lån för att bidra till att vitala delar av en enhet åter blir bärkraftiga. Dessa medel bör i princip banksektorn tillhandahålla på ett rättvist och proportionellt sätt och i möjligaste mån (med beaktande av de ekonomiska kostnaderna) i förväg. Oberoende av vidtagna lämpliga rekonstruktionsåtgärder säkerställer dessa åtgärder i förening att kostnaderna främst bärs av instituten själva och deras ägare och investerare.

Den inre marknaden - behandling av gränsöverskridande koncerner

Gränsöverskridande koncerner består av institut som är etablerade i olika medlemsstater. I rekonstruktionsramen erkänns att förekomsten av gränsöverskridande koncerner i Europa är en av de viktigaste drivkrafterna för integreringen av unionens finansmarknader. I ramen fastställs särskilda regler för gränsöverskridande koncerner som omfattar förberedande och förebyggande (artiklarna 7, 8, 11, 12 och 15), tidigt ingripande (artikel 25) och rekonstruktionsfasen (artiklarna 80–83). Det fastställs även bestämmelser om överföring av tillgångar mellan koncernföretag i finansiella kristider (artiklarna 16–22).

Koncernbestämmelserna syftar till att vid behov väga en effektiv rekonstruktion av hela koncernen mot skyddet av den finansiella stabiliteten i både de medlemsstater där koncernen verkar och i unionen. Effektiva metoder för rekonstruktion av koncerner är det enda sättet att uppnå finansiell stabilitet inom unionen och följaktligen förbättra den inre marknads funktion även i kristider. I synnerhet, och utan att glömma nödvändiga skyddsåtgärder för värmedlemsstaterna, bör en effektiv och snabb rekonstruktion av en koncern som minimerar dess värdeförluster kunna säkras genom att koncernnivåns rekonstruktionsmyndighet ges en framträdande roll.

Trots denna myndighets framträdande roll kommer värmedlemsstaternas rekonstruktionsmyndigheter att beaktas tillräckligt genom följande: a) Införandet av samarbetsförfaranden mellan rekonstruktionsmyndigheter genom skapandet av rekonstruktionskollegier. b) Erkännandet av att man vid beslut om koncerner måste beakta den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater. c) Utformandet av en klar beslutsprocess som tillåter alla myndigheter att framföra sina synpunkter, samtidigt som den säkerställer att ett enda beslut fattas om koncernens rekonstruktion. d) Införandet av mekanismer för lösande av tvister mellan rekonstruktionsmyndigheter (EBA-medling).

EBA¹² kommer att ha en obligatorisk medlingsfunktion i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010 (EBA-förordningen), särskilt artikel 19. I detta sammanhang ska alla relevanta bestämmelser i den förordningen tillämpas, inklusive artiklarna 38 och 44.1.

Alla dessa mekanismer bör säkerställa att rekonstruktionen av en koncern – eller tillhandahållandet av finansiellt stöd mellan underställda institut – inte skadar någon del av koncernen eller att man förbiser den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där ett dotterbolag är etablerat.

4. RÄTTSLIGA ASPEKTER

4.1. Rättslig grund

Förslagets rättsliga grund är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Detta möjliggör att åtgärder kan antas för tillnärmning av nationella föreskrifter som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Genom förslaget harmoniseras nationell lagstiftning om återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag, i den mån detta krävs för att se till att medlemsstaterna har samma verktyg och förfaranden för att åtgärda systemfel. De harmoniserade ramarna bör sålunda främja finansiell stabilitet på den inre marknaden genom att trygga en baskapacitet för rekonstruktion av institut i alla medlemsstater och genom att främja samarbete mellan nationella myndigheter vid gränsöverskridande koncerners obestånd.

Artikel 114 i EUF-fördraget är därför den lämpliga rättsliga grunden.

4.2. Subsidiaritet

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen, på de områden där den inte har exklusiv befogenhet, vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Bara åtgärder på unionsnivå kan säkerställa att medlemsstaterna använder tillräckligt förenliga åtgärder för att hantera institut på obestånd. Även om unionens banksektor är starkt integrerad, är systemen för att hantera bankkriser nationella och skiljer sig avsevärt åt. I många nationella rättssystem har myndigheterna för närvarande inte de befogenheter som krävs för att avveckla finansinstitut på ett ordnat sätt, samtidigt som de tjänster bevaras som är viktiga för den ekonomiska stabiliteten och skattebetalarnas förluster för solvensstöd minimeras. Sådana avvikelser i nationell lagstiftning är olämpliga, om man på lämpligt sätt söker hantera krisers gränsöverskridande dimension, och de komplicerar eventuella arrangemang för samarbete mellan hem- och värdmedlemsstater.

Dessutom kan väsentliga skillnader mellan nationella rekonstruktionsförfaranden medföra oacceptabla risker för den finansiella stabiliteten och äventyra en effektiv rekonstruktion av

¹² För att säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna är representerade i EBA och att mildra intressekonflikter, ändras förordning (EU) nr 1093/2010 så att begreppet behöriga myndigheter enligt förordningen även omfattar nationella rekonstruktionsmyndigheter.

gränsöverskridande koncerner. Eftersom ett införande av adekvata rekonstruktionsförfaranden på unionsnivå kräver en betydande harmonisering av nationella metoder och förfaranden, är det lämpligt att EU föreslår nödvändiga lagstiftningsåtgärder. Emellertid är rekonstruktion nära kopplad till icke-harmoniserade områden i nationell lagstiftning, exempelvis insolvens och förmögenhetsrätt. Därför är ett direktiv det lämpliga rättsliga instrumentet, eftersom införlivande är nödvändigt för att säkerställa att ramen genomförs på ett sätt som ger den avsedda effekten, med hänsyn till den relevanta nationella lagstiftningens särdrag.

4.3. Proportionalitet

Enligt proportionalitetsprincipen bör unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen.

I princip bör en bank omfattas av normala insolvensförfaranden, som alla andra företag. Banksektorn skiljer sig dock från de flesta andra sektorer genom att den utför för ekonomin kritiska funktioner och är särskilt sårbar för systemkriser. Dessa särdrag gör att avvecklandet av en bank kan få allvarigare konsekvenser än när andra företag lämnar marknaden. Detta kan motivera användning av särskilda regler och förfaranden vid en bankkris.

Eftersom en bank på obestånd har en systemvikt som inte exakt kan förhandsberäknas, bör den föreslagna krishanteringsramen i princip tillämpas på alla banker, oberoende av deras storlek och komplexitet. Om ett multinationellt institut hamnar på obestånd och har marknadsvikt och är globalt sammanflätad, rubbar detta förvisso det globala finansiella systemet och får negativa ekonomiska effekter på en rad olika länder. Det är dock uppenbart att om många små institut utgör en betydande del av ett lands banksektor, får det också förödande effekter på ekonomin om de samtidigt hamnar på obestånd vid en omfattande kris. Ramen säkerställer därför att tillsynsmyndigheter och rekonstruktionsmyndigheter har särskilda bestämmelser och förfaranden till sitt förfogande för att effektivt kunna hantera bankers obestånd eller nästan obestånd med systemrisk. De nationella myndigheterna kommer att beakta en banks risker, storlek och beroendeförhållanden i samband med återhämtnings- och rekonstruktionsplaner och vid användningen av olika verktyg som står till deras förfogande, för att säkerställa att ordningen tillämpas på ett lämpligt sätt.

Bestämmelserna är därför proportionella till vad som är nödvändigt för att uppnå målen. Begränsningar av egendomsrätten som utövat av de föreslagna befogenheterna kan medföra måste dessutom vara förenliga med stadgan om de grundläggande rättigheterna så som den tolkats av domstolen. Det är av detta skäl som rekonstruktionsmässighet bör ligga så nära insolvens som möjligt, och som utövat av rekonstruktionsbefogenheter bör begränsas till vad som är nödvändigt för att uppfylla mål av allmänt intresse, nämligen att bevara unionens finansiella stabilitet.

4.4. Närmare redogörelse för förslaget

4.4.1. Syfte och tillämpningsområde (artikel 1)

Förslaget avser krishantering med avseende på alla kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (förberedande, återhämtnings- och rekonstruktion). Förslagets tillämpningsområde är identiskt med kapitalkravsdirektivet¹³ som förenar tillsynskrav för

¹³ Direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut respektive direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

institut, inklusive finansinstitut som ingår i en bankkoncern och värdepappersföretag. Lehman Brothers-konkursen visar att värdepappersföretag måste omfattas av ramen, eftersom deras obestånd kan få allvarliga systemeffekter. Dessutom bör rekonstruktionsmyndigheternas befogenheter också omfatta holdingbolag, om ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är dotterbolag uppfyller villkoren för rekonstruktion och rekonstruktionsverktygen och -befogenheterna måste tillämpas på moderbolaget för att rekonstruera ett eller flera av dess dotterbolag eller rekonstruera hela koncernen.

4.4.2. Myndigheter med ansvar för rekonstruktion (artikel 3)

I förslaget krävs att medlemsstaterna ska ge offentliga förvaltningsmyndigheter befogenheter att rekonstruera och avveckla, för att se till att målen kan uppnås i tid. I förslaget anges det inte närmare vilken myndighet som bör utses till rekonstruktionsmyndighet, eftersom detta inte är nödvändigt för att säkerställa effektiv rekonstruktion och skulle ingripa i medlemsstaternas författningar och administrativa strukturer. Medlemsstaterna har därför frihet att till rekonstruktionsmyndighet välja exempelvis nationella centralbanker, finansiella tillsynsorgan, insättningsgarantisystem, finansministerier eller särskilda myndigheter.

Rekonstruktionsmyndigheterna måste ha tillräcklig kompetens och resurser att kunna hantera bankrekonstruktioner på nationell och gränsöverskridande nivå. Med tanke på sannolikheten för intressekonflikter föreskrivs det att rekonstruktionsverksamheten funktionellt ska skiljas från utsedd myndighets övriga verksamhet.

4.4.3. Återhämtnings- och rekonstruktionsplaner (artiklarna 5–13)

Tidiga åtgärder utifrån återhämtningsplaner kan förhindra upptrappningen av problem och minska risken för att en bank hamnar på obestånd. Institut kommer att få skyldighet att utarbeta återhämtningsplaner, med angivande av förfaranden och åtgärder för att tidigt kunna ingripa och återställa sin långsiktiga bärkraft vid en väsentlig försämring av deras finansiella läge. Koncerner kommer att åläggas att utarbeta planer både på koncernnivå och för enskilda institut inom koncernen. Återhämtningsplaner ska bedömas och godkännas av tillsynsorgan.

Med rekonstruktionsplaner kommer ett institut att kunna rekonstrueras och avvecklas medan skattebetalarnas förluster i form av solvensstöd minimeras och vitala ekonomiska funktioner skyddas. En rekonstruktionsplan som i en normal situation utarbetas av rekonstruktionsmyndigheter i samarbete med tillsynsorgan ska innehålla alternativ för en rekonstruktion av institutet vid olika scenarier, inklusive systemkris. Sådana planer bör innehålla närmare uppgifter om hur verktyg och metoder för rekonstruktion ska tillämpas för att trygga att vitala funktioner kan vidmakthållas. Rekonstruktionsplaner för koncerner ska bestå av en plan för koncernen och planer för varje enskilt institut inom denna.

4.4.4. Befogenheter att åtgärda eller undanröja hinder för rekonstruktion (artiklarna 14–16)

Utifrån rekonstruktionsplanen ska rekonstruktionsmyndigheterna bedöma om ett institut eller en koncern kan rekonstrueras eller avvecklas. Om dessa myndigheter konstaterar väsentliga hinder för rekonstruktion av ett institut eller en koncern, får de kräva att institutet eller koncernen ska vidta åtgärder för att underlätta sin rekonstruktion.

Sådana åtgärder kan bland annat omfatta följande: Minska komplexitet genom förändrade juridiska eller operativa strukturer så att vitala funktioner juridiskt och ekonomiskt kan skiljas från andra funktioner, ta fram serviceavtal för säkrande av vitala funktioner, begränsa

maximal individuell och samlad exponering, ålägga rapporteringskrav, begränsa eller lägga ned befintlig eller föreslagen verksamhet, begränsa eller förhindra att nya affärsverksamheter eller produkter utvecklas samt emittera ytterligare konvertibler.

Bedömningen av om koncerner kan rekonstrueras bygger på rekonstruktionsmyndigheters samordning, samråd och gemensamma bedömning med dotterbolagens rekonstruktionsmyndigheter, med andra relevanta behöriga myndigheterna och EBA.

EBA kommer att spela en viktig roll, för att säkerställa att bedömningen av möjligheterna till rekonstruktion tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater, och detta gäller också de berörda myndigheternas användning av förebyggande befogenheter. Konkret behöver EBA utarbeta förslag till tekniska standarder som fastställer parametrar som krävs för bedömningen av rekonstruktionsplaners systempåverkan och standarder för vad som måste utredas för att kunna bedöma ett instituts eller en koncerns möjligheter till rekonstruktion.

4.4.5. *Finansiellt stöd inom koncerner (artiklarna 17–23)*

Förslaget syftar till att övervinna nuvarande rättsliga begränsningar för tillhandahållandet av finansiellt stöd mellan enheter inom en koncern. Institut inom koncerner ska kunna avtala om finansiellt stöd till andra koncernenheter med ekonomiska svårigheter (i form av lån, ställda garantier eller tillhandahållande av tillgångar som säkerhet vid transaktioner). Sådant tidigt finansiellt stöd kan förhindra att finansiella problem utvecklas i enskilda koncernenheter. Sådana avtal ska förhandsgodkännas på bolagsstämmor enligt nationell lag med alla berörda enheter och ge ledningsorganen mandat att vid behov tillhandahålla finansiellt stöd enligt avtalet. Rättslig osäkerhet kommer att minska, då det kommer att vara klart när och hur sådant finansiellt stöd kan tillhandahållas. Avtalen är frivilliga, varför bankkoncerner får bedöma om sådana arrangemang är i koncernens intresse (en koncern kan vara mer eller mindre integrerad och föra en mer eller mindre gemensam strategi). De får också välja vilka företag som bör vara avtalsparter (det kan vara lämpligt att utesluta olika typer av riskbolag).

Som säkerhetsåtgärd kommer den överförande enhetens tillsynsorgan att ha befogenhet att förbjuda eller begränsa finansiellt stöd enligt avtalet, om detta skulle hota den enhetens likviditet eller solvens eller den finansiella stabiliteten.

4.4.6. *Tidiga ingripanden – Särskild förvaltning (artiklarna 23–26)*

I förslaget förstärks tillsynsorganens befogenheter att tidigt ingripa, när ett instituts finansiella situation eller solvens försämras. De befogenheter som övervägs i förslaget kompletterar tillsynsorganens befogenheter enligt artikel 136 i kapitalkravsdirektivet. Dessa befogenheter inkräktar inte på rättigheter eller avviker från förfarandekrav som fastställts enligt bolagsrätten.

I befogenheterna att tidigt ingripa ingår följande befogenheter: att ålägga institutet att genomföra förfaranden och åtgärder enligt återhämtningsplanen, utforma ett åtgärdsprogram med tidsplan för genomförandet, inkalla eller ålägga ledningen att inkalla en stämma, föreslå dagordning och fattandet av vissa beslut, och ålägga institutet att ta fram en plan för skuldomläggning i förhållande till borgenärerna.

Dessutom skulle tillsynsorganet ha befogenhet att utnämna en särskild förvaltare för en begränsad period, när ett instituts solvens anses vara i riskzonen. Den särskilda förvaltarens huvuduppgift är att återställa institutets finansiella situation och en sund och försiktig affärsverksamhet. En särskild förvaltare kommer att ersätta institutets ledning och ha alla dess

befogenheter, utan att det påverkar hävdandet av stamaktieägares rättigheter. Befogenheten att utse en särskild förvaltare kommer dessutom att verka disciplinerande på ledning och aktieägare och som ett sätt att främja den privata sektorns lösningar på problem som utan åtgärder kan leda till att ett institut hamnar på obestånd.

4.4.7. Villkor för rekonstruktion (artikel 27)

I förslaget fastställs de utlösande faktorerna för att rekonstruktionsverktyg ska kunna tillämpas. När ett institut är insolvent eller mycket nära insolvens ska myndigheterna kunna vidta en åtgärd, om institutet inom en nära framtid kommer att bli insolvent om det inte vidtas någon åtgärd.

Samtidigt måste det säkerställas att ingrepp bara utlöses, när ingrepp i berörda parter rättigheter är motiverade. Därför bör rekonstruktionsåtgärder bara vidtas, när institutet är eller torde hamna på obestånd och det i rimlig tid inte finns andra möjligheter att rädda det. Dessutom måste ett ingripande med rekonstruktionsåtgärder motiveras av allmänintresset i den mening som avses i artikel 28.

4.4.8. Allmänna principer – särskilt inte sämre villkor för borgenär (artikel 29)

I ramen fastställs ett antal allmänna principer som rekonstruktionsmyndigheterna måste följa. Dessa principer hänför sig bland annat till fördelning av förluster och behandling av aktieägare och borgenärer samt hur användningen av verktyg kan påverka institutets förvaltning.

I ramen fastställs att förlusterna, när de beräknats genom ett värderingsförfarande (artikel 30), ska fördelas mellan institutets aktieägare och borgenärer, i enlighet med den prioriteringsordning som föreskrivs i respektive nationellt insolvensförfarande. Som påpekats ovan (se avsnitt 3) tar emellertid normala insolvensförfaranden inte tillräcklig hänsyn till den finansiella stabiliteten eller annat av allmänt intresse. Därför fastställs det i rekonstruktionsramen vissa principer för fördelning av förluster som bör följas, oberoende av vad som föreskrivs i de olika nationella insolvensförfarandena. Dessa principer är följande: a) Att förlusterna i första hand ska bäras av aktieägarna och sedan av borgenärerna, och b) att borgenärer med samma prioritet får behandlas olika, om detta motiveras av det allmänna intresset och särskilt för att stärka den finansiella stabiliteten. Dessa principer tillämpas på samtliga rekonstruktionsverktyg. Beträffande skuldnedskrivningsverktyget fastställs dessutom en mer detaljerad prioriteringsordning (artikel 43). Denna mer detaljerade prioriteringsordning kommer att komplettera och vid behov ha företräde framför den som föreskrivs i respektive nationell insolvenslagstiftning.

Om borgenärernas ekonomiska utdelning blir mindre än om institutet hade tvingats i likvidation genom ett normalt insolvensförfarande, måste myndigheterna se till att de erhåller mellanskillnaden. Denna eventuella ersättning ska betalas av rekonstruktionsfonden. Principiellt avgörande för att säkerställa att målet att minimera skattebetalarnas förluster iakttas är principen att förlusterna i första hand ska bäras av aktieägarna och sedan av borgenärerna, samt att rekonstruktionsåtgärder måste vidtas före extraordinärt offentligt finansiellt stöd (artikel 29).

4.4.9. Värdering (artikel 30)

Användningen av rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter grundar sig på en bedömning av tillgångarnas och skuldernas verkliga värde på det institut som är på väg att

hamna på obestånd. I detta syfte innehåller ramen en värdering baserad på ”marknadsvärdesprincipen”. Detta kommer att säkerställa att förlusterna redovisas när institutet hamnar på obestånd.

Värderingen bör göras av en oberoende expert, om inte brådskande skäl föreligger. I så fall skulle rekonstruktionsmyndigheterna göra en preliminär värdering som därefter kompletteras med en definitiv värdering med hjälp av en oberoende expert. Rekonstruktionsmyndigheterna har beviljats de befogenheter som krävs för att ändra sina rekonstruktionsåtgärder¹⁴ alltefter eventuella avvikelser mellan den preliminära och definitiva värderingen.

4.4.10. Rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter (artiklarna 31–64)

När de utlösande villkoren för rekonstruktion uppfylls, ska myndigheterna ha befogenhet att tillämpa följande rekonstruktionsverktyg:

- (a) Försäljning av affärsverksamhet.
- (b) Broinstitut.
- (c) Avskiljande av tillgångar.
- (d) Skuldnedskrivning.

För att kunna använda dessa verktyg ska myndigheterna ha befogenhet att ta kontroll över ett institut på obestånd eller på väg att bli det, ta över aktieägarnas och ledningens roll, överföra tillgångar och skulder samt se till att avtal efterlevs.

Rekonstruktionsverktygen kan tillämpas var för sig eller i förening. Alla medför en viss omstrukturering av banken. Sådana omstruktureringar utmärker inte bara skuldnedskrivningsverktyget. Verktyget avskiljande av tillgångar ska alltid tillämpas i förening med de andra verktygen (artikel 32). I tillämpliga fall måste tillämpandet av rekonstruktionsverktyg vara förenligt med unionens regler för statligt stöd. Användning av offentligt stöd och/eller rekonstruktionsfonder vid rekonstruktion av institut på obestånd måste då anmälas till kommissionen. Detta kommer att bedömas enligt bestämmelserna om statligt stöd för att granska förenligheten med den inre marknaden.

I förslaget anges en minimiuppsättning rekonstruktionsverktyg som alla medlemsstater bör införa. Emellertid ska nationella myndigheter dessutom kunna behålla särskilda nationella verktyg och befogenheter för institut på obestånd, om dessa är förenliga med principerna och målen i unionens rekonstruktionsram samt med EUF-fördraget, och om de inte utgör hinder för en effektiv rekonstruktion av koncerner¹⁵. Nationella rekonstruktionsmyndigheter ska endast kunna använda dessa nationella verktyg och befogenheter om det kan motiveras av att de inte kan vidta effektiva rekonstruktionsåtgärder med unionsramens verktyg (var för sig eller i förening).

Genom avyttringsverktyget kan rekonstruktionsmyndigheterna sälja av hela eller delar av institutets verksamhet på affärsmässiga villkor, utan aktieägarnas medgivande eller utan att

¹⁴ Exempelvis kan rekonstruktionsmyndigheterna överföra eller återföra tillgångar eller skulder som överförts till ett broinstitut.

¹⁵ I detta avseende skulle ett verktyg som innebär örönmärkning av ett institut inte vara förenligt med ramen.

följa förfarandekrav som annars skulle gälla. I möjligaste mån bör rekonstruktionsmyndigheterna bjuda ut hela eller delar av verksamheten som ska säljas på marknaden.

Genom broinstitutverktyget kan rekonstruktionsmyndigheterna föra över hela eller delar av ett instituts verksamhet till en av den offentliga sektorn kontrollerad enhet. Broinstitutet måste ha verksamhetstillstånd enligt kapitalkravsdirektivet och ska ledas affärsmässigt inom de ramar som föreskrivs enligt reglerna om statligt stöd. Ett broinstituts verksamhet är tillfällig, för målet är att avyttra verksamheten till den privata sektorn på förmånliga marknadsvillkor.

Med verktyget avskiljande av tillgångar ska rekonstruktionsmyndigheterna kunna föra över risk- eller problemtillgångar till en särskild tillgångsförvaltning, så att de kan förvaltas och på sikt omstruktureras. Tillgångar bör överföras till marknadsvärde eller långsiktigt ekonomiskt värde (i enlighet med artikel 30), så att alla förluster redovisas vid den tidpunkt då överföringen sker. För att minimera snedvridning av konkurrensen och riskerna för överdrivet risktagande bör detta verktyg kombineras med annat rekonstruktionsverktyg.

Skuldnedskrivningsverktyget (artiklarna 37–51)

Med skuldnedskrivningsverktyget får rekonstruktionsmyndigheterna befogenhet att på institut på obestånd skriva ner borgenärernas fordringar utan säkerhet och att konvertera fordringar till aktier. Verktyget kan användas för att rekapitalisera ett institut som är eller håller på att komma på obestånd, på så sätt att myndigheterna kan omstruktureras det genom rekonstruktionsprocessen och återställa dess bärkraft efter omorganisering och omstrukturering. Detta skulle ge myndigheterna mer flexibilitet vid hanterandet av stora, komplexa finansinstitut på obestånd. Parallellt kan ledningen som förorsakat institutets problem avsättas och en plan för att återställa verksamheten genomföras.

Rekonstruktionsmyndigheterna bör ha befogenhet att skriva ned institutets alla skulder. Det finns emellertid vissa skulder som skulle uteslutas på förhand (som fordringar med säkerhet, garanterade insättningar och skulder med en återstående löptid på mindre än en månad). Rekonstruktionsmyndigheten kan i undantagsfall utesluta derivatskulder, när det är motiverat för att säkerställa institutets vitala funktioner och kärnverksamhet eller finansiella stabilitet (artikel 38). Harmoniserad tillämpning av möjliga undantag på unionsnivå skulle säkerställas genom delegerade akter antagna av kommissionen.

För att kunna tillämpa detta verktyg måste rekonstruktionsmyndigheterna försäkra sig om att institut har tillräckligt mycket skulder i sin balansräkning som kan omfattas av nedskrivningsbefogenheten. Minimibeloppet ska vara proportionellt och anpassat till varje institutkategori, grundat på dess risker eller finansieringskällors sammansättning (artikel 39). Harmoniserad tillämpning av minimikravet på unionsnivå ska säkerställas genom kommissionens delegerade akter. En lämplig procentandel kunde exempelvis vara 10 % av de totala skulderna (med undantag av lagstadgat kapitalkrav), vilket grundar sig på uppgifter från den senaste finanskrisen och gjorda modellsimuleringar,

Som det förklaras i punkt 4.4.8, fastställs i artiklarna 43 och 44 en detaljerad prioriteringsordning som kompletterar och vid behov ersätter den som föreskrivs i respektive nationell insolvenslagstiftning. I princip bör aktieägares fordringar täckas före de oprioriterade borgenärernas. Först när dessa fordringar täckts, kan rekonstruktionsmyndigheterna skriva ner prioriterade fordringar (artiklarna 43 och 44). Det kan dock finnas omständigheter, då rekonstruktionsmyndigheterna skulle kunna inskränka

borgenärernas rättigheter utan att ha täckt aktieägares fordringar. Dessa omständigheter är specifika för skuldnedskrivningsverktyget och kan inträffa när ett institut under rekonstruktion kan ha visst reservkapital (enligt villkoren för rekonstruktion ska ett institut anses vara eller sannolikt komma på obestånd om det uttömt allt eller i princip allt sitt kapital). Efter att ha fördelat förlusterna på aktieägarna och skrivit ned eller helt avskrivit de flesta aktieägarfordringar, kan rekonstruktionsmyndigheterna i detta fall omvandla efterställda fordringar och vid behov även prioriterade fordringar till kapital. Denna omvandling måste ske på ett sätt som väsentligt späder ut aktieägarnas återstående fordringar.

4.4.11. Begränsningar av uppsägning och skydd av motparter (artiklarna 68–73 och 77)

För att rekonstruktionsverktyg ska fungera väl måste rekonstruktionsmyndigheter tillfälligt kunna inskränka borgenärers och motparter rätt att hävda sina fordringar och säga upp, påskynda eller på annat sätt avsluta avtal med ett institut på obestånd. Ett sådant tillfälligt upphävande, som inte skulle vara längre än till kl. 17.00 påföljande bankdag, ger myndigheterna tid att identifiera och värdera de avtal som behöver överföras till en solvent tredje man, utan att riskera att finansiella avtals värde och omfattning ändras genom att motparter hävdar sin rätt att avsluta dem. Efter denna tidsperiod skulle de aktuella motparterna till institutet på obestånd åter ha rätt att avsluta sina avtal. Emellertid bör överföring till en solvent tredje man inte anses vara ett fall av betalningsförsummelse som ger rätt till uppsägning.

Dessa nödvändiga begränsningar av avtalsenliga rättigheter uppvägs av skydd av motparter, för att förhindra att myndigheterna delar upp knutna skulder, rättigheter och avtal: vid delvis överlåtelse av äganderätt måste knutna arrangemang antingen överlåtas i sin helhet eller inte alls. Sådana arrangemang omfattar slutavräkningsavtal, kvittningsöverenskommelser, avtal om finansiell äganderättöverföring, avtal om säkerheter och avtal om strukturerad finansiering.

4.4.12. Begränsning av rättsliga förfaranden (artiklarna 77 och 78)

I enlighet med artikel 47 i stadgan om grundläggande rättigheter har de berörda parterna rätt till en rättvis rättegång och till ett effektivt rättsmedel mot åtgärder som berör dem. Därför bör beslut som fattas av rekonstruktionsmyndigheterna kunna bli föremål för rättslig prövning. För att säkerställa stabiliteten på finansmarknaderna och skydda tredje män som har förvärvat tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under rekonstruktion i kraft av myndigheternas rekonstruktionsbefogenheter, bör den rättsliga prövningen dock inte påverka varje administrativ akt och/eller transaktion som ingåtts på grundval av det ogiltigförklarade beslutet. Rättsverkningar vid ett felaktigt beslut bör därför begränsas till gottgörelse för skador som drabbat de berörda personerna.

Dessutom måste det förhindras att talan väcks eller andra rättsliga åtgärder inleds mot en bank som är under rekonstruktion. Därför anger ramen att innan den nationella domstolen inleder insolvensförfaranden mot ett institut, ska den delge rekonstruktionsmyndigheten varje ansökan. Rekonstruktionsmyndigheten har då rätt att inom 14 dagar från delgivningen besluta att vidta rekonstruktionsåtgärder mot det berörda institutet.

4.4.13. Gränsöverskridande rekonstruktion (artiklarna 80–83)

Det tas i återhämtnings- och rekonstruktionsramen hänsyn till vissa bankkoncerners gränsöverskridande karaktär, i syfte att skapa en övergripande och integrerad återhämtnings- och rekonstruktionsram inom unionen.

I enlighet med detta måste återhämtnings- och rekonstruktionsplaner utarbetas, beslutas och genomföras för hela koncernen, samtidigt som hänsyn tas till särdragen i respektive koncerns struktur och ansvarsfördelningen mellan värd- och hemmedlemsstatens myndigheter. Detta kommer att ske genom åtgärder som kommer att kräva ett utökat samarbete mellan nationella myndigheter och skapande av incitament till att tillämpa en koncernmetod under alla faser av förberedande, återhämtning och rekonstruktion.

Rekonstruktionskollegier ska inrättas med klar ledningsstruktur och med deltagande av EBA. EBA ska underlätta myndigheternas samarbete och vid behov medla. Syftet med kollegier är att samordna nationella myndigheters förberedelse- och rekonstruktionsåtgärder för att uppnå optimala lösningar på EU-nivå.

4.4.14. Förbindelser med tredjeländer (artiklarna 84–89)

Eftersom många av unionens institut och bankkoncerner är verksamma i tredjeland, måste en effektiv rekonstruktionsram även omfatta samarbete med myndigheter i tredjeland. Genom förslaget får EU-myndigheter nödvändiga befogenheter att bistå vid utländsk rekonstruktion av utländska banker på obestånd genom att överföra tillgångar och skulder inom deras jurisdiktion. Emellertid kan sådant bistånd bara bli aktuellt om lokala insättare och borgenärer behandlas rättvist och jämlikt vid den utländska insatsen och denna inte äventyrar medlemsstatens finansiella stabilitet. EU:s rekonstruktionsmyndigheter bör också ha behörighet att tillämpa rekonstruktionsverktyg på nationella filialer till tredjeländers institut, om finansiell stabilitet eller skydd av lokala insättare påkallar en separat rekonstruktion. Enligt förslaget ska bistånd ges vid utländsk rekonstruktion, om rekonstruktionsmyndigheterna har ett samarbetsavtal med den utländska rekonstruktionsmyndigheten. När det gäller internationella koncerner bör sådana avtal vara ett sätt att trygga effektiv planering, beslutsfattande och samordning.

EBA bör utveckla och ingå administrativa ramavtal med myndigheter i tredjeland i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 och nationella myndigheter bör ingå bilaterala avtal som i möjligaste mån ligger i linje med EBA:s ramavtal.

4.4.15. Rekonstruktionsfinansiering (artiklarna 90–99)

Rekonstruktion möjliggör en bättre fördelning mellan aktieägare och borgenärer av rekonstruktionens kostnadsbördor, när insolvensförfaranden anses olämpliga på grund av eventuella risker för den finansiella stabiliteten. Emellertid är detta kanske inte alltid tillräckligt utan kan behöva kompletteras med ytterligare finansiering, exempelvis för att tillhandahålla likvida medel till en brobank. Tidigare erfarenheter visar att det är nödvändigt att införa finansieringssystem som instituten själva finansierar, för att minimera skattebetalarnas förluster vid solvensstöd. I artiklarna 90–99 fastställs nödvändiga bestämmelser i detta syfte.

I artikel 89 föreskrivs inrättandet av finansieringssystem i varje medlemsstat. Deras tillåtna ändamål anges i artikel 89.2 och de spänner från garantier till lån eller bidrag. Förluster ska i

första hand bäras av aktieägare och borgenärer, men andra finansieringsmöjligheter kan i princip inte uteslutas.

I artikel 90 fastställs bidragsregler för finansieringssystemen och innebär en blandning av förfinansiering, kompletterat med bidrag i efterhand och möjligheter att ta upp lån hos finansinstitut eller centralbanken vid behov. För att se till att vissa medel alltid är tillgängliga och med tanke på att finansiering i efterhand är konjunkturförstärkande, fastställs en lägsta målnivå för medlen som ska uppnås genom förfinansiering under en tioårsperiod. På grundval av modellberäkningar fastställs en optimal lägsta målnivå på 1 % av täckta insättningar.

För att öka de nationella finansieringssystemens motståndskraft, föreskrivs i artikel 97 en rätt för dessa att låna från sina motparter i andra medlemsstater. För att återspegla ansvarsfördelningen mellan de olika nationella myndigheterna vid rekonstruktion av koncerner, föreskrivs det i artikel 98 om olika nationella finansieringssystem bidrag till rekonstruktion av koncerner. Detta bidrag ska baseras på vad som tidigare överenskommits i samband med rekonstruktionsplanerna för koncerner. Nationella finansieringssystem utgör ett EU-finansieringssystem i förening med upplåningsmekanismer och ömsesidiga nationella arrangemang för rekonstruktion av gränsöverskridande koncerner (artikel 98).

I artikel 99 behandlas insättningsgarantisystemens roll i rekonstruktionsramarna. Dessa system kan på två sätt behöva bidra vid rekonstruktioner.

För det första måste de bidra till att säkerställa kontinuerlig tillgång till täckta insättningar. Insättningsgarantiordningar är för närvarande inrättade i alla medlemsstater i enlighet med direktiv 94/19/EG. De ska kompensera icke-professionella insättare med högst 100 000 euro för icke tillgängliga insättningar, innan de övertar dem i ett likvidationsförfarande. Däremot undviker man genom rekonstruktion att täckta insättningar inte är tillgängliga, vilket är att föredra ur insättarens synvinkel. Det är därför önskvärt att insättningsgarantisystemen bidrar med ett belopp som motsvarar de förluster som de annars skulle tvingas göra vid normala insolvensförfaranden, vilket uttrycks i artikel 99.1. För nöjaktig finansiering inordnas insättningsgarantisystem i prioriteringsordningen för fordringar, så att dessa system likställs med oprioriterade fordringar utan förmånsrätt. Deras bidrag måste vara kontant för att täcka förluster som avser täckta insättningar.

För det andra ska insättningsgarantisystemen själva få avgöra hur de ska finansiera rekonstruktion, samtidigt som medlemsstaterna åtminstone måste använda dem för att tillhandahålla kontanter för säkrande av kontinuerlig tillgång till täckta insättningar: De får besluta att inrätta från garantisystemen skilda finansieringsarrangemang eller också att även använda garantisystemen för finansieringsarrangemang enligt artikel 91. Det finns synergieffekter mellan insättningsgarantisystem och rekonstruktion. Om befintliga rekonstruktionsramar bromsar spridningseffekter, minskar de antalet banker på obestånd och därmed sannolikheten för utbetalningar från garantisystemen. Genom förslaget får därför medlemsstaterna använda garantisystem vid rekonstruktionsfinansiering för att utnyttja stordriftsfördelar. Om de två arrangemangen är separata, omfattar insättningsgarantisystemets ansvar skyddet av täckta insättningar i den omfattning och på de villkor som fastställs i artikel 99.1–4, medan kompletterande finansiering tillhandahålls genom separata finansieringsarrangemang som fastställs i artikel 91. Om de däremot väljer ett enda finansieringsarrangemang, kommer detta att täcka både förluster för täckta insättningar och andra ändamål enligt artikel 92. I det fallet måste insättningsgarantisystemet uppfylla alla villkor för bidrag, upplåning och ömsesidighet som fastställs i artiklarna 93–98.

Om institutet under rekonstruktion erhåller bidrag från garantisystemet och senare hamnar på obestånd, varvid garantisystemets medel inte är tillräckliga för att återbetala insättare, måste detta ha arrangemang för att omedelbart kunna anskaffa motsvarande belopp från sina medlemmar.

Det är troligt att statligt stöd förekommer när rekonstruktionsmedel används, oavsett typen av nationellt finansieringsarrangemang (dvs. en rekonstruktionsfond skild från insättningsgarantisystemet eller insättningsgarantisystemet använt som en rekonstruktionsfond).

4.4.16. Förenlighet med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget

Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till förordningar om inrättande av EBA, Eiopa och Esma¹⁶. Kommissionen vill här påminna om sina uttalanden om artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget i samband med att förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna antogs: När det gäller processen för att antaga standarder, understryker kommissionen den finansiella tjänstesektorns unika karaktär enligt Lamfalussystrukturen och uttryckligen erkänd i förklaring 39 till EUF-fördraget. Kommissionen hyser dock allvarliga tvivel om huruvida begränsningarna av dess roll vid antagandet av delegerade akter och genomförandeåtgärder är i linje med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.

4.4.17. Ändringar av direktivet om likvidation, bolagsrättsdirektiven och EBA-förordningen (artiklarna 104–111)

Direktiv 2001/24/EG föreskriver om ömsesidigt erkännande och verkställighet av rekonstruktions- och likvidationsåtgärder som avser kreditinstitut med filialer i andra medlemsstater. Direktivet syftar till att säkerställa att ett kreditinstitut och dess filialer i andra medlemsstater omorganiseras eller tvångslikvideras enligt principerna om enhet och universalitet, för att se till att det bara finns ett insolvensförfarande där kreditinstitutet behandlas som en enhet. Förfarandenas enhet och universalitet säkerställer att borgenärer behandlas lika, oavsett nationalitet, bostad eller hemvist. För att borgenärer ska behandlas lika även vid rekonstruktionsförfaranden, ändras direktiv 2001/24/EG så att även värdepappersföretag omfattas och rekonstruktionsverktygen kan tillämpas på alla enheter som omfattas av rekonstruktionsordningen.

EU:s bolagsrättsdirektiv innehåller regler om skydd av aktieägare och borgenärer. Vissa av dessa regler kan förhindra snabba ingrepp av rekonstruktionsmyndigheter.

I andra bolagsrättsdirektivet föreskrivs det att alla kapitalökningar i aktiebolag ska beslutas av bolagsstämman, medan det i direktiv 2007/36 (direktivet om aktieägares rättigheter) föreskrivs att kallelse ska utfärdas senast 21 dagar före detta möte. Detta gör det omöjligt att genom kapitaltillskott snabbt stärka ett kreditinstituts finanser. Genom förslaget ändras därför direktivet om aktieägares rättigheter, så att bolagsstämman på förhand kan besluta om att förkorta kallelsetiden för en bolagsstämmas beslut som kapitaltillskott i nödsituationer. Sådant godkännande ska ingå i återhämtningsplanen. Detta kommer att möjliggöra snabba ingrepp, samtidigt som aktieägarnas beslutsfattande bevaras.

Vidare föreskrivs det i bolagsrättsdirektiven att aktieägarna ska tillstyrka ökningar och minskningar av kapitalet, fusioner och delningar samt att företrädesrätt ska gälla vid varje

¹⁶ COM (2009) 501, COM (2009) 502 och COM (2009) 503.

likvid ökning av det tecknade kapitalet. I direktivet om uppköpserbjudanden föreskrivs det dessutom budplikt, om en person – även staten – förvärvar aktier i ett börsnoterat företag, så att tröskeln för kontroll överskrids (normalt 30–50 %). För att åtgärda dessa hinder får medlemsstaterna enligt förslaget avvika från de bestämmelser som föreskriver borgenärs eller aktieägares bifall eller som på annat sätt förhindrar en effektiv och snabb rekonstruktion.

För att se till att de myndigheter som ansvarar för rekonstruktion finns företrädna i det europeiska systemet för finansiell tillsyn som fastställs i förordning (EU) nr 1093/2010 och se till att EBA har den sakkunskap som krävs för att utföra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv, bör förordning (EU) nr 1093/2010 ändras för att infoga nationella rekonstruktionsmyndigheter enligt detta direktiv i begreppet behöriga myndigheter enligt den förordningen.

4.4.18. Ikraftträdande

Direktivet träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i EUT.

I linje med gällande praxis sätts tidsfristen för direktivets införlivande till 18 månader, dvs. den 31 december 2014.

Bestämmelserna om skuldnedskrivningsverktyget ska omfattas av en längre införlivandeperiod och bör tillämpas från och med den 1 januari 2018. Detta datum tar hänsyn till befintliga skulders observerade löptidscykler, behovet av att undvika skuldsanering och institutens behov av att genomföra de nya kapitalkraven senast 2018.

I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument, bör medlemsstaterna åtfölja anmälan om införlivandeåtgärder med jämförelsetabeller. Detta motiveras av att direktivet är komplicerat, täcker olika ämnesområden, torde kräva en mängd genomförandeåtgärder och att vissa medlemsstater redan har antagit lagstiftning som delvis genomför det.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Ovannämnda politiska alternativ kommer att få konsekvenser för unionens budget.

Detta förslag skulle kräva att EBA i) utvecklar cirka 23 tekniska standarder och 5 riktlinjer, ii) deltar i rekonstruktionskollegier, fattar beslut vid eventuell oenighet och svarar för bindande medling, och iii) sörjer för att tredjeländers rekonstruktionsförfaranden erkänns i enlighet med artikel 85 och ingår icke bindande ramavtal om samarbete med tredjeländer i enlighet med artikel 88. Tekniska standarder ska föreligga 12 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft vilket beräknas ske mellan juni och december 2013. I kommissionens förslag ingår långsiktiga arbetsuppgifter för EBA som kommer att kräva att 5 ytterligare (temporära) tjänster inrättas från och med 2014. Dessutom väntas 11 utstationerade nationella experter utföra temporära arbetsuppgifter under åren 2014 och 2015.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2010

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,¹⁷

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,¹⁸

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,¹⁹

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Finanskrisen som inleddes 2008 har visat att det finns en klar brist på lämpliga verktyg på unionsnivå för att effektivt hantera kreditinstitut med osunda finanser eller på obestånd. Sådana verktyg behövs särskilt för att förebygga insolvens. När insolvens är ett faktum, behövs de för att minska de negativa följdverkningarna genom att bevara systemviktiga funktioner inom det berörda institutet. Under krisen var dessa problem en viktig orsak till att medlemsstater tvingades rädda kreditinstitut med hjälp av offentliga medel.
- (2) Unionens finansmarknader är mycket integrerade och inbegriper många kreditinstitut med stor gränsöverskridande verksamhet. Om ett kreditinstitut med gränsöverskridande verksamhet hamnar på obestånd, torde detta påverka finansmarknadernas stabilitet i de olika medlemsstater där det är verksamt. Medlemsstaternas oförmåga att ta kontroll över ett kreditinstitut på obestånd och

¹⁷ EUT C [...], [...], s [...]...

¹⁸ EUT C [...], [...], s [...]...

¹⁹ EUT C [...], [...], s [...]...

rekonstruera det på ett sätt som effektivt förhindrar omfattande systemskador kan undergräva medlemsstaternas ömsesidiga förtroende och den inre marknads trovärdighet när det gäller finansiella tjänster. Finansmarknadernas stabilitet är därför en väsentlig förutsättning för upprättandet av den inre marknaden och dennas funktion.

- (3) På unionsnivå finns det för närvarande ingen harmonisering av rekonstruktionsförfaranden för kreditinstitut. För kreditinstitut använder vissa medlemsstater samma förfaranden som för andra företag på obestånd, i vissa fall anpassade till kreditinstitut. Mellan medlemsstaterna finns det betydande materiella och formella skillnader mellan lagar och andra författningar om kreditinstituts insolvens. Dessutom har finanskrisen visat att de allmänna insolvensförfarandena för företag inte alltid är lämpliga för kreditinstitut, eftersom de inte alltid medger tillräckligt snabba ingrepp, fortsatt fungerande nyckelverksamheter inom kreditinstitut och bevarad finansiell stabilitet.
- (4) Därför behövs det en ordning som ger myndigheter verktyg att ingripa tillräckligt tidigt och snabbt i kreditinstitut med osunda finanser eller på obestånd, så att deras nyckelverksamheter kan fortsätta fungera. Ordningen bör också innebära att deras obestånd minimalt påverkar det finansiella systemet och att aktieägare och borgenärer bär adekvata förluster. Med nya befogenheter skulle myndigheterna kunna säkra oavbruten tillgång till insättningar och betalningstransaktioner, vid behov sälja bärkraftiga delar av företaget och fördela förluster på ett rimligt och förutsägbart sätt. Med dessa mål bör en destabilisering av finansmarknaderna kunna undvikas och skattebetalarnas kostnader minimeras.
- (5) Vissa medlemsstater har redan ändrat lagstiftningen och infört mekanismer för rekonstruktion av kreditinstitut på obestånd. Andra har meddelat sina avsikter att införa sådana mekanismer, om de inte antas på unionsnivå. Nationella skillnader när det gäller villkor, befogenheter och förfaranden för rekonstruktion av kreditinstitut torde utgöra hinder för en väl fungerande inre marknad samt hindra samarbete mellan nationella myndigheter vid hanterandet av gränsöverskridande bankkoncerner på obestånd. Så är särskilt fallet när olika angreppssätt gör att nationella myndigheter inte har samma kontrollmöjligheter eller möjligheter att rekonstruera kreditinstitut. Skiljaktiga rekonstruktionsförfaranden kan också göra att bankernas lånekostnader påverkas olika i olika medlemsstater och snedvrider konkurrensen mellan banker. Effektiva rekonstruktionsförfaranden i alla medlemsstater krävs också för att instituts etableringsfrihet på den inre marknaden inte ska begränsas av hemmedlemsstatens finansiella kapacitet att hantera institutens obestånd.
- (6) Ovannämnda hinder bör undanröjas och regler antas som säkerställer att inre marknadsbestämmelserna inte åsidosätts. I detta syfte bör rekonstruktionsregler för institut bli föremål för gemensamma harmoniserade minimiregler.
- (7) Eftersom målen för den planerade åtgärden, nämligen att harmonisera regler och förfaranden för rekonstruktion av kreditinstitut, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och målen, med tanke på hur institutens obestånd kan påverka hela unionen, därför bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (8) För att säkra överensstämmelse med gällande unionslagstiftning om finansiella tjänster och största möjliga finansiella stabilitet över hela spektrat av institut, bör rekonstruktionsordningen inte bara avse kreditinstitut utan även värdepappersföretag, med beaktande av tillsynskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut²⁰. Ordningen bör också tillämpas på finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG²¹, finansiella holdingföretag med blandad verksamhet samt finansinstitut, om de senare är dotterbolag till kreditinstitut eller värdepappersföretag. Krisen har visat att om en företagsenhet i en koncern blir insolvent, kan detta snabbt påverka hela koncernens solvens och på detta sätt få sin egen systempåverkan. I dessa företagsenheters fall bör myndigheter därför också ha effektiva handlingsmöjligheter för att kunna förebygga spridningseffekter och utforma en heltäckande rekonstruktionslösning för koncernen, i och med att en enskild företagsenhets obestånd snabbt kan påverka hela koncernens solvens.
- (9) Användningen av rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter enligt detta direktiv kan inkräkta på aktieägares och borgenärs rättigheter. Ett inkräktande på aktieägares äganderätt är särskilt myndigheternas befogenhet att utan aktieägarnas medgivande överlåta ett instituts aktier eller helt eller delvis överlåta dess tillgångar till en privat köpare. Dessutom kan likabehandlingen av borgenärer påverkas av befogenheten att kunna besluta vilka skulder som ska lyftas ur ett kreditinstitut på obestånd, för att trygga fortsatt tillhandahållande av tjänster och undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten.
- (10) Nationella myndigheter bör beakta ett instituts risker, storlek och beroendeförhållanden i samband med återhämtnings- och rekonstruktionsplaner och vid användningen av olika tillgängliga verktyg, för att säkerställa att ordningen tillämpas på ett lämpligt sätt.
- (11) För att tillgodose behovet av snabba ingrepp, säkerställa oberoendet gentemot ekonomiska aktörer och undvika intressekonflikter bör medlemsstaterna välja offentliga administrativa myndigheter att utföra rekonstruktionsfunktionerna och rekonstruktionsuppgifterna enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör se till att dessa rekonstruktionsmyndigheter får adekvata resurser. Att offentliga myndigheter utses bör inte utesluta delegering, under rekonstruktionsmyndighetens ansvar. Det är dock inte nödvändigt att exakt föreskriva vilken myndighet medlemsstaterna bör utse till rekonstruktionsmyndighet. Även om en harmonisering här skulle underlätta samordningen, skulle den också väsentligt inkräkta på medlemsstaternas författningar och förvaltningssystem. Tillräcklig samordning kan ändå uppnås med ett mindre inkräktande krav: att alla nationella myndigheter som handlägger rekonstruktion av institut bör vara företrädare i rekonstruktionskollegier som samordnar över gränserna eller på unionsnivå. Medlemsstater bör därför fritt kunna välja vilka myndigheter som

²⁰ EUT L 177, 30.6.2006, s. 2011.

²¹ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

ska tillämpa de rekonstruktionsverktyg och utöva de befogenheter som föreskrivs i detta direktiv.

- (12) Med tanke på vilka konsekvenser ett kreditinstituts eller värdepappersföretags obestånd kan få för en medlemsstats finansiella system och ekonomi och att offentliga medel kan krävas för en krislösning, bör finansministerierna eller andra relevanta ministerier i medlemsstaterna redan på ett tidigt stadium involveras i krishantering och krislösning.
- (13) En effektiv rekonstruktion av institut eller koncerner som verkar över hela unionen kräver ett samarbete mellan behöriga myndigheter och rekonstruktionsmyndigheter inom övervaknings- och rekonstruktionskollegier i alla led som omfattas av detta direktiv, från förberedandet av återhämtnings- och rekonstruktionsplaner till institutets faktiska rekonstruktion. I händelse av oenighet mellan nationella myndigheter om beslut om institut som ska fattas i enlighet med detta direktiv, bör Europeiska bankmyndigheten (nedan kallad *EBA*) som en sista utväg svara för bindande medling. För detta ändamål bör *EBA* få befogenhet att besluta om att nationella myndigheterna ska vidta eller avstå från specifika åtgärder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG²².
- (14) För att säkerställa ett enhetligt och konsekvent tillvägagångssätt på direktivets tillämpningsområde, bör *EBA* också ges befogenhet att anta riktlinjer och utarbeta tillsynsstandarder och tekniska standarder, för godkännande av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (15) För att effektivt hantera institut på obestånd bör myndigheterna ha befogenhet att vidta förberedande och förebyggande åtgärder.
- (16) Det är viktigt att alla institut utarbetar och regelbundet uppdaterar återhämtningsplaner med åtgärder som de ska vidta under olika omständigheter eller scenarier. Planerna bör vara detaljerade och baseras på realistiska antaganden om en rad olika detaljerade och strikta scenarier. Kravet på att ta fram en återhämtningsplan bör dock tillämpas proportionellt och återspegla institutets eller koncernens systemvikt. Sålunda bör det krävas att planen också anger institutets finansieringskällor och i vilken utsträckning man rimligen kan påräkna koncernens stöd. Det bör krävas att institut lämnar in sina planer till tillsynsorgan för en fullständig bedömning, inklusive av om planerna är heltäckande och om de i tid torde kunna återställa ett instituts bärkraft, även under perioder av finansiella påfrestningar.
- (17) Om ett institut inte företer en lämplig återhämtningsplan, bör tillsynsmyndigheter ha befogenhet att kräva att det vidtar alla nödvändiga åtgärder för att avhjälpa planens brister, inklusive ändra sin affärsmodell eller finansieringsstrategi. Detta krav kan påverka näringsfriheten som garanteras genom artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Begränsningen av denna grundläggande rättighet är dock nödvändig för att uppfylla målen om finansiell stabilitet och skydd av insättare och borgenärer. Särskilt är en sådan begränsning nödvändig för att stärka institutens

²² EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

verksamhet och undvika att de växer för mycket eller tar alltför stora risker, utan att kunna hantera bakslag och förluster och återställa sin kapitalbas. Begränsningen är också proportionell, eftersom bara förebyggande åtgärder kan säkerställa att man vidtar lämpliga försiktighetsåtgärder och är därför förenlig med artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

- (18) Rekonstruktionsplanering är en nyckelkomponent i effektiv rekonstruktion. Myndigheterna bör ha all nödvändig information för att kunna planera hur ett institut eller en multinationell koncerns nyckelverksamheter ska kunna skiljas från resten av affärsverksamheten och överlåtas, för att trygga att dessa kan bevaras och fortsättas. Kravet på att ta fram en rekonstruktionsplan bör dock förenklas och vara anpassat till institutets eller koncernens systemvikt.
- (19) Rekonstruktionsmyndigheter bör ha befogenhet att kräva att institut eller koncerners struktur och organisation ändras, för att undanröja praktiska hinder för tillämpningen av rekonstruktionsverktyg och säkerställa att berörda företagsenheter kan rekonstrueras. Alla institut potentiella systempåverkan gör det viktigt att myndigheterna har möjlighet att rekonstruera vilka institut som helst för att bevara den finansiella stabiliteten. Av hänsyn till rätten till näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, bör myndigheternas bestämmanderätt begränsas till vad som är nödvändigt för att förenkla institutets struktur och drift och därmed underlätta dess rekonstruktion. Alla åtgärder som vidtas i detta syfte bör vara förenliga med unionslagstiftningen. Åtgärder bör varken direkt eller indirekt vara nationellt diskriminerande och bör ytterst motiveras av allmänintresset av finansiell stabilitet. För att avgöra om en åtgärd varit motiverad av allmänintresset, bör rekonstruktionsmyndigheter med detta för ögonen kunna uppnå sina rekonstruktionsmål utan att möta hinder vid användningen av rekonstruktionsverktyg eller utövandet av sina befogenheter. Dessutom bör en åtgärd inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att uppnå målen. Vid övervägandet av vilka åtgärder som ska vidtas, bör rekonstruktionsmyndigheter beakta varningar och rekommendationer från Europeiska systemrisknämnden, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd²³.
- (20) Insatser för att åtgärda eller undanröja hinder för ett institut eller en koncerns rekonstruktion bör inte hindra dessa från att utöva sin etableringsfrihet enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (21) Återhämtnings- och rekonstruktionsplaner bör inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller utsätta skattebetalarna för risker för förluster. Tillgång till centralbankens likviditetsfaciliteter, inklusive akut sådana, bör inte betraktas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd i följande fall: om institutet är solvent när de likvida medlen tillhandahålls och de inte ingår i ett större stödpaket, om faciliteten helt omfattas av säkerheter med värdeminskingsavdrag ("haircuts") med avseende på facilitetens kvalitet och marknadsvärde, om centralbanken tar ut en straffränta av stödmottagaren, om åtgärden vidtas på centralbankens eget initiativ och i synnerhet inte stöds av någon statlig motgaranti.

²³ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

- (22) Finansiellt stöd från en företagsenhet i en multinationell koncern till en annan omfattas för närvarande av en rad begränsningar enligt medlemsstaternas lagstiftning. Syftet med dessa är att skydda varje företagsenhets borgenärer och aktieägare. Emellertid tar de ingen hänsyn till företagsenheternas ömsesidiga beroende inom en viss koncern eller till koncernintresset. Internationellt sett har begreppet koncernintresse utvecklats bara i vissa nationella rättssystem, genom rättspraxis eller rättsregler. Utöver varje enskild företagsenhets intresse beaktas med detta begrepp det indirekta intresse som varje företagsenhet i en koncern har av hela koncernens framgång. Emellertid skiljer sig begreppet åt mellan medlemsstaterna och det erbjuder inte nödvändig rättslig förutsebarhet. Det är därför lämpligt att uppställa villkor för finansiellt stöd mellan företagsenheter i multinationella bankkoncerner, för säkerställande av hela koncernens finansiella stabilitet. Finansiellt stöd mellan koncernföretag bör vara frivilligt. Det är lämpligt att medlemsstaterna inte direkt eller indirekt förenar utövandet av etableringsrätten med villkor om att det finns ett avtal om finansiellt stöd.
- (23) För bevarad finansiell stabilitet är det viktigt att behöriga myndigheter kan åtgärda ett instituts försämrade finansiella och ekonomiska situation, innan detta når en punkt där myndigheterna inte har något annat alternativ än att rekonstruera det. I detta syfte bör behöriga myndigheter ges befogenheter att ingripa tidigt, inklusive befogenheten att ersätta ett instituts ledning med en särskild förvaltare. Detta skulle vara ett sätt att påverka institutet att vidta åtgärder för att sanera sina finanser och/eller reorganisera sin affärsverksamhet för tidigt tryggnad av dess bärkraft. Den särskilde förvaltarens uppgift bör vara att vidta alla nödvändiga åtgärder och verka för lösningar som återställer institutets finansiella ställning. Tillsättandet av den särskilde förvaltarens får dock inte inkräkta på aktieägarnas eller ägarnas rättigheter eller avvika från formella förfarandekrav som fastställs i unionens eller medlemsstaternas bolagsrättsliga lagstiftning och bör följa unionens eller medlemsstaternas internationella skyldigheter när det gäller investeringsskydd. Befogenheter att tidigt ingripa bör även inbegripa de som redan anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut²⁴ för andra fall än tidigt ingripande och fall där det anses nödvändigt att återställa ett instituts finanser.
- (24) Rekonstruktionsramen bör sörja för att finansinstitut träder i rekonstruktion i tid, innan det är insolvent och innan hela kapitalbasen förbrukats. Rekonstruktion bör inledas, när ett företag inte längre är, eller sannolikt inte längre kommer att vara, bärkraftigt och andra åtgärder för att förhindra obestånd har visat sig vara otillräckliga. Det faktum att ett institut inte uppfyller villkoren för auktorisation bör i sig inte motivera att det träder i rekonstruktion, särskilt om institutet fortfarande är, eller sannolikt är, bärkraftigt. Ett institut bör anses vara på obestånd, eller sannolikt komma att komma på obestånd, när det bryter mot eller sannolikt kommer att bryta mot kapitalkraven för fortsatt auktorisation, eftersom det har uppstått eller sannolikt kommer att uppstå förluster som kommer att förbruka hela eller nästan hela dess kapitalbas, när institutets tillgångar understiger eller kommer att understiga dess skulder, när institutet är eller kommer att vara oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning, eller när institutet kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Behovet av ett brådskande likviditetsstöd från en centralbank bör inte i sig vara ett villkor som nöjaktigt visar att ett institut på kort sikt är eller kommer att bli oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning. För att bevara den finansiella stabiliteten, bland annat vid

²⁴ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

systembetingad likviditetsbrist, bör statliga garantier för centralbankers likviditetsfaciliteter eller statliga garantier för nyligen emitterade skulder inte utlösa rekonstruktion, förutsatt att ett antal villkor är uppfyllda. Särskilt bör de statliga garantiåtgärderna godkännas enligt regelverket om statligt stöd och bör inte vara en del av ett större stödpaket, och användningen av garantiåtgärderna bör vara strikt tidsbegränsad. I båda fallen måste banken vara solvent.

- (25) Rekonstruktionsmyndigheternas befogenheter bör även tillämpas på holdingföretag, om holdingföretaget är på obestånd eller på väg att bli det och även ett dotterföretag är på obestånd eller på väg att bli det. Dessutom bör rekonstruktionsmyndigheternas befogenheter också omfatta holdingföretaget, om ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är dess dotterbolag uppfyller villkoren för rekonstruktion och verktygen och befogenheterna för detta måste tillämpas på holdingföretaget för att kunna rekonstruera ett eller flera av dess dotterbolag eller rekonstruera hela koncernen. Detta gäller även om holdingföretaget inte är på obestånd eller sannolikt kommer att komma på obestånd.
- (26) Om ett institut är eller sannolikt kommer att komma på obestånd, bör nationella myndigheter ha en harmoniserad minsta uppsättning verktyg och befogenheter för rekonstruktion. Användningen bör regleras av allmänna villkor, syften och allmänna principer. När rekonstruktionsmyndigheten har fattat beslutet om att institutet ska bli föremål för rekonstruktion, bör normala insolvensförfaranden inte komma ifråga. Medlemsstaterna bör kunna ge rekonstruktionsmyndigheterna befogenheter och verktyg utöver dem som de har enligt detta direktiv. Användningen av dessa kompletterande verktyg och befogenheter bör emellertid följa principerna och målen för rekonstruktion enligt detta direktiv. Särskilt bör användningen av sådana verktyg eller befogenheter inte inkräkta på en effektiv rekonstruktion av gränsöverskridande koncerner och bör säkerställa att aktieägare bär förluster.
- (27) För att undvika överdrivet risktagande bör alla insolventa institut, oberoende av storlek och beroendeförhållanden, kunna utträda från marknaden utan att detta leder till systemstörningar. Ett institut på obestånd bör i princip avvecklas enligt normala insolvensförfaranden. Emellertid kan avveckling enligt sådana normala förfaranden äventyra den finansiella stabiliteten, tillhandahållandet av vitala tjänster och inverka på insättarskyddet. I sådana fall ligger användning av rekonstruktionsverktyg i det allmänna intresset. Målet med rekonstruktion bör därför vara att säkerställa fortsatta vitala finansiella tjänster, värna om det finansiella systemets stabilitet, skydda insättarna och begränsa överdrivet risktagande genom att minimera att institut på obestånd förlitar sig på offentligt finansiellt stöd.
- (28) Det bör alltid övervägas att ett institut på obestånd avvecklas genom normala insolvensförfaranden, innan beslut fattas om att driva institutet vidare. Ett insolvent institut bör i största möjliga utsträckning drivas vidare med användning av privata medel. Detta kan antingen ske genom försäljning till eller sammanslagning med en privat köpare, genom att institutets skulder skrivs ned eller dess skulder omvandlas till aktier för en rekapitalisering.
- (29) När rekonstruktionsmyndigheter använder rekonstruktionsverktyg och utövar rekonstruktionsbefogenheter bör de tillse att aktieägare och borgenärer bär en rimlig del av förlusterna, att ledningen byts ut, att institutets rekonstruktionskostnader minimeras och att alla borgenärer med samma förmånsrätt behandlas lika. När

användningen av rekonstruktionsverktyg även inbegriper beviljande av statligt stöd, bör ingripandena bedömas i enlighet med de relevanta bestämmelserna om statligt stöd. Statligt stöd kan bland annat förekomma, om rekonstruktions- eller insättningsgarantimedel används för att bistå rekonstruktionen av institut på obestånd.

- (30) Begränsandet av aktieägares och borgenärs rättigheter bör följa artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Rekonstruktionsverktyg bör därför bara tillämpas på de institut som är eller sannolikt kommer att komma på obestånd, och bara om det är nödvändigt för att tillgodose det allmänna intresset av finansiell stabilitet. I synnerhet bör rekonstruktionsverktyg tillämpas om institutet inte kan avvecklas genom normala insolvensförfaranden och utan att destabilisera det finansiella systemet, om åtgärderna krävs för att trygga en snabb överlåtelse och upprätthålla systemviktiga funktioner, och om det inte finns några rimliga utsikter till andra alternativa privata lösningar, inklusive kapitaltillskott från befintliga aktieägare eller någon tredje part, tillräckligt för att återställa institutets bärkraft.
- (31) Inskränkandet av äganderätten bör inte vara oproportionerligt. Påverkas följaktligen aktieägare och borgenärer, bör de inte drabbas av större förluster än vad de skulle ha burit om institutet hade avvecklats vid den tidpunkt då rekonstruktionsbeslutet fattas. Om delar av tillgångarna hos ett institut under rekonstruktion överlåts till en privat köpare eller en brobank, bör institutets återstående del avvecklas genom normala insolvensförfaranden. Aktieägare och borgenärer som blir föremål för institutets avvecklingsförfaranden bör skyddas, genom att vid avvecklingen vara berättigade att för sina fordringar inte få ut mindre än vad de hade fått ut om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden.
- (32) För att säkra aktieägares och borgenärs rätt att inte få ut mindre än vad de hade fått ut om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden, bör tydliga skyldigheter fastställas för värderingen av institutets tillgångar och skulder. Det bör också ges tillräcklig tid till att korrekt uppskatta hur det skulle ha behandlats, om hela institutet hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden. Det bör vara möjligt att inleda en sådan värdering redan under den tidiga ingripandefasen. Innan någon rekonstruktionsåtgärd vidtas, bör en uppskattning göras av värdet av institutets tillgångar och skulder och av hur aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats vid normala insolvensförfaranden. Sådana värderingar bör bli föremål för rättslig prövning endast tillsammans med rekonstruktionsbeslutet. Efter att rekonstruktionsverktygen tillämpats bör det dessutom finnas en skyldighet att genomföra en efterhandsjämförelse mellan den behandling som aktieägare och borgenärer faktiskt fått och hur de skulle ha behandlats vid normala insolvensförfaranden. Om det konstateras att aktieägare och borgenärer för sina fordringar fått ut ett lägre belopp än vad de hade erhållit vid normala insolvensförfaranden, bör de ha rätt att få ut mellanskillnaden. I motsats till värderingen före rekonstruktionsåtgärden bör det vara möjligt att bestrida denna jämförelse separat från rekonstruktionsbeslutet. Medlemsstaterna bör ha frihet att besluta om förfarandet för hur utbetalning av eventuell mellanskillnad ska ske till aktieägare och borgenärer. Denna eventuella mellanskillnad bör betalas med hjälp av de finansiella arrangemang som fastställs i enlighet med detta direktiv.
- (33) Det är viktigt att förlusterna fastställs när institutet har kommit på obestånd. Vägledande för värderingen av sådana instituts tillgångar och skulder bör vara deras marknadsvärde när rekonstruktionsverktygen används och i den mån marknaderna

fungerar väl. Vid icke fungerande marknader kan värderingen utgå från tillgångarnas och skuldernas vederbörligen motiverade långsiktiga ekonomiska värde. Det bör vara möjligt för rekonstruktionsmyndigheterna att i brådskande fall skyndsamt värdera ett sådant instituts tillgångar eller skulder. Denna värdering bör vara provisorisk och tillämpas till dess att en oberoende värdering görs.

- (34) Det krävs skyndsamma åtgärder för att behålla marknadens förtroende och minimera spridningseffekterna. När det har bedömts att ett institut är eller sannolikt kommer att komma på obestånd, bör rekonstruktionsmyndigheterna vidta lämpliga åtgärder utan dröjsmål. Rekonstruktionsmyndigheter bör kunna vidta rekonstruktionsåtgärder utan att först vara skyldiga att använda tidiga insatsbefogenheter, om omständigheterna för ett instituts obestånd föranleder detta, särskilt i en eventuellt brådskande situation.
- (35) Rekonstruktionsverktygen bör användas före eventuella offentliga kapitaltillskott eller motsvarande extraordinärt offentligt finansiellt stöd till ett institut. För finansiering av rekonstruktion bör detta emellertid inte förhindra användning av medel från insättningsgarantisystem eller rekonstruktionsmedlen. En bedömning i enlighet med relevanta bestämmelser om statligt stöd bör här ske av användning av extraordinärt offentligt ekonomiskt stöd eller rekonstruktionsmedel, inbegripet medel från insättningsgarantisystem, för att bistå rekonstruktionen av institut på obestånd.
- (36) Rekonstruktionsverktygen bör omfatta en försäljning av affärsverksamheten till privat köpare, inrättande av ett broinstitut, skiljande av goda och dåliga tillgångar hos institutet på obestånd samt skuldnedskrivning ("bail-in").
- (37) Om rekonstruktionsverktygen har använts för att överföra ett instituts systemviktiga tjänster eller bärkraftiga verksamhet till en företagsenhet med sunda finanser, exempelvis en privat köpare eller ett broinstitut, bör resten av verksamheten avvecklas. Detta bör ske inom en lämplig tidsram, med beaktande av behovet av att institutet på obestånd tillhandahåller tjänster eller bistår köparen eller broinstitutet vid fortsättandet av de verksamheter eller tjänster som överförts till dessa.
- (38) Verktyget försäljning av affärsverksamhet bör kunna ge myndigheterna möjlighet att avyttra institutet eller delar av dess verksamhet till en eller flera köpare, utan aktieägarnas medgivande. Vid tillämpningen av detta verktyg bör myndigheterna vidta åtgärder för saluföring av det institutet eller del av dess verksamhet genom ett öppet, överblickbart och icke-diskriminerande förfarande, och samtidigt eftersträva högsta möjliga försäljningspris.
- (39) För att skydda aktieägarnas och borgenärernas rätt att minst få ut vad de skulle fått vid ett normal insolvensförfarande, bör eventuella inkomster från en delvis överföring av tillgångarna komma institutet under rekonstruktion till godo. Vid överlåtelse av institutets samtliga aktier eller samtliga tillgångar, rättigheter och skyldigheter, bör eventuella intäkter från överföringen komma dess aktieägare till godo. Intäkterna bör beräknas netto, efter avdrag för de kostnader som uppstått genom institutets obestånd och rekonstruktionsförfarandet.
- (40) För att i tid genomföra försäljningen av en verksamhet och skydda den finansiella stabiliteten, bör bedömningen av köparen av ett kvalificerat innehav göras utan dröjsmål genom undantag från de tidsfrister som anges i direktiv 2006/48/EG.

- (41) Information beträffande saluföringen av ett institut på obestånd och förhandlingarna med potentiella köpare före tillämpningen av verktyget försäljning av affärsverksamhet är sannolikt systemviktig. För att säkerställa finansiell stabilitet är det viktigt att offentliggörandet till allmänheten av sådan information som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisbruk)²⁵ får uppskjutas så länge som det krävs för att planera och organisera rekonstruktionen av institutet i enlighet med tidsfrister som tillåts enligt ordningen om marknadsmisbruk.
- (42) Ett broinstitut, i egenskap av ett institut som kontrolleras av rekonstruktionsmyndigheten, skulle ha som huvudsakligt syfte att säkerställa att väsentliga finansiella tjänster fortsätter att tillhandahållas kunder till det insolventa institutet och att väsentlig finansiell verksamhet fortsätter att bedrivas. Broinstitutet bör drivas som en livskraftig kontinuerlig verksamhet och antingen snarast möjligt återintroduceras på marknaden eller avvecklas om det inte är livskraftigt.
- (43) Verktyget avskiljande av tillgångar bör ge myndigheterna möjlighet att föra över förlustbringande eller osäkra tillgångar till en separat enhet. Detta verktyg bör bara användas i förening med andra verktyg, för att förhindra att institutet på obestånd får en otillbörlig konkurrensfördel.
- (44) En effektiv rekonstruktionsordning bör minimera de kostnader som drabbar skattebetalarna för rekonstruktionen av ett institut på obestånd. Den bör också säkerställa att även stora och systemviktiga institut kan omstruktureras utan att den finansiella stabiliteten äventyras. Skuldnedskrivningsverktyget uppfyller det målet genom att säkerställa att institutets aktieägare och borgenärer lider relevanta förluster och bär en lämplig del av de kostnaderna. I detta syfte har rådet för finansiell stabilitet rekommenderat att lagstadgad befogenhet att skriva ned skulder bör ingå i en rekonstruktionsram, som ett ytterligare alternativ i förening med andra rekonstruktionsverktyg.
- (45) För att säkerställa att rekonstruktionsmyndigheter har den tillräckliga flexibiliteten att fördela förluster till borgenärer under en rad olika omständigheter, är det lämpligt att myndigheterna i fråga kan använda skuldnedskrivningsverktyget både när syftet är att rekonstruera institutet på obestånd som en verksamhet i fortsatt drift om det finns en realistisk möjlighet att återställa institutets livskraft, och när systemviktiga tjänster överförs till ett broinstitut medan driften i institutets övriga verksamhet upphör och avvecklas.
- (46) Om skuldnedskrivningsverktyget används för att återställa kapitalet i institutet på obestånd för att möjliggöra fortsatt drift bör en rekonstruktion genom skuldnedskrivning alltid åtföljas av ett utbyte av ledningen och en påföljande omstrukturering av institutet och dess verksamhet på ett sätt som åtgärdar orsakerna till dess obestånd. Rekonstruktionen bör åstadkommas genom att en plan för omorganisering av verksamheten genomförs. I förekommande fall bör sådana planer vara förenliga med den omstruktureringsplan som instituten är skyldiga att inkomma med till kommissionen enligt unionens regler om statligt stöd. I synnerhet bör planen, förutom åtgärder som syftar till att återställa institutets långsiktiga lönsamhet,

²⁵ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

inkludera åtgärder för att begränsa stödet till ett minimum och för att fördela bördorna, samt åtgärder för att begränsa snedvridning av konkurrensen.

- (47) Det är inte lämpligt att använda skuldnedskrivningsverktyget på fordringar som är säkrade av inteckningar, pantar eller på annat sätt garanterade. För att säkerställa att skuldnedskrivningsverktyget är effektivt och ändamålsenligt är det dock önskvärt att det kan tillämpas på många av skulderna utan säkerhet som möjligt. Det är dock lämpligt att skuldnedskrivningsverktyget inte används på vissa typer av skulder utan säkerhet. Med hänvisning till allmän ordning och effektiv rekonstruktion bör skuldnedskrivningsverktyget inte tillämpas på de insättningar som är skyddade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar²⁶, på skulder gentemot anställda i institutet på obestånd eller på affärsmässiga fordringar som avser varor och tjänster som är nödvändiga för institutets löpande drift.
- (48) Insättare med insättningar som garanteras av insättningsgarantisystemet bör inte omfattas av tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyg. Insättningsgarantisystemet bidrar emellertid till att finansiera rekonstruktionsprocessen i den utsträckning som det skulle ha behövt ersätta insättarna. Utövandet av skuldnedskrivningsbefogenheterna skulle säkerställa att insättare fortsätter att kunna förfoga över sina insättningar vilket är den huvudsakliga anledningen till inrättandet av insättningsgarantisystemen. Att inte förutse medverkan av de ordningarna i sådana fall skulle innebära en oberättigad fördel i förhållande till de övriga borgenärer som skulle omfattas av rekonstruktionsmyndighetens utövande av sina befogenheter.
- (49) Under alla omständigheter bör rekonstruktionsmyndigheter tillämpa skuldnedskrivningsverktyget så att borgenärerna behandlas lika och fordringars prioritet respekteras enligt gällande insolvenslagstiftning. Förluster bör först absorberas av kapitalbasinstrument och bör fördelas på aktieägare antingen genom indragning av aktier eller genom kraftig utspädning. Där dessa instrument inte är tillräckliga, bör efterställda skulder omvandlas eller skrivas ned. Slutligen bör skulder med hög förmånsrätt omvandlas eller nedskrivnas om de efterställda skuldklasserna har omvandlats eller skrivits ned helt.
- (50) För att undvika att institut strukturerar sina skulder på ett sätt som förhindrar att skuldnedskrivningsverktyget blir verkningsfullt är det lämpligt att fastställa att instituten vid varje tidpunkt bör ha ett sammanlagt belopp eget kapital, efterställda skulder och skulder med förmånsrätt som omfattas av skuldnedskrivningsverktyget uttryckt i procent av institutets totala skulderna, som inte räknas som kapitalbas enligt direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2006/49/EG. Rekonstruktionsmyndigheter bör också kunna kräva att denna procentandel helt eller delvis består av eget kapital och efterställd skuld.
- (51) Medlemsstaterna bör säkerställa att instrument som utgör primärkapitaltillskott och supplementärt kapital fullt ut tas i anspråk för att täcka förluster vid den tidpunkt då ett utfärdande institut inte längre är bärkraftigt. Följaktligen bör rekonstruktionsmyndigheterna i det läget uppmanas att skriva ned dessa instrument till hela beloppet eller konvertera dem till kapitalbasinstrument i form av stamaktier, vid

²⁶ EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

den tidpunkt då institutet inte längre är bärkraftigt och innan andra rekonstruktionsåtgärder vidtas. Den tidpunkt då ett institut inte längre är bärkraftigt bör i detta sammanhang förstås som den tidpunkt då den berörda nationella myndigheten fastslår att institutet uppfyller villkoren för rekonstruktion eller den tidpunkt då myndigheten beslutar att institutet upphör att vara bärkraftigt om de kapitalinstrumenten inte skrivs ned. Det faktum att instrumenten kommer att skrivas ned eller konverteras av myndigheterna om de omständigheter som krävs enligt detta direktiv föreligger, bör anges i de villkor som reglerar instrumenten och i alla prospekt eller emissionsdokument som offentliggörs eller lämnas i förbindelse med instrumenten.

- (52) Skuldnedskrivningsverktyget bör, genom att det bibehåller institutet som ett rörelsedrivande institut, maximera värdet av borgenärernas fordringar, förbättra förutsebarheten på marknaden och lugna motparterna. För att lugna investerare och marknadsmotparter och för att minimera skuldnedskrivningsverktygets effekter är det nödvändigt att medge att skuldnedskrivningsverktyget inte tillämpas fram till den 1 januari 2018.
- (53) Rekonstruktionsmyndigheter bör ha alla rättsliga befogenheter som i olika kombinationer kan utövas när rekonstruktionsverktygen används. I dessa bör ingå befogenheter att överlåta aktier, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut på obestånd till en annan enhet, som exempelvis ett annat institut eller ett broinstitut, befogenheter att skriva ned till noll eller dra in aktier, eller skriva ned eller omvandla skulder i ett institut på obestånd, befogenheten att byta ut ledningen och befogenhet för att införa en tillfällig inställning av betalningen av fordringar. Kompletterande befogenheter kan också behövas, exempelvis en befogenhet att kräva fortsatt upprätthållna bastjänster från andra delar av koncernen.
- (54) Det är inte nödvändigt att exakt föreskriva hur rekonstruktionsmyndigheterna bör ingripa i institutet på obestånd. Rekonstruktionsmyndigheterna bör kunna välja mellan att ta över kontroll genom en direkt intervention i institutet eller genom föreskrifter. De bör besluta med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Det förefaller inte nödvändigt att föreskriva en enhetlig modell på detta stadium för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan medlemsstater.
- (55) Rekonstruktionsramen bör innehålla procedurkrav för att säkerställa att rekonstruktionsåtgärder vederbörligen meddelas och offentliggörs. Eftersom uppgifter som rekonstruktionsmyndigheter och deras yrkesmässiga rådgivare inhämtar under rekonstruktionsförfarandet sannolikt är känsliga innan rekonstruktionsbeslutet offentliggörs, bör emellertid sådana uppgifter omfattas av en effektiv sekretessordning.
- (56) Nationella myndigheter bör ha ytterligare befogenheter för att säkerställa att överföringen av aktier eller skuldinstrument, tillgångar, rättigheter och skulder effektivt genomförs. Befogenheterna bör inkludera befogenheten att avlägsna tredje mäns rättigheter från de överförda instrumenten och tillgångarna, befogenheten att verkställa avtal och att tillgodose kontinuitet i överenskommelser gentemot mottagaren av de överförda tillgångarna och aktierna. Emellertid bör anställdas rätt att säga upp ett anställningsavtal inte påverkas. En parts rätt att säga upp ett avtal av andra skäl än enbart att ett institut på obestånd ersätts av ett nytt institut bör inte heller påverkas. Rekonstruktionsmyndigheterna bör också ha den kompletterande befogenheten att kräva att den resterande delen av ett institut som avvecklas enligt

normala insolvensförfaranden tillhandahåller tjänster som är nödvändiga för att institutet till vilket tillgångar eller aktier har överförts genom användning av verktyget försäljning av affärsverksamhet eller broinstitutverktyget ska kunna bedriva sin verksamhet.

- (57) I enlighet med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har de berörda parterna rätt till en rättvis rättegång och till ett effektivt rättsmedel mot åtgärder som berör dem. Därför bör beslut som fattas av rekonstruktionsmyndigheterna kunna bli föremål för rättslig prövning. Eftersom detta direktiv syftar till att täcka synnerligen brådskande situationer och eftersom uppskjutandet av ett beslut av rekonstruktionsmyndigheterna skulle kunna förhindra kontinuiteten för väsentliga funktioner, är det nödvändigt att föreskriva att inlämnandet av en ansökan om omprövning och eventuella interimistiska domstolsbeslut inte kan uppskjuta verkställigheten av rekonstruktionsbesluten. För att skydda tredje män som har förvärvat tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under rekonstruktion genom myndigheternas utövande av sina rekonstruktionsbefogenheter, och för att säkerställa stabiliteten på finansmarknaderna bör den rättsliga prövningen vidare inte påverka någon förvaltningshandling eller transaktion som ingåtts på grundval av ett ogiltigförklarat beslut. Rättsverkningar vid ett felaktigt beslut bör därför begränsas till ersättning för den skada som de berörda personerna lidit.
- (58) För att uppnå en effektiv rekonstruktion och för att undvika lagvalskonflikter är det väsentligt att inga normala insolvensförfaranden med avseende på institutet på obestånd inleds eller fortgår medan rekonstruktionsmyndigheten utövar sina rekonstruktionsbefogenheter eller tillämpar rekonstruktionsverktygen. Det är också lämpligt och nödvändigt att för en begränsad tidsperiod uppskjuta vissa avtalsförpliktelser, för att ge rekonstruktionsmyndigheten tid att faktiskt tillämpa rekonstruktionsverktygen.
- (59) För att säkerställa att rekonstruktionsmyndigheter, när de överför tillgångar och skulder till en privat köpare eller ett broinstitut, har tillräcklig tid för att identifiera avtal som behöver överföras, är det lämpligt att införa proportionella begränsningar för motparters rätt att säga upp, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal innan överföringen görs. Sådana begränsningar är nödvändiga för att myndigheterna ska kunna få en rättvisande bild av balansräkningen för institutet på obestånd, utan de förändringar av värden och omfattning som en utbredd användning av rättigheter att säga upp avtal skulle medföra. För att i så liten utsträckning som möjligt ingripa i motparters avtalsmässiga rättigheter, bör begränsningen av rättigheter att säga upp avtal enbart gälla med avseende på rekonstruktionsåtgärder, medan rättigheter att säga upp avtal på grund av försummelse, inklusive underlåtenhet att betala eller tillhandahålla marginalsäkerheter, bör kvarstå.
- (60) För att bevara rättmätiga kapitalmarknadsarrangemang vid överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut på obestånd, är det lämpligt att inkludera skyddsåtgärder för att förhindra uppdelning av länkade skulder, rättigheter och avtal. En sådan begränsning av viss praxis i samband med länkade avtal bör utsträckas till att även gälla avtal med samma motpart som täcks av säkerhetsarrangemang, finansiella säkerhetsarrangemang med överföring av äganderätt, kvittnings- eller nettningsarrangemang och strukturerade finansieringsarrangemang. Om skyddsåtgärden är tillämplig bör rekonstruktionsmyndigheterna vara skyldiga att överföra alla länkade avtal i ett

skyddat arrangemang eller låta alla ligga kvar i den resterande banken på obestånd. Skyddsåtgärderna bör säkerställa att behandlingen av exponeringar som täcks av ett nettningsavtal vid beräkning av lagstadgat kapital i enlighet med direktiv 2006/48/EG inte påverkas.

- (61) När rekonstruktionsmyndigheterna avser att överföra en uppsättning länkade avtal, och den överföringen inte kan verkställas i förhållande till alla avtal som ingår i uppsättningen eftersom vissa rättigheter eller förpliktelser som täcks av avtalen regleras av lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen, bör överföringen inte göras. Varje överföring i strid med denna regel bör vara ogiltig.
- (62) Säkerställandet av att rekonstruktionssmyndigheter förfogar över samma verktyg och befogenheter kommer att underlätta samordnade insatser om en gränsöverskridande koncern hamnar på obestånd, men samtidigt framstår ytterligare insatser nödvändiga för att främja samarbete och förhindra splittrade nationella reaktioner. Rekonstruktionsmyndigheter bör vara skyldiga att samråda och samarbeta när de rekonstruerar anknutna företagsenheter inom rekonstruktionskollegier för att kunna enas om en koncernrekonstruktionsplan.. Rekonstruktionskollegier bör inrättas kring en kärna bestående av de redan befintliga tillsynskollegierna, genom att inkludera rekonstruktionsmyndigheter på koncernnivå och, där så är lämpligt, med deltagande av finansministerier. Vid en kris bör rekonstruktionskollegiet utgöra ett forum för informationsutbyte och samordning av rekonstruktionsåtgärder.
- (63) Vid rekonstruktion av gränsöverskridande koncerner bör en avvägning göras mellan, å ena sidan, behovet av förfaranden som tar hänsyn till situationens brådskande karaktär och möjliggör effektiva, rättvisa och snabba lösningar för koncernen som helhet, och, å andra sidan, behovet av att skydda den finansiella stabiliteten i alla de medlemsstater som koncernen är verksam i. De olika rekonstruktionsmyndigheterna bör dela med sig av sina synpunkter i rekonstruktionskollegiet. Rekonstruktionsåtgärder som föreslås av rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå bör utarbetas och diskuteras mellan olika nationella rekonstruktionsmyndigheter inom ramen för koncernrekonstruktionsplanerna. Rekonstruktionskollegier bör införliva synpunkterna från rekonstruktionsmyndigheterna i alla de medlemsstater där koncernen är verksam, i syfte att underlätta snabba och gemensamma beslut närhelst möjligt. Rekonstruktionsåtgärder som vidtas av rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå bör alltid beakta deras effekter på den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där koncernen är verksam. Detta bör säkerställas genom möjligheten för rekonstruktionsmyndigheterna i den medlemsstat där dotterföretaget är etablerat att invända mot koncernrekonstruktionsmyndighetens beslut, inte enbart om rekonstruktionsåtgärdernas lämplighet, utan även med hänvisning till behovet att skydda den finansiella stabiliteten i den medlemsstaten. Eventuella tvister, bland annat om huruvida den finansiella stabiliteten i alla de olika medlemsstater där koncernen är verksam är tillräckligt skyddad, bör lösas av EBA. EBA bör särskilt säkerställa att det slutliga beslutet om rekonstruktionsåtgärden i tillräcklig utsträckning beaktar samtliga rekonstruktionsmyndigheters intressen när det gäller att skydda den finansiella stabiliteten i unionen liksom i alla de medlemsstater där koncernen är verksam.
- (64) Framtagandet av en koncernrekonstruktionsplan bör underlätta en samordnad rekonstruktion som mer sannolikt ger det bästa resultatet för koncernens alla institut. Koncernrekonstruktionsplanen bör föreslås av koncernrekonstruktionsmyndigheten och bör vara bindande för medlemmarna i rekonstruktionskollegiet. Nationella

rekonstruktionsmyndigheter som inte samtyckte till planen bör ha möjlighet att hänskjuta ärendet till EBA. EBA bör tillåtas lösa meningsskiljaktigheten utifrån en bedömning av huruvida oberoende åtgärder av den berörda medlemsstaten är nödvändiga för att värna nationell finansiell stabilitet, med beaktande av effekterna av åtgärderna på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och för att bevara högsta möjliga värde på koncernen som helhet.

- (65) Som en del av koncernrekonstruktionsplanen bör nationella myndigheter uppmanas använda samma verktyg på juridiska enheter som uppfyller kraven för rekonstruktion. Nationella myndigheter bör inte ha befogenhet att motsätta sig användning av rekonstruktionsverktyg på koncernnivå som ligger inom koncernrekonstruktionsmyndighetens ansvarsområde, exempelvis användning av brobankverktyget på moderbolagsnivå, försäljning av tillgångar i moderkreditinstitutet eller skuldkonvertering på moderföretagsnivå. Rekonstruktionsmyndigheterna på koncernnivå bör också ha befogenhet att använda brobankinstitutet på koncernnivå för att stabilisera koncernen som helhet (vilket där så är lämpligt kan inbegripa överenskommelser om bördefördelning). Äganderätten till dotterföretag kan överlåtas till brobanken för att senare säljas vidare, antingen som ett helhetspaket eller var för sig, när marknadsvillkoren är de rätta. Vidare bör rekonstruktionsmyndigheterna på koncernnivå ha befogenhet att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget på moderföretagsnivå.
- (66) En effektiv rekonstruktion av internationellt verksamma institut och koncerner kräver samarbetsavtal mellan unionen och rekonstruktionsmyndigheter i tredjeland. Samarbetet kommer att underlättas, om tredjeländers rekonstruktionsordningar baseras på gemensamma principer och strategier som håller på att utvecklas av rådet för finansiell stabilitet och G20-gruppen. EBA bör i detta syfte utveckla och ingå administrativa ramavtal med myndigheter i tredjeland i enlighet med artikel 33 i förordning nr 1093/2010 och nationella myndigheter bör ingå bilaterala överenskommelser som i möjligaste mån ligger i linje med EBA:s ramavtal. Utvecklingen av sådana överenskommelser mellan nationella myndigheter som ansvarar för hanteringen av globala företag på obestånd bör vara ett sätt att säkerställa effektiv planering, effektivt beslutsfattande och samordning vad gäller internationella koncerner. EBA bör också anförtros erkännande av åtgärder som vidtagits av rekonstruktionsmyndigheterna i tredjeland. Medlemsstaterna bör ansvara för genomförandet av EBA:s erkännandebeslut.
- (67) Samarbete bör äga rum både med avseende på dotterföretag inom unionen eller tredjelandskoncerner och med avseende på filialer till unionsinstitut eller institut i tredjeland. Dotterföretag till tredjelandskoncerner är företag som är etablerade i unionen och därför omfattas fullt ut av unionslagstiftningen, inklusive de rekonstruktionsverktyg som föreskrivs i detta direktiv. Det är emellertid nödvändigt att medlemsstaterna behåller rätten att tillämpa rekonstruktionsverktygen även på filialer till institut med huvudkontor i tredjeland, när erkännandet och tillämpningen av tredjelandsförfaranden i samband med en filial skulle äventyra den finansiella stabiliteten i unionen eller när insättare i unionen inte skulle behandlas likvärdigt med insättare från tredjeland. Av dessa skäl bör EBA, efter samråd med de nationella rekonstruktionsmyndigheterna, ha rätten att vägra erkännande av tredjelandsförfaranden med avseende på unionsfilialer till tredjelandsinstitut.

- (68) Det finns omständigheter där de tillämpade rekonstruktionsverktygens effektivitet kan bero på tillgången till kortfristig finansiering för institutet eller ett broinstitut, utställandet av garantier till potentiella köpare eller tillhandahållandet av kapital till broinstitutet. Oberoende av centralbankernas uppgift att tillhandahålla likvida medel till det finansiella systemet även i svåra tider, är det viktigt att medlemsstaterna upprättar finansieringsordningar för att undvika att de medel som krävs för sådana ändamål tas från de nationella budgetarna. Det bör vara finanssektorn som helhet som finansierar stabiliseringen av det finansiella systemet.
- (69) I princip bör bidrag insamlas från finanssektorn före och oberoende av en eventuell rekonstruktionsinsats. Om sådan förhandsfinansiering inte räcker till för att täcka de förluster eller kostnader som tillämpningen av finansieringsordningarna ger upphov till, bör ytterligare bidrag insamlas för att bära den ytterligare kostnaden och förlusten.
- (70) För att uppnå en kritisk massa och undvika konjunkturförstärkande effekter som skulle uppstå om finansieringsordningar enbart byggde på bidrag i efterhand i en systemkris, är det absolut nödvändigt att de på förhand tillgängliga finansiella medlen de nationella finansieringsordningarna uppgår till en viss målnivå.
- (71) För att säkerställa en rättvis beräkning av bidragen och ge incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell, bör bidrag till nationella finansieringsordningar spegla den grad av risk som kreditinstitut har tagit på sig.
- (72) Att säkerställa effektiv rekonstruktion av finansiella institut på obestånd inom unionen utgör en väsentlig del i fullbordandet av den inre marknaden. Sådana instituts obestånd påverkar inte bara den finansiella stabiliteten på de marknader där de är verksamma, men också hela unionens finansmarknad. Med fullbordandet av den inre marknaden för finansiella tjänster har växelverkan mellan de olika nationella finansiella systemen förstärkts. Institut är verksamma utanför den medlemsstat där de är etablerade och är sammankopplade genom interbankmarknaden och andra marknader som i huvudsak är alleuropeiska. Säkerställande av en effektiv finansiering av rekonstruktionen av de instituten på likvärdiga villkor i alla medlemsstater ligger inte bara i de medlemsstaters intresse i vilka instituten är verksamma utan också i alla medlemsstaters allmänna intresse som ett medel att garantera likvärdiga konkurrensvillkor och få unionens inre marknad för finansiella tjänster att fungera bättre. Inrättande av ett europeiskt system för finansieringsordningar bör säkerställa att alla institut som är verksamma inom unionen omfattas av lika effektiva finansieringsordningar för rekonstruktion och bidra till den inre marknadens stabilitet.
- (73) För att bygga upp motståndskraften hos det europeiska systemet för finansieringsordningar, och i linje med det uppställda kravet att finansieringen i första hand bör komma från finanssektorn snarare än från offentliga budgetar, bör nationella ordningar kunna låna av varandra vid behov.
- (74) Även om finansieringsordningar upprättas på nationell nivå, bör de göras ömsesidiga när det gäller rekonstruktion av koncerner. När en rekonstruktionsåtgärd säkerställer att insättare fortsätter att ha tillgång till sina insättningar, bör systemen för garanti av insättningar som ett institut under rekonstruktion är anslutet till vara betalningsskyldiga, upp till det insättningsbelopp som täcks, för de förluster som de skulle ha drabbats av om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.

- (75) Förutom att garantera återbetalning till insättare eller kontinuerlig tillgång till täckta insättningar bör medlemsstaterna behålla rätten att själva besluta om huruvida insättningsgarantisystem även skulle kunna användas som system för finansiering av andra rekonstruktionsåtgärder. En sådan flexibilitet bör inte utnyttjas på ett sätt som skulle kunna äventyra insättningsgarantisystems finansiering eller deras funktion att garantera återbetalning av insättningar som täcks av garantin.
- (76) När insättningar överförs till ett annat kreditinstitut i samband med rekonstruktionen av ett kreditinstitut, bör insättare inte försäkras utöver den nivå för täckning av insättningar som föreskrivs i direktiv 94/19/EG. Därför bör fordringar som avser kvarvarande insättningar i kreditinstitutet under rekonstruktion begränsas till skillnaden mellan de medel som överförts och insättningsgarantinivån enligt direktiv 94/19/EG. I de fall överförda insättningar överskrider insättningsgarantinivån, bör insättaren inte ha någon fordran på insättningsgarantisystemet vad gäller kvarvarande insättningar i kreditinstitutet under rekonstruktion.
- (77) Upprättandet av finansiella ordningar som inrättar det europeiska system för finansieringsordningar som fastställs i detta direktiv bör säkerställa samordning av användningen av tillgängliga medel för rekonstruktion på nationell nivå.
- (78) Tekniska standarder på området för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och ett tillfredsställande skydd för insättare, investerare och konsumenter över hela unionen. Det skulle vara ändamålsenligt och lämpligt att anförtro EBA, som är ett organ med mycket specialiserad sakkunskap, uppdraget att utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska val, att läggas fram för kommissionen.
- (79) Kommissionen bör anta de utkast till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av EBA genom delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (80) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att precisera definitionerna av *vital verksamhet* och *kärnaffärsområden*, ange de omständigheter när en institut är eller sannolikt kommer att komma på obestånd, precisera de omständigheterna när verktyget för avskiljande av tillgångar bör användas, ange vilka skulder som är uteslutna från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget, precisera de omständigheterna när uteslutning från skuldnedskrivningsverktyget är nödvändigt för att säkerställa att vital verksamhet och kärnaffärsområden kan fortsätta att fungera, precisera kriterierna för fastställandet av det minimibelopp av kvalificerade skulder som krävs av institut vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget, precisera under vilka omständigheter, med tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget, befintliga aktier bör annulleras och skulder konverteras till aktier, ange de omständigheter när tredjelands rekonstruktionsförfaranden inte bör erkännas, ytterligare specificera de omständigheter under vilka det bör anses att målnivån i finansieringsordningarna har väsentligt avvikit från den ursprungliga nivån, anta kriterier som syftar till att anpassa bidragen till finansieringsordningarna till institutens riskprofil, definiera skyldigheter som syftar till att säkerställa en effektiv utbetalning av bidragen till finansieringsordningarna och precisera villkoren för ömsesidig upplåning mellan nationella finansieringsordningar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.

- (81) Det är lämpligt att EBA i vissa fall först främjar konvergens i nationella myndigheters praxis genom riktlinjer och att kommissionen i ett senare skede, på grundval av den konvergens som utvecklas i tillämpningen av EBA:s riktlinjer, ges befogenhet att anta delegerade akter.
- (82) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (83) Europaparlamentet och rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på två månader från delgivningsdatum. Europaparlamentet och rådet bör kunna underrätta de andra institutionerna om sina avsikter att inte invända.
- (84) I förklaringen om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med av medlemsstaterna utsedda experter vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter på området finansiella tjänster.
- (85) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandeaakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA bör ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande och lägga fram dem för kommissionen.
- (86) Ömsesidigt erkännande och verkställighet i alla medlemsstater av beslut om rekonstruktion eller likvidation av kreditinstitut med filialer i andra medlemsstater än där institutet har sitt säte regleras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut²⁷. I det direktivet säkerställs att alla kreditinstitutets tillgångar och skulder, oberoende av i vilket land de finns, hanteras med ett enda förfarande i hemmedlemsstaten och att borgenärer i värdmedlemsstaterna behandlas på samma sätt som borgenärer i hemmedlemsstaten. För att uppnå en effektiv rekonstruktion bör direktiv 2001/24/EG vara tillämpligt även vid användningen av rekonstruktionsverktygen både när dessa instrument tillämpas på kreditinstitut och när de tillämpas på andra enheter som täcks av rekonstruktionssystemet. Direktiv 2001/24/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (87) Unionens bolagsrättsdirektiv innehåller tvingande regler för skyddet av aktieägare och borgenärer i kreditinstitut som omfattas av tillämpningsområdet för de direktiven. I en situation där rekonstruktionsmyndigheter måste agera snabbt, kan reglerna hindra effektiva insatser från deras sida, och användningen av rekonstruktionsverktyg samt befogenheter och undantag bör föreskrivas. För att garantera största möjliga rättsliga förutsebarhet för intressenter bör undantagen vara tydligt och snävt definierade, och de bör endast användas i det allmännas intresse och när de utlösande villkoren för rekonstruktion har uppfyllts. Användningen av rekonstruktionsverktyg förutsätter att de rekonstruktionsmål och villkor för rekonstruktion som anges i detta direktiv iakttas.

²⁷ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

- (88) Rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga²⁸, innehåller regler om aktieägarnas rätt att besluta om en ökning och minskning av kapitalet, om deras rättighet att delta i en eventuell ny kontant aktieemission, om borgenärsskydd i fall av nedsättning av kapitalet och sammankallande av bolagsstämma i händelse av allvarlig kapitalförlust. Dessa regler kan förhindra snabba ingrepp från rekonstruktionsmyndigheters sida och det bör föreskrivas undantag från dem.
- (89) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om fusioner av aktiebolag²⁹ fastställs regler bland annat om att fusioner ska godkännas av bolagsstämman i varje fusionerande bolag, om kraven på skriftlig fusionsplan, redogörelser från ledning och sakkunniga samt om borgenärsskydd. Rådets sjätte direktiv 82/891/EEG av den 17 december 1982 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om delning av aktiebolag³⁰ innehåller liknande regler om delning av aktiebolag. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar³¹ fastställs motsvarande regler för gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar. Det bör införas undantag från dessa direktiv för att möjliggöra snabba åtgärder från rekonstruktionsmyndigheters sida.
- (90) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbudanden³² föreskrivs en skyldighet att lämna ett obligatoriskt uppköpserbudande för alla bolagets aktier till skäligt pris, som definieras i direktivet, om en person, direkt eller indirekt och ensam eller i samförstånd med andra, förvärvar en viss procentandel av det bolagets aktier, vilket ger denne kontroll över bolaget och definieras i nationell lagstiftning. Syftet med regeln om obligatoriskt uppköpserbudande är att skydda minoritetsägarna i händelse av förändringar av kontrollen över bolaget. Emellertid kan en sådan kostsam skyldighet avskräcka möjliga investerare i det berörda institutet, och därigenom göra det svårt för rekonstruktionsmyndigheterna att utöva alla sina rekonstruktionsbefogenheter. Det bör föreskrivas undantag från regeln om obligatoriskt uppköpserbudande i den mån som utövandet av rekonstruktionsbefogenheterna så kräver. Efter rekonstruktionsperioden bör emellertid regeln om obligatoriskt uppköpserbudande tillämpas på den som förvärvar kontrollen över det berörda institutet.
- (91) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag³³, föreskrivs om aktieägares processuella rättigheter i samband med bolagsstämmor. I direktiv 2007/36/EG föreskrivs bland annat om minimitiden för kallelsen till bolagsstämman och om kallelsens innehåll. Dessa regler kan förhindra snabba insatser från rekonstruktionsmyndigheters sida och undantag från direktivet bör föreskrivas. Före

²⁸ EGT L 26, 31.1.1977, s. 1.

²⁹ EUT L 110, 29.4.2011, s. 1.

³⁰ EGT L 378, 31.12.1982, s. 47.

³¹ EUT L 310, 25.11.2005, s. 1.

³² EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

³³ EUT L 184, 14.7.2007, s. 17.

en rekonstruktion kan det finnas behov av en snabb ökning av kapitalet, när kreditinstitutet inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla kraven i direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG och en ökning av kapitalet sannolikt kan återställa den finansiella situationen och undvika en situation där tröskelvillkoret för en rekonstruktion är uppfyllt. I sådana situationer bör det föreskrivas en möjlighet att sammankalla en bolagsstämma. Emellertid bör aktieägarna ha fortsatt beslutanderätt om ökningen och om att bolagsstämman sammankallats med kortare varsel. Undantag från direktiv 2007/36/EG bör föreskrivas för införandet av det mekanismen.

- (92) För att se till att de myndigheter som ansvarar för rekonstruktion är representerade i det europeiska system för finansiell tillsyn som inrättades genom förordning (EU) nr 1093/2010 och säkerställa att EBA har den sakkunskap som krävs för att utföra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv, bör förordning (EU) nr 1093/2010 ändras för att inkludera nationella rekonstruktionsmyndigheter enligt definitionen i detta direktiv i det begrepp behöriga myndigheter som fastställs genom den förordningen. Ett sådant likställande av rekonstruktionsmyndigheter och behöriga myndigheter enligt förordning (EU) nr 1093/2010 är förenligt med de uppgifter som tilldelas EBA enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 1093/2010 för bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning och rekonstruktion och att eftersträva att underlätta en rekonstruktion av institut på obestånd och särskilt gränsöverskridande koncerner.
- (93) För att säkerställa att institut, de som i praktiken kontrollerar deras affärsverksamhet och ledamöterna i institutens styrelse fullgör de skyldigheter som följer av detta direktiv och för att säkerställa att de behandlas på ett likartat sätt i hela unionen bör medlemsstaterna vara skyldiga att föreskriva administrativa sanktioner och åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. De administrativa sanktioner och åtgärder som fastställs av medlemsstaterna bör därför uppfylla vissa väsentliga krav vad gäller adressater, kriterier som bör beaktas när en sanktion eller åtgärd tillämpas, offentliggörande av sanktioner eller åtgärder, centrala sanktioneringsbefogenheter och nivåer för administrativa böter.
- (94) I detta direktiv hänvisas till både administrativa sanktioner och administrativa åtgärder för att täcka in alla åtgärder som vidtas efter det att en överträdelse har begåtts och som är ägnade att förebygga nya överträdelser, oavsett om åtgärderna i nationell lagstiftning kvalificeras som en sanktion eller en åtgärd.
- (95) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga sanktioner i medlemsstaternas lagstiftning.
- (96) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument³⁴ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (97) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de rättigheter, friheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de

³⁴ EUT C 369, 17.12. 2011, s. 14.

grundläggande rättigheterna, och särskilt rätten till egendom, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol samt rätten till försvar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH MYNDIGHETER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs regler och förfaranden för återhämtning och rekonstruktion av följande typer av inrättningar:

- (a) Kreditinstitut och värdepappersföretag.
- (b) Finansinstitut som är dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag, eller till ett företag som avses i leden c och d, och som omfattas av tillsynen över moderbolaget på grundval av gruppbaserad tillsyn i enlighet med bestämmelserna i avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitt 1 i direktiv 2006/48/EG.
- (c) Finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet.
- (d) Finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom unionen, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen. ¹
- (e) Filialer till kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför unionen i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *rekonstruktion*: omstrukturering av ett institut i syfte att säkerställa kontinuiteten för dess väsentliga funktioner, bevara finansiell stabilitet och återställa hela eller delar av det institutets bärkraft.
- (2) *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG.

- (3) *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 3.1 b i direktiv 2006/49/EG som omfattas av de krav på startkapital som närmare anges i artikel 9 i det direktivet.
- (4) *finansinstitut*: finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.5 i direktiv 2006/48/EG.
- (5) *dotterföretag*: dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.13 i direktiv 2006/48/EG.
- (6) *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 4.12 i direktiv 2006/48/EG.
- (7) *gruppbaserad*: på grundval av den konsoliderade finansiella ställningen för en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med bestämmelserna i avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitt 1 i direktiv 2006/48/EG eller undergruppskonsolidering enligt artikel 73.2 i det direktivet.
- (8) *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är kreditinstitut eller finansiella institut, varvid minst ett av dotterföretagen ska vara ett kreditinstitut, och som inte är ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.
- (9) *blandat finansiellt holdingföretag*: blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.
- (10) *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 4.20 i direktiv 2006/48/EG, eller ett blandat holdingföretag enligt definitionen i artikel 3.3 b i direktiv 2006/49/EG.
- (11) *finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.
- (12) *finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett finansiellt moderholdingföretag som inte är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat.
- (13) *blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag etablerat i samma medlemsstat.
- (14) *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag som inte är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag etablerat i en medlemsstat.
- (15) *rekonstruktionsmål*: de mål som anges i artikel 26.2.
- (16) *filial*: filial enligt definitionen i artikel 4.3 i direktiv 2006/48/EG.

- (17) *rekonstruktionsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3.
- (18) *rekonstruktionsverktyg*: verktyget för försäljning av verksamhet, verktyget för broinstitut, verktyget för avskiljande av tillgångar eller skuldnedskrivningsverktyget.
- (19) *rekonstruktionsbefogenhet*: befogenhet som avses i artikel 56.1.
- (20) *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv 2006/48/EG eller enligt definitionen i artikel 3.3 c i direktiv 2006/49/EG.
- (21) *behöriga ministerier*: finansministerierna eller andra ministerier med ansvar för ekonomiska, finansiella och budgetmässiga frågor i enlighet med nationell uppdelning av ansvarsområden.
- (22) *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.
- (23) *institut*: ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag.
- (24) *ledning*: de personer som faktiskt leder verksamheten i kreditinstitutet i enlighet med artikel 11 i direktiv 2006/48/EG.
- (25) *koncern*: ett moderföretag och dess dotterföretag.
- (26) *extraordinärt offentligt finansiellt stöd*: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som ges för att bevara eller återställa ett instituts bärkraft, likviditet eller solvens.
- (27) *koncernenhet*: juridisk enhet som är del av en koncern.
- (28) *återhämtningsplan*: en plan som utformas och underhålls av ett institut i enlighet med artikel 5.
- (29) *vital verksamhet*: aktiviteter och transaktioner som om de upphörde kan förväntas orsaka störningar i ekonomin, eller på de finansiella marknaderna, i en eller flera medlemsstater.
- (30) *kärnaffärsområden*: affärsområden och kringtjänster som utgör en faktisk källa till inkomst, vinst eller har ett franchisevärde för ett institut.
- (31) *samordnande tillsynsmyndighet*: den behöriga myndighet som är ansvarig för gruppbaserad tillsyn enligt definitionen i artikel 4.48 i direktiv 2006/48/EG.
- (32) *kapitalbas*: kapitalbas i den mening som avses i avdelning V, kapitel 2 i direktiv 2006/48/EG.
- (33) *villkor för rekonstruktion*: de villkor som anges i artikel 27.1.
- (34) *rekonstruktionsåtgärd*: ett beslut att placera ett institut under rekonstruktion enligt artikel 27, tillämpningen av ett rekonstruktionsverktyg på ett institut eller utövandet av en eller flera rekonstruktionsbefogenheter med avseende på ett institut.

- (35) *rekonstruktionsplan*: en plan som upprättats för ett institut av den relevanta rekonstruktionsmyndigheten i enlighet med artikel 9.
- (36) *rekonstruktion av en koncern*:
- (a) Vidtagande av en rekonstruktionsåtgärd på moderföretagsnivå eller på nivån för det institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn, eller
 - (b) den samordnade tillämpningen av rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter med avseende på koncernenheter som uppfyller villkoren för rekonstruktion.
- (37) *koncernrekonstruktionsplan*: en plan för rekonstruktion av en koncern upprättad i enlighet med artiklarna 11 och 12.
- (38) *rekonstruktionsmyndighet på koncernnivå*: rekonstruktionsmyndigheten i den medlemsstat i vilken den samordnande tillsynsmyndigheten är belägen.
- (39) *rekonstruktionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 80 för att utföra de i artiklarna 12, 13 och 83 föreskrivna uppgifterna.
- (40) *normala insolvensförfaranden*: de kollektiva insolvensförfaranden som inbegriper total eller delvis avyttring av en gäldenärs tillgångar och tillsättande av en likvidator och som normalt gäller för kreditinstitut enligt nationell lagstiftning och antingen specifikt för kreditinstitut eller generellt för alla fysiska eller juridiska personer.
- (41) *skuldinstrument*: skuldinstrument som avses i artikel 56 d, i, l och m: obligationer eller andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument.
- (42) *moderinstitut i en medlemsstat*: moderkreditinstitut i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.14 i direktiv 2006/48/EG, eller modervärdepappersföretag i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 3 f i direktiv 2006/49/EG.
- (43) *moderinstitut inom unionen*: moderkreditinstitut inom unionen enligt definitionen i artikel 4.16 i direktiv 2006/48/EG, eller modervärdepappersföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 3 g i direktiv 2006/49/EG.
- (44) *krav på kapitalbas*: de krav som anges i artikel 75 i direktiv 2006/48/EG.
- (45) *tillsynskollegier*: kollegier av tillsynsmyndigheter som upprättats enligt artikel 131a i direktiv 2006/48/EG.
- (46) *unionens regler om statligt stöd*: de regler som fastställs genom artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt förordningar som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 107 eller 106.4 i det fördraget.
- (47) *likvidation*: avveckling av ett instituts tillgångar
- (48) *verktyg för avskiljande av tillgångar*: överföring av tillgångar och rättigheter från ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion till en tillgångsförvaltningsenhet i enlighet med artikel 36.

- (49) *skuldnedskrivningsverktyg*: en rekonstruktionsmyndighets utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på skulder i ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion i enlighet med artikel 37.
- (50) *Verktyg för försäljning av verksamhet*: en rekonstruktionsmyndighets överföring av äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion till en köpare som inte är ett broinstitut, i enlighet med artikel 32.
- (51) *broinstitutvertyg*: befogenheten att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder från ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion till ett broinstitut, i enlighet med artikel 34.
- (52) *broinstitut*: en juridisk enhet som helt ägs av en eller flera offentliga myndigheter (vilka kan inbegripa rekonstruktionsmyndigheten) och som har skapats för att ta emot en del av eller alla tillgångar eller skulder i ett institut under rekonstruktion i syfte att utföra vissa eller alla av institutets tjänster och verksamheter.
- (53) *äganderättsinstrument*: aktier, instrument som ger äganderätt i ömsesidiga bolag, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller äganderättsinstrument.
- (54) *överföringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 56.1c, d eller e och avser överföring av aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa från ett institut under rekonstruktion till en mottagande enhet.
- (55) *central motpart*: juridisk person som träder emellan motparterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och som blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare.
- (56) *derivat*: ett finansiellt instrument som är förtecknat i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG³⁵.
- (57) *nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 56.1 f–l.
- (58) *skuld med säkerhet*: en skuld där borgenärens rätt till betalning är säkrad genom inteckning av tillgångar, pantsättning eller panträtt i egendom, eller avtal om säkerheter inklusive skuldförpliktelser till följd av återköpstransaktioner eller övriga avtal om säkerheter för överförande av äganderätt.
- (59) *tilläggsinstrument till primärkapitalet*: kapitalinstrument som räknas som kapitalbas enligt artikel 57 ca i direktiv 2006/48/EG.

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (60) *totalbelopp*: det totala belopp som rekonstruktionsmyndigheten har bedömt att kvalificerade skulder måste skrivas ned med eller omvandlas med, i enlighet med artikel 41.1.
- (61) *kärnprimärkapitalinstrument*: kapitalinstrument som räknas som kapitalbas enligt artikel 57 a i direktiv 2006/48/EG.
- (62) *kvalificerande skulder*: ett instituts skulder som inte är undantagna från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 38.2.
- (63) *insättningsgarantisystem*: ett av en medlemsstat infört och officiellt godkänt system för garanti av insättningar i enlighet med artikel 3 i direktiv 94/19/EG.
- (64) *supplementärkapitalinstrument*: kapitalinstrument som räknas som kapitalbas enligt artikel 56 f och h i direktiv 2006/48/EG.
- (65) *tillämpliga kapitalinstrument*: avser tilläggsinstrument till primärkapitalet och supplementärkapitalinstrument vid tillämpning av avdelning IV kapitel III avsnitt 5 och 6.
- (66) *konverteringskurs*: den faktor som fastställer det antal stamaktier som en skuld i en särskild skuldklass ska konverteras till, med hänvisning till antingen ett enda skuldinstrument i skuldklassen i fråga eller till ett särskilt värde per enhet av en fordran.
- (67) *drabbad borgenär*: borgenär vars krav hänförs till en skuld som skrivits ned eller omvandlats till aktier genom utövande av en nedskrivnings- och konverteringsbefogenhet.
- (68) *drabbad aktieägare*: en aktieägare vars aktier annulleras genom utövande av den befogenhet som avses i artikel 56.1 j.
- (69) *berörd myndighet*: myndighet i den medlemsstat som i enlighet med artikel 54 identifierats som ansvarig enligt den statens nationella lagstiftning för att fatta de fastställanden som avses i artikel 51.1.
- (70) *berört moderinstitut*: ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom unionen, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, eller blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen med avseende på vilket skuldnedskrivningsverktyget tillämpas.
- (71) *mottagande enhet*: en enhet till vilken aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa poster överförs från ett institut under rekonstruktion.
- (72) *bankdag*: alla dagar förutom lördag, söndag och dagar som är allmän helgdag i institutets hemmedlemsstat.
- (73) *uppsägningsrätt*: rätten att säga upp ett avtal i händelse av utebliven betalning enligt definitionen i avtalet eller vid tillämpning av avtalet, och inbegriper alla eventuella

hänförliga rättigheter att påskynda, avräkna eller kvitta skyldigheter eller hänförliga bestämmelser som upphäver, modifierar eller skjuter upp en avtalsparts skyldighet att betala.

- (74) *institut under rekonstruktion*: ett institut, ett finansinstitut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, eller blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen med avseende på vilket rekonstruktionsåtgärder vidtas.
- (75) *inhemskt dotterinstitut*: institut som är etablerat i en medlemsstat och är dotterföretag till ett institut eller finansiellt holdingföretag i ett tredjeland.
- (76) *moderföretag inom unionen*: ett moderinstitut inom unionen, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingbolag inom unionen.
- (77) *tredjelandsinstitut*: en enhet vars huvudkontor är etablerat i ett tredjeland, som beviljats auktorisation eller tillstånd enligt lagstiftningen i det tredjelandet för att bedriva någon av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2006/48/EG eller i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
- (78) *rekonstruktions- och avvecklingsförfarande i tredjeland*: en åtgärd enligt lagstiftningen i ett tredjeland som syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut som är jämförbar, i termer av resultat, med rekonstruktionsåtgärder enligt detta direktiv.
- (79) *inhemsk filial*: filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerat i en medlemsstat.
- (80) *relevant myndighet i tredjeland*: myndighet i tredjeland med ansvar för uppgifter som är jämförbara med de uppgifter som utförs av rekonstruktionsmyndigheter eller behöriga myndigheter i enlighet med detta direktiv.
- (81) *koncernfinansieringsarrangemang*: de finansieringsarrangemang eller arrangemang som medlemsstaten för rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå tillämpar.
- (82) *rygg mot rygg transaktion*: en transaktion som ingås mellan två koncernenheter för att helt eller delvis överföra den risk som är förenad med en annan transaktion som har ingåtts mellan en av dessa koncernenheter och en tredje man.
- (83) *koncerninterna garantier*: ett kontrakt genom vilket en koncernenhet garanterar en annan koncernenhets förpliktelser gentemot en tredje man.

När det i detta direktiv hänvisas till förordning (EU) nr 1093/2010 ska rekonstruktionsmyndigheter vid tillämpningen av den förordningen anses vara behöriga myndigheter i den mening som avses i artikel 4.2 i den förordningen.

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 för att precisera de definitioner av begreppen *vital verksamhet* och *kärnaffärsområden* som anges i punkterna 29 och 30 i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv.

Artikel 3

Utseende av myndigheter med ansvar för rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera rekonstruktionsmyndigheter med befogenhet att tillämpa rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna.
2. Rekonstruktionsmyndigheter ska vara offentliga förvaltningsmyndigheter.
3. Rekonstruktionsmyndigheter kan vara de behöriga myndigheterna för tillämpningen av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, centralbanker, behöriga ministerier eller andra offentliga förvaltningsmyndigheter, förutsatt att medlemsstaterna antar nödvändiga regler och arrangemang för att undvika intressekonflikter mellan tillsynsfunktionerna enligt direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG eller den behöriga myndighetens övriga funktioner samt rekonstruktionsmyndigheternas funktioner enligt detta direktiv. Medlemsstaterna ska i synnerhet säkerställa att det inom den behöriga myndigheten, centralbankerna, behöriga ministerier eller andra offentliga förvaltningsmyndigheter görs åtskillnad mellan rekonstruktionsfunktionen och den relevanta myndighetens tillsynsfunktion eller övriga funktioner.
4. Om rekonstruktionsmyndigheten och den enligt direktiv 2006/48/EG behöriga myndigheten är separata enheter ska medlemsstaterna kräva att de samarbetar vid förberedandet, planeringen och tillämpningen av rekonstruktionsbeslut.
5. I de fall den enligt punkt 1 utsedda myndigheten inte är det behöriga ministeriet i en medlemsstat ska alla beslut av den myndighet som utsetts enligt detta direktiv fattas i samråd med det behöriga ministeriet.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de myndigheter som utsetts enligt punkt 1 har den sakkunskap, de resurser och den operativa kapacitet som krävs för att tillämpa rekonstruktionsåtgärder, och ges möjlighet att utöva sina befogenheter med den skyndsamhet och flexibilitet som krävs för att uppnå rekonstruktionsmålen.
7. Om en medlemsstat utser mer än en myndighet för att tillämpa rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna, ska den tydligt fördela funktioner och ansvarsområden mellan dessa myndigheter, säkerställa lämplig samordning dem emellan och utse en enda myndighet som kontaktmyndighet för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i övriga medlemsstater.
8. Medlemsstaterna ska informera Europeiska bankmyndigheten (EBA) om vilken nationell myndighet eller vilka nationella myndigheter som har utsetts till rekonstruktionsmyndigheter respektive kontaktmyndighet och, där så krävs, om deras specifika funktioner och ansvarsområden. EBA ska offentliggöra förteckningen över de rekonstruktionsmyndigheterna.

AVDELNING II

BEREDNING

KAPITEL I

PLANER FÖR ÅTERHÄMTNING OCH REKONSTRUKTION

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 4

Förenklade skyldigheter för vissa institut

1. Med hänsyn till de effekter som ett instituts obestånd, till följd av arten av dess verksamhet, dess storlek eller dess grad av sammanlänkning med andra institut eller med det finansiella systemet i allmänhet, skulle kunna få på finansmarknaderna, på andra institut och på finansieringsvillkor, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter och rekonstruktionsmyndigheter fastställer i vilken utsträckning följande gäller för institut:
 - (a) Innehåll och närmare uppgifter i återhämtnings- och rekonstruktionsplaner som föreskrivs i artiklarna 5, 7, 9 och 11.
 - (b) Innehåll och närmare uppgifter i den information som institut är skyldiga att lämna enligt artiklarna 5.5, 10 och 11.
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 103 för att specificera de kriterier som det hänvisas till i punkt 1, för att i överensstämmelse med punkt 1 bedöma effekterna av ett instituts fallissemang på finansiella marknader, på andra institut och på finansieringsvillkor.
3. Behöriga myndigheter och rekonstruktionsmyndigheter ska informera EBA om hur de har tillämpat de krav som det hänvisas till i punkt 1 på institut inom deras jurisdiktion. EBA ska senast den 1 januari 2018 rapportera till kommissionen om genomförandet av de krav som det hänvisas till i punkt 1. EBA ska i synnerhet rapportera till kommissionen om huruvida det finns skillnader vad gäller genomförandet på nationell nivå av det kravet

AVSNITT 2

ÅTERHÄMNINGSPLANERING

Artikel 5

Återhämtningsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje institut upprättar och underhåller en återhämtningsplan som genom åtgärder som vidtas av ledningen för institutet eller av en koncernenhet medger återställandet av dess finansiella ställning efter en betydande försämring. Återhämtningsplaner ska anses utgöra en styrform i den mening som avses i artikel 22 i direktiv 2006/48/EG.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att instituten uppdaterar sina återhämtningsplaner minst en gång om året eller efter en förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur, dess affärsverksamhet eller dess finansiella situation som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av återhämtningsplanen. Behöriga myndigheter får kräva att institut uppdaterar sina återhämtningsplaner oftare.
3. Återhämtningsplanerna får inte förutsätta tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd men ska i tillämpliga fall inbegripa en analys av hur och när ett institut kan ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter i ansträngda lägen samt av tillgängliga säkerheter.
4. Medlemsstater ska säkerställa att återhämtningsplanerna inbegriper de uppgifter som räknas upp i avsnitt A i bilagan.
5. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att institut i återhämtningsplaner inkluderar lämpliga villkor och förfaranden för att säkerställa att återhämtningsåtgärder genomförs i rätt tid samt ett brett spektrum av återhämtningsalternativ. Behöriga myndigheter ska säkerställa att bolag testar sina återhämtningsplaner för en rad olika finansiella krisscenarier, där allvarlighetsgraden varierar från systemiska händelser, finansiell stress som avser en specifik juridisk person och koncernövergripande stress.
6. Europeiska bankmyndigheten ska i samråd med Europeiska systemrisknämnden utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn där de olika scenarier specificeras som ska användas vid tillämpningen av punkt 5 i denna artikel i överensstämmelse med artikel 25.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast inom tolv månader från ikraftträdandet av denna förordning.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska utarbeta utkast till bindande tekniska standarder som specificerar information som återhämningsplanen som det hänvisas till i punkt 4 ska innehålla.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av denna förordning.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 6

Bedömning av återhämningsplaner

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut lämnar in återhämningsplaner till de behöriga myndigheterna för granskning.
2. De behöriga myndigheterna ska granska planerna och bedöma hur väl varje plan uppfyller de krav som anges i artikel 5 samt följande kriterier:
 - (a) Genomförandet av de föreslagna arrangemangen i planen kan förväntas återställa institutets bärkraft och sunda finanser, med beaktande av de förberedande åtgärder som institutet har vidtagit eller planerar att vidta.
 - (b) Planerna eller de specifika alternativen kan genomföras i situationer av finansiell stress och utan att skapa väsentliga negativa effekter på det finansiella systemet, även i de fall andra institut skulle genomföra återhämningsplaner under samma tidsperiod.
3. I de fall de behöriga myndigheterna bedömer att det finns brister i återhämningsplanen, eller potentiella hinder för dess genomförande, ska de meddela institutet sin bedömning och kräva att institutet inom tre månader inkommer med en reviderad plan som visar hur man har tagit itu med dess brister eller hinder.
4. Om institutet underlåter att inkomma med en reviderad återhämningsplan, eller om den behöriga myndigheten slår fast att den reviderade återhämningsplanen inte på ett tillfredsställande sätt åtgärdar de brister eller potentiella hinder som myndigheten konstaterade i sin ursprungliga bedömning, ska de behöriga myndigheterna kräva att institutet vidtar alla åtgärder de anser nödvändiga för att säkerställa att bristerna eller hindren undanröjs. Utöver de åtgärder som kan komma att krävas i enlighet med artikel 136 i direktiv 2006/48/EG får de behöriga myndigheterna särskilt kräva att institutet vidtar åtgärder för att
 - (a) underlätta neddragningen av risknivån i institutet,
 - (b) möjliggöra rekapitaliseringsåtgärder i rätt tid,
 - (c) vidta ändringar i bolagets strategi,
 - (d) vidta ändringar i finansieringsstrategin för att förstärka stresståligheten i kärnaffärsområdena och den vitala verksamheten,

(e) vidta förändringar i institutets styrningsstruktur.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de frågor som den behöriga myndigheten måste utvärdera för bedömningen enligt punkt 2 i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av denna förordning.

Till kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 7

Återhämtningsplaner på koncernnivå

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag eller institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG upprättar och till den samordnande tillsynsmyndigheten lämnar in en koncernåterhämtningsplan som inkluderar en återhämtningsplan för hela koncernen, inbegripet för de företag som det hänvisas till i artikel 1 c och d, samt en återhämtningsplan för varje institut som ingår i koncernen.
2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska översända koncernåterhämtningsplanerna till de relevanta behöriga myndigheter som avses i artikel 131a i direktiv 2006/48/EG och till EBA.
3. Koncernåterhämtningsplanen ska syfta till att uppnå en stabilisering av koncernen som helhet, eller av ett institut som ingår i koncernen, när den befinner sig i ett ansträngt läge för att åtgärda eller avlägsna orsakerna till nödsituationen och återställa koncernens eller institutets i fråga finansiella ställning.

Koncernåterhämtningsplanen ska inbegripa arrangemang för att säkerställa att de åtgärder man planerar att vidta på moderföretagets nivå eller på nivån för det relevanta institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn samt på nivån för de företag som det hänvisas till i artikel 1 c och d, liksom åtgärder som man planerar att vidta på nivån för de enskilda instituten, är samordnade och konsekventa.

4. Koncernåterhämtningsplanen för hela koncernen och för var och en av koncernens bolagsenheter ska innehålla de inslag och arrangemang som fastställs i artikel 5. Den ska i tillämpliga fall även innehålla arrangemang för eventuellt koncerninternt finansiellt stöd som antas i enlighet med eventuella avtal om gruppbaserat finansiellt stöd som har ingåtts i enlighet med artikel 16.
5. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska säkerställa att moderföretaget eller det institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn som det hänvisas till i punkt 1 tillhandahåller ett antal återhämtningsalternativ med åtgärder för att hantera de scenarier som anges i artikel 5.5.

För vart och ett av scenarierna ska det i koncernåterhämtningsplanen anges huruvida det finns hinder för genomförandet av återhämtningsåtgärder inom koncernen, och huruvida det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra kapitalbasen eller betala skulder eller tillgångar inom koncernen.

6. Ledningsorganet för det moderföretag eller det institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn som avses i punkt 1 samt ledningsorganet för institut som ingår i koncernen, ska godkänna återhämtningsplanen innan den inlämnas till den samordnande tillsynsmyndigheten.

Artikel 8

Bedömning av koncernåterhämtningsplaner

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska granska koncernåterhämtningsplanen, inklusive återhämtningsplanerna för enskilda institut som ingår i koncernen, och bedöma i vilken utsträckning den uppfyller de krav och kriterier som anges i artiklarna 6 och 7. Den bedömningen ska göras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6 och bestämmelserna i denna artikel.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utföra granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen, inklusive återhämtningsplanerna för enskilda institut som ingår i koncernen, i samråd och samarbete med de behöriga myndigheter som avses i artikel 131a i direktiv 2006/48/EG. Granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen i enlighet med artikel 6.2 i detta direktiv och, i förekommande fall, kravet att vidta åtgärder i enlighet med artikel 6.4 i detta direktiv ska ha formen av gemensamma beslut av de myndigheter som det hänvisas till i artikel 131a i direktiv 2006/48/EG.

2. De behöriga myndigheterna ska eftersträva att nå gemensamma beslut inom en period av fyra månader.

I avsaknad av sådana gemensamma beslut mellan de behöriga myndigheterna inom fyra månader ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta sitt eget beslut om granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen eller om de nödvändiga åtgärderna i enlighet med artikel 6.4. Detta beslut ska redovisas i ett dokument som innehåller det fullständigt motiverade beslutet och bör beakta synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som uttryckts under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till moderföretaget till det institut som är föremål gruppbaserad tillsyn och till de övriga behöriga myndigheterna.

EBA får på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. En behörig myndighet som inte är införstådd med bedömningen av koncernåterhämtningsplanen eller med en åtgärd som moderföretaget eller institutet skulle vara skyldigt att vidta som ett resultat av den bedömningen i enlighet med artikel 6.2 och 6.4 i detta direktiv, får hänskjuta frågan till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter

det att tidsperioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

4. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad, och den fyramånadersperiod som det hänvisas till i punkt 3 kommer att betraktas som förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010.
5. Om en behörig myndighet har hänskjutit frågan till EBA i enlighet med punkt 3 ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut från EBA. Den samordnande tillsynsmyndighetens efterföljande beslut ska följa EBA:s beslut.

AVSNITT 3

REKONSTRUKTIONSPLANERING

Artikel 9

Rekonstruktionsplaner

1. Rekonstruktionsmyndigheter ska i samråd med behöriga myndigheter upprätta en rekonstruktionsplan för varje institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG. Rekonstruktionsplanen ska möjliggöra de rekonstruktionsåtgärder som rekonstruktionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna kan komma att vidta om institutet uppfyller villkoren för rekonstruktion.
2. Rekonstruktionsplanen ska beakta en rad scenarier inberäknat att obeståndshändelsen kan vara en överreaktion eller kan inträffa i en tid av mer omfattande finansiell instabilitet eller övergripande systempåverkande händelser. Rekonstruktionsplanen får inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 91.
3. Rekonstruktionsplaner ska ses över, och i tillämpliga fall uppdateras, minst en gång om året och efter varje väsentliga förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur eller dess affärsverksamhet eller dess finansiella situation som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet.
4. Rekonstruktionsplanen ska ange alternativ när det gäller användning av de rekonstruktionsverktyg som det hänvisas till i avsnitt IV på institutet. Den ska innehålla följande:
 - (a) En sammanfattning av huvudinslagen i planen.
 - (b) En sammanfattning av de väsentliga förändringar för institutet som inträffat sedan den senaste rekonstruktionsinformationen lämnades in.

- (c) En beskrivning av hur vital verksamhet och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet om institutet skulle hamna på obestånd.
 - (d) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig aspekt av planen.
 - (e) En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheterna till rekonstruktion som gjorts i enlighet med artikel 13.
 - (f) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 14 för att åtgärda eller avlägsna identifierade hinder för rekonstruktion som ett resultat av den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 13.
 - (g) En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet och möjligheten att sälja ut institutets vitala verksamhet, kärnaffärsområden och tillgångar.
 - (h) En detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen enligt artikel 11 är aktuell och att den alltid är tillgänglig för rekonstruktionsmyndigheterna.
 - (i) En förklaring från rekonstruktionsmyndigheten av hur rekonstruktionsalternativen skulle kunna finansieras utan ett antagande om extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
 - (j) En detaljerad beskrivning av de olika rekonstruktionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna.
 - (k) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
 - (l) En analys av planens effekter på övriga institut inom koncernen.
 - (m) En beskrivning av handlingsalternativen för att bevara tillgång till betalnings- och avvecklingstjänster och annan infrastruktur.
 - (n) En plan för kommunikation med media och allmänheten.
5. EBA ska, i samråd med Europeiska systemrisknämnden, utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn, där en rad scenarier för tillämpningen av punkt 2 i händelse av obestånd specificeras.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast inom tolv månader från ikraftträdandet av denna förordning.

Till kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 10

Information för tillämpningen av rekonstruktionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheter har befogenhet att begära att berörda institut förser dem med all nödvändig information för att upprätta och genomföra rekonstruktionsplaner. Rekonstruktionsmyndigheterna ska särskilt ha befogenhet att, bland annan information, begära in den information och analys som specificeras i avsnitt B i bilagan.
2. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska samarbeta med rekonstruktionsmyndigheterna för att kontrollera huruvida delar av eller all den informationen som avses i punkt 1 redan finns tillgänglig. Om sådan information är tillgänglig ska de behöriga myndigheterna lämna den informationen till rekonstruktionsmyndigheterna.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande när det gäller standardformulär, mallar och förfaranden för sådant överlämnande av information.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast inom tolv månader från ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 11

Koncernrekonstruktionsplaner

1. Medlemsstater ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheter upprättar koncernrekonstruktionsplaner. Rekonstruktionsplaner för koncerner ska innehålla både en plan för rekonstruktion på nivån för moderbolaget eller det institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG och rekonstruktionsplaner för enskilda dotterinstitut som upprättats i enlighet med artikel 9 i detta direktiv. Koncernrekonstruktionsplaner ska även inbegripa planer för rekonstruktion av de bolag som det hänvisas till i artikel 1 c och d samt planer för rekonstruktion av institut med branscher i andra medlemsstater i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv 2001/24/EG.
2. Koncernrekonstruktionsplanen ska upprättas på grundval av den information som lämnas i enlighet med artikel 10.
3. Koncernrekonstruktionsplanen ska
 - (a) fastställa rekonstruktionsåtgärder som ska vidtas med avseende på koncernen som helhet eller del av koncernen, inklusive enskilda dotterbolag, både genom rekonstruktionsåtgärder för de bolag som avses i artikel 1 d, moderbolaget och dotterinstitutet samt genom samordnade rekonstruktionsåtgärder med avseende på dotterinstitut, i de scenarier som anges i artikel 9.2,

- (b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda rekonstruktionsverktyg och utöva rekonstruktionsbefogenheter på ett samordnat sätt på koncernenheter belägna i unionen, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller aktiviteter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter, samt identifiera eventuella potentiella hinder för en samordnad rekonstruktion,
- (c) om en koncern inbegriper enheter med säte i tredjeländer, identifiera arrangemangen för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer,
- (d) identifiera åtgärder som är nödvändiga för att underlätta koncernrekonstruktion när villkoren för rekonstruktion är uppfyllda, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsområden,
- (e) identifiera hur koncernrekonstruktionsåtgärderna skulle kunna finansieras och, där så är lämpligt, ange principer för att dela upp ansvaret för den finansieringen mellan finansieringskällor i olika medlemsstater. Planen ska inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 91. De principerna ska fastställas på grundval av rättvisa och välavvägda kriterier och ska särskilt beakta de ekonomiska effekterna av rekonstruktionen i de medlemsstater som påverkas och fördelningen av tillsynsbefogenheterna mellan de olika behöriga myndigheterna.

Artikel 12

Krav och förfaranden för koncernrekonstruktionsplaner

1. Moderföretagen och institut som är föremål för av gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG ska till rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå inkomma med den information som krävs enligt artikel 11 i detta direktiv. Denna information ska röra det moderföretag eller institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn och samtliga juridiska enheter som ingår i koncernen. Institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG ska även lämna den information som krävs enligt artikel 11 i detta direktiv beträffande de bolag som avses i artikel 1 c och d.

Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska översända den information som tillhandahållits i enlighet med denna punkt till EBA, till rekonstruktionsmyndigheterna för dotterföretagen, till de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 130 och 131a i direktiv 2006/48/EG och till rekonstruktionsmyndigheterna i de medlemsstater där de företag som avses i artikel 1 c och d är etablerade.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheter på koncernnivå, i samverkan med de rekonstruktionsmyndigheter som avses i punkt 1 andra stycket, i rekonstruktionskollegier och i samråd med de relevanta behöriga myndigheterna upprättar och uppdaterar koncernrekonstruktionsplaner. Rekonstruktionsmyndigheter

får i arbetet med att upprätta och underhålla koncernrekonstruktionsplaner inbegripa tredjelands rekonstruktionsmyndigheter från de jurisdiktioner där koncernen har etablerat dotterföretag eller finansiella holdingföretag eller betydande filialer i den mening som avses i artikel 42a i direktiv 2006/48/EG.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att koncernrekonstruktionsplaner uppdateras minst en gång om året, samt efter varje förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur eller av dess affärsverksamhet eller finansiella situation som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planerna.
4. Koncernrekonstruktionsplanen ska ha formen av ett gemensamt beslut av rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå och de övriga relevanta rekonstruktionsmyndigheterna. Rekonstruktionsmyndigheterna ska fatta ett gemensamt beslut inom fyra månader från det att rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå översänt den information som avses i punkt 1 andra stycket.

Fattar rekonstruktionsmyndigheterna inom fyra månader inte ett sådant gemensamt beslut, ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut. Detta beslut ska redovisas i ett dokument med fullständig motivering och ska beakta synpunkter och reservationer som övriga behöriga myndigheter har uttryckt under fyramånadersperioden. Rekonstruktionsmyndigheterna på koncernnivå ska meddela beslutet till det moderföretag eller institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn och till de övriga rekonstruktionsmyndigheterna.

EBA får på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. En rekonstruktionsmyndighet som har invändningar mot något inlag i koncernrekonstruktionsplanen får hänskjuta frågan till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tidsperioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.
6. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad, och fyramånadersperioden ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. Det därpå följande beslutet av rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska följa EBA:s beslut.
7. Om någon av de berörda rekonstruktionsmyndigheterna har hänskjutit frågan till EBA i enlighet med punkt 5 ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut från EBA.

KAPITEL II

BEDÖMNING AV MÖJLIGHETEN TILL REKONSTRUKTION OCH FÖREBYGGANDE BEFOGENHETER

Artikel 13

Bedömning av möjligheten till rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna, i samråd med behöriga myndigheter, bedömer i vilken utsträckning en rekonstruktion av institut och koncerner är möjlig utan att förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 91. En rekonstruktion av ett institut eller en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att rekonstruktionsmyndigheten antingen kan avveckla institutet eller koncernen enligt normala insolvensförfaranden eller rekonstruera institutet eller koncernen med tillämpning av de olika rekonstruktionsverktygen eller rekonstruktionsbefogenheterna utan att det får väsentliga negativa konsekvenser för de finansiella systemen, inklusive mer omfattande instabila finansiella förhållanden eller systemiska händelser, i den medlemsstat i vilken institutet är beläget, med beaktande av ekonomin eller den finansiella stabiliteten i medlemsstaten i fråga eller i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkerställa att institutets eller koncernens vitala verksamhet kan upprätthållas antingen genom att de utan svårigheter kan avskiljas i rätt tid eller på annat sätt.
2. För den bedömning av möjligheten till rekonstruktion som avses i punkt 1 ska rekonstruktionsmyndigheterna, åtminstone, bedöma de frågeställningar som närmare anges i avsnitt C i bilagan.
3. EBA, i samråd med Europeiska systemrisknämnden, ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de frågor som ska granskas för bedömningen av möjligheten till rekonstruktion av institut eller koncerner som anges i punkt 2. EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av denna förordning.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta utkastet till de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 14

Befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en rekonstruktionsmyndighet, efter att ha gjort en bedömning av rekonstruktionsmöjligheterna i enlighet med artikel 13, slår

fast att det finns potentiella väsentliga hinder för möjligheten att rekonstruera ett institut, ska rekonstruktionsmyndigheten skriftligen meddela institutet det beslutet.

2. Inom fyra månader från mottagandet av ett meddelande enligt punkt 1, ska institutet till rekonstruktionsmyndigheten föreslå åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de hinder som angetts i meddelandet. Rekonstruktionsmyndigheten ska, i samråd med de behöriga myndigheterna, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande hindren.
3. Om rekonstruktionsmyndigheten bedömer att de av ett institut föreslagna åtgärderna i enlighet med punkt 2 inte effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande hindren, ska den, i samråd med de behöriga myndigheterna, ange alternativa åtgärder som skulle kunna uppnå det målet samt skriftligt meddela institutet dessa åtgärder.
4. Vid tillämpning av punkt 3 får åtgärder som fastställs av en rekonstruktionsmyndighet, där så är nödvändigt och proportionellt för att minska eller avlägsna hindren för möjligheten till rekonstruktionen i fråga, inbegripa följande:
 - (a) Kräva att institutet upprättar serviceavtal (antingen koncerninterna avtal eller avtal med tredje män) för att säkra tillhandahållandet av vitala ekonomiska verksamheter eller tjänster.
 - (b) Kräva att institutet begränsar sina maximala enskilda eller totala exponeringar.
 - (c) Införa särskilda eller regelbundna informationskrav som är relevanta för rekonstruktionsändamål.
 - (d) Kräva att institutet avyttrar särskilda tillgångar.
 - (e) Kräva att institutet begränsar eller upphör med specifik befintlig eller föreslagen verksamhet.
 - (f) Begränsa eller förhindra utveckling eller försäljning av nya affärsområden eller produkter.
 - (g) Kräva förändringar av institutets juridiska eller operativa strukturer så att komplexiteten minskas för att kunna säkerställa att det kan gå att juridiskt och ekonomiskt avskilja kritiska funktioner från övriga funktioner genom tillämpningen av rekonstruktionsverktygen.
 - (h) Kräva att ett moderföretag bildar ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen.
 - (i) Kräva att ett moderföretag, eller ett företag som avses i artikel 1 c och d emitterar skuldinstrument eller lån som avses i artikel 39.2.
 - (j) Om ett institut är ett dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet, kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet bildar ett separat finansiellt holdingföretag för att kontrollera institutet, om detta är nödvändigt för att underlätta rekonstruktionen av institutet och för att undvika att tillämpningen av de rekonstruktionsverktyg och

rekonstruktionsbefogenheter som närmare anges i avsnitt IV får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av koncernen.

5. Rekonstruktionsmyndigheterna ska inte grunda sitt beslut enligt punkt 1 på hinder som är ett resultat av faktorer som ligger utanför institutets kontroll, inklusive rekonstruktionsmyndighetens operativa och finansiella kapacitet.
6. Ett meddelande i enlighet med punkt 1 eller 3 ska uppfylla följande krav:
 - (a) De ska underbyggas med angivande av motiven till bedömningen eller fastställandet i fråga.
 - (b) De ska ange hur bedömningen eller fastställandet uppfyller kravet på proportionalitet i tillämpningen som föreskrivs i artikel 9.
7. Innan rekonstruktionsmyndigheterna fastställer eventuella ytterligare åtgärder enligt punkt 3, ska de noggrant överväga åtgärdernas potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i andra medlemsstater.
8. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de åtgärder som anges i punkt 5 och de omständigheter under vilka var och en av åtgärderna får tillämpas.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 15

Befogenheter att åtgärda eller avlägsna rekonstruktionshinder: behandling av koncerner

1. Rekonstruktionsmyndigheterna på koncernnivå och rekonstruktionsmyndigheterna för dotterföretagen, i samråd med de behöriga myndigheterna, ska samråda med varandra inom rekonstruktionskollegiet och ska vidta alla rimliga mått och steg för att nå ett gemensamt beslut i fråga om tillämpningen av åtgärder som har fastställts i enlighet med artikel 14.3.
2. Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA, i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, utarbeta och överlämna en rapport till de moderföretag eller det institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn samt till dotterföretagens rekonstruktionsmyndigheter. Rapporten ska utarbetas i samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av rekonstruktionsverktygen och utövandet av rekonstruktionsbefogenheterna vad avser koncernen. Rapporten ska även rekommendera eventuella åtgärder som, enligt myndigheternas uppfattning, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.

3. Inom fyra månader från mottagandet av en sådan underrättelse får det moderföretag eller det institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn inkomma med synpunkter och för rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå föreslå åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten.
4. Rekonstruktionsmyndigheterna på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från de moderbolag eller det institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA och dotterföretagens tillsynsmyndigheter. Rekonstruktionsmyndigheterna på koncernnivå och rekonstruktionsmyndigheterna för dotterföretagen, i samråd med de behöriga myndigheterna, ska göra allt som står i deras makt för att inom rekonstruktionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren, och om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretagen eller institutet som är föremål för gruppbaserad tillsyn och av de åtgärder som krävts av myndigheterna för att avlägsna hindren.
5. Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att rapporten överlämnades. Det ska motiveras och fastställas i ett dokument som rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska tillställa de moderföretag eller det institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn.

EBA får på eget initiativ bistå rekonstruktionsmyndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om ett gemensamt beslut inte nås inom fyra månader från det att den rapport som avses i punkterna 1 och 2 överlämnats, ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 14.3 ska vidtas med avseende på koncernen som helhet.

Detta beslut ska redovisas i ett dokument med fullständig motivering och ska beakta synpunkter och reservationer som övriga rekonstruktionsmyndigheter har uttryckt under fyramånadersperioden. Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska överlämna beslutet till det moderföretag eller institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn.

Det beslut som avses i första stycket ska erkännas som slutgiltigt och tillämpas av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

Om, vid utgången av fyramånadersperioden, någon av de berörda rekonstruktionsmyndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad, och fyramånadersperioden ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. Det påföljande beslutet av rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska följa EBA:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna tidsperiod har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

KAPITEL III

FINANSIELLT STÖD INOM KONCERNER

Artikel 16

Avtal om finansiellt stöd inom koncerner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett moderinstitut i en medlemsstat, eller ett moderinstitut inom unionen, eller ett företag som avses i artikel 1 c och d och dess dotterföretag, som är institut eller finansinstitut som omfattas av moderföretagets tillsyn, få ingå avtal om att bevilja finansiellt stöd till varje annan avtalspart som drabbas av finansiella svårigheter, förutsatt att de villkor som fastställs i detta kapitel är uppfyllda.
2. Avtalet får
 - (a) omfatta ett eller flera koncerndotterföretag, och kan stadga om finansiellt stöd från moderföretaget till dotterföretag, från dotterföretag till moderföretaget, mellan dotterföretag inom koncernen som är parter i avtalet, eller någon kombination av de enheterna,
 - (b) stadga om finansiellt stöd i form av ett lån, utställande av garantier eller tillhandahållande av tillgångar att användas som säkerhet i transaktioner mellan stödmottagaren och en tredje man, eller någon kombination av de enheterna.
3. Om ett dotterföretag i enlighet med avtalsvillkoren samtycker till att ge finansiellt stöd till moderföretaget, ska avtalet inbegripa en motsvarande avtalsutfästelse från moderföretagets sida om att ge finansiellt stöd till det dotterföretaget.
4. Avtalet ska specificera den ersättning som kommer att betalas, eller fastställa principerna för beräkningen av denna, för varje transaktion som görs enligt avtalet.
5. Avtalet får endast ingås om ingen av parterna, vid den tidpunkt då det föreslagna avtalet ingås, enligt tillsynsmyndighetens uppfattning, har brutit mot eller förmodas komma att bryta mot något av kraven i direktiv 2006/48/EG avseende kapital eller likviditet eller löper risk att hamna på obestånd.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla rättigheter, ersättningsanspråk eller åtgärder som följer av avtalet endast får hävdas av avtalsparterna, med uteslutande av tredje man.

Artikel 17

Tillsynsmyndigheters granskning av föreslagna avtal samt medling

1. Moderföretagen och institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG ska till den samordnande tillsynsmyndigheten inkomma med en ansökan om tillstånd för varje föreslaget avtal om finansiellt stöd inom koncerner. Ansökan ska innehålla texten till det föreslagna avtalet och ange vilka koncernenheter som föreslås vara avtalsparter.
2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska bevilja tillståndet om villkoren i det föreslagna avtalet är förenliga med de villkor för finansiellt stöd som fastställs i artikel 19.
3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna för varje dotterföretag som föreslås vara avtalsparter.
4. De behöriga myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att inom fyra månader från den dag då den samordnande tillsynsmyndigheten mottog ansökan nå ett gemensamt beslut om huruvida villkoren i det föreslagna avtalet är förenliga med villkoren för finansiellt stöd enligt artikel 19. Det gemensamma beslutet ska fastställas i ett dokument tillsammans med en fullständig motivering till beslutet, som den samordnande tillsynsmyndigheten ska överlämna till sökanden.
5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte nått ett gemensamt beslut inom fyra månader, ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan. Detta beslut ska redovisas i ett dokument med fullständig motivering och ska beakta synpunkter och reservationer som de övriga behöriga myndigheterna har uttryckt under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till den sökande och de övriga behöriga myndigheterna.
6. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tidsperioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Artikel 18

Aktieägares godkännande av ett föreslaget avtal

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett föreslaget avtal som godkänts av de behöriga myndigheterna underställs bolagsstämman för varje koncernenhet som föreslås bli avtalspart. I detta fall ska avtalet endast gälla för de parter vars bolagsstämma har godkänt avtalet

2. I de fall medlemsstater utnyttjar det alternativ som anges i punkt 1 ska de kräva att, i överensstämmelse med avtalet om finansiellt stöd inom koncerner, aktieägarna i varje koncernenhet som kommer att vara part i avtalet bemyndigar de respektive ledningsorgan som det hänvisas till i artikel 11 i direktiv 2006/48/EG att fatta ett beslut om att enheten ska bevilja finansiellt stöd i enlighet med avtalsvillkoren och i enlighet med villkoren i detta kapitel. Det ska inte krävas något ytterligare godkännande från aktieägarna eller någon extra bolagsstämma för specifika transaktioner som genomförs i enlighet med avtalet.
3. Ledningsorganet för varje enhet som är avtalspart ska varje år lämna en rapport till aktieägarna om hur avtalet fungerar och om genomförande av eventuella beslut som fattats enligt avtalet.

Artikel 19

Villkor för finansiellt stöd inom koncerner

1. Finansiellt stöd får endast ges i enlighet med ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Det finns rimliga utsikter att det tillhandahållna stödet avhjälpes de finansiella svårigheterna i den enhet som mottar stödet.
 - (b) Tillhandahållandet av finansiellt stöd syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet.
 - (c) Det finansiella stödet ges mot vederlag.
 - (d) Det är rimligen säkert, på grundval av den information som ledningsorganet hade tillgång till vid tidpunkten då beslutet om att ge finansiellt stöd fattades, att lånet återbetalas eller att vederlaget för stödet betalas av den stödmottagande enheten.
 - (e) Det finansiella stödet äventyrar inte likviditeten eller solvensen i den enhet som ger stödet och skapar inte heller något hot mot den finansiella stabiliteten.
 - (f) Den enhet som ger stödet uppfyller vid den tidpunkt stödet ges de krav på kapitalbas och alla övriga krav som föreskrivs i artikel 136.2 i direktiv 2006/48/EG, och ska fortsatt uppfylla dessa krav efter det att stödet har tillhandahållits.
2. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i syfte att närmare specificera de villkor som anges i punkt 1.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som överlämnats av EBA i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 20

Beslut om att ge finansiellt stöd

Beslut om att ge finansiellt stöd inom koncerner i enlighet med avtalet ska fattas av ledningsorganet för den enhet som ger finansiellt stöd enligt vad som avses i artikel 11 i direktiv 2006/48/EG. Det beslutet ska motiveras och i beslutet ska målet för det föreslagna finansiella stödet anges. I beslutet ska särskilt anges

- (a) hur det finansiella stödet bevarar eller återställer hela koncernens finansiella stabilitet,
- (b) att det finansiella stödet inte överskrider den finansiella kapaciteten hos den juridiska person som ger det finansiella stödet,
- (c) att den enhet som ger finansiellt stöd kommer att fortsätta att uppfylla sina kapitalbaskrav och varje annat krav som åläggs enligt artikel 136.2 i direktiv 2006/48/EG.

Artikel 21

Behöriga myndigheters invändningsrätt

1. Innan finansiellt stöd ges i enlighet med ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner ska ledningsorganet för den enhet som avser att ge finansiellt stöd anmäla detta till sin behöriga myndighet och EBA. Anmälan ska inkludera närmare uppgifter om det föreslagna stödet.
2. Den behöriga myndigheten får, inom två dagar från mottagandet av en anmälan, förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av finansiellt stöd enligt artikel 19 om villkoren för finansiellt stöd inom koncerner inte är uppfyllda. Ett beslut av den behöriga myndigheten att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet ska motiveras.
3. De behöriga myndigheten ska omedelbart informera EBA, den samordnande tillsynsmyndigheten samt de behöriga myndigheter som anges i artikel 131a i direktiv 2006/48/EG om sitt beslut att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet.
4. Om den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten med ansvar för den stödmottagande enheten har invändningar mot beslutet att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet får de hänskjuta frågan till EBA och begära dess bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. I det fallet kan EBA besluta i enlighet med de befogenheter den tilldelats enligt den artikeln. Med avvikelse från den tidsfrist som fastställs i artikel 39.1 i förordning 1093/2010 ska EBA fatta varje beslut i enlighet med artikel 19.3 i förordning 1093/2010 inom 48 timmar.
5. Om den behöriga myndigheten inte förbjuder eller begränsar det finansiella stödet inom den tidsperiod som anges i punkt 2 får det finansiella stödet ges i enlighet med de villkor som anmälts till den behöriga myndigheten.

Artikel 22

Offentliggörande

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut som har ingått ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner i enlighet med artikel 16 offentliggör en beskrivning av avtalet och namnen på de enheter som är avtalsparter samt uppdaterar den informationen minst en gång om året.

Artiklarna 145 och 149 i direktiv 2006/48/EG ska tillämpas.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera formen för och innehållet i den beskrivning som avses i punkt 1. EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta utkastet till de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING III

TIDIGT INGRIPANDE

Artikel 23

Åtgärder för tidigt ingripande

1. Om ett institut inte uppfyller eller sannolikt kommer att byta mot kraven i direktiv 2006/48/EG ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter utöver de åtgärder som avses i artikel 136 i direktiv 2006/48/EG, i tillämpliga fall förfogar över i synnerhet åtgärder för att göra följande:
 - (a) Kräva att institutets ledning genomför ett eller flera av de arrangemang och åtgärder som anges i återhämtningsplanen.
 - (b) Kräva att institutets ledning analyserar situationen, fastställer åtgärder för att komma tillrätta med de problem som har konstaterats och utformar ett åtgärdsprogram för att komma till rätta med dessa problem och en tidtabell för att genomföra åtgärderna.
 - (c) Kräva att institutets ledning sammankallar, eller om ledningen inte följer detta krav själva direkt sammankalla, institutets bolagsstämma, föreslår dagordningen och att vissa beslut fattas.
 - (d) Kräva att institutets ledning avsätter och ersätter en eller flera styrelseledamöter eller verkställande direktörer om dessa personer i enlighet

med artikel 11 i direktiv 2006/48/EG har konstaterats vara olämpliga att utföra sina uppdrag.

- (e) Kräva att institutets ledning upprättar en förhandlingsplan om skuldomläggning med vissa eller alla av sina borgenärer.
 - (f) Hämta in all nödvändig information, även genom inspektioner på plats, för att förbereda en rekonstruktion av institutet, inklusive genomförande av en värdering av institutets tillgångar och skulder.
 - (g) Kontakta potentiella köpare för att förbereda en rekonstruktion av institutet, med förbehåll för de villkor som fastställs i artikel 33.2 och de sekretessbestämmelser som fastställs i artikel 77.
2. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för att säkerställa en konsekvent tillämpning av de åtgärder som anges i punkt 1 i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast tolv månader efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 24

Särskild förvaltning

1. När det föreligger en väsentlig försämring av ett instituts finansiella ställning eller när det föreligger allvarliga överträdelser av lag, föreskrifter och stadgar eller allvarliga administrativa oegentligheter, och när andra åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 23 inte är tillräckliga för att vända den förvärrade situationen, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter får utse en särskild förvaltare som ersätter institutets ledning. Behöriga myndigheter ska offentliggöra tillsättningen av en särskild förvaltare. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att den särskilda förvaltaren har de kvalifikationer, den förmåga och erfarenhet som krävs för att utföra hans eller hennes uppdrag.
2. Den särskilda förvaltaren ska ha alla befogenheter som institutets ledning har enligt bolagsordningen och enligt nationell lagstiftning, inklusive befogenheten att utöva institutets lednings samtliga förvaltningsfunktioner. Den särskilda förvaltaren får emellertid endast utöva befogenheten att sammankalla institutets bolagsstämma och bestämma dagordningen med den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.
3. Den särskilda förvaltaren ska ha en lagstadgad skyldighet att vidta alla nödvändiga åtgärder och främja lösningar för att återställa institutets finansiella ställning och återupprätta en sund och ansvarsfull ledning av dess verksamhet och organisation. När så är nödvändigt ska den uppgiften vara överordnad alla andra ledningsuppgifter i enlighet med bolagsordningen eller nationell lagstiftning, i den mån de är oförenliga. De lösningarna kan inbegripa en ökning av kapital, omorganisation av

institutets ägarstruktur eller att andra finansiellt och organisatoriskt sunda institut tar över institutet.

4. Behöriga myndigheter får sätta gränser för den särskilda förvaltarens åtgärder eller kräva att vissa av den särskilda förvaltarens åtgärder underställs den behöriga myndighetens förhandsgodkännande. De behöriga myndigheterna får avsätta den särskilda förvaltaren när som helst.
5. Medlemsstaterna ska kräva att en särskild förvaltare upprättar rapporter för den behöriga tillsättningsmyndigheten om institutets ekonomiska och finansiella ställning och om de åtgärder som förvaltaren har vidtagit i sin tjänsteutövning, med en regelbundenhet som ska fastställas av den behöriga myndigheten och i början och slutet av förvaltarens uppdrag.
6. Den särskilda förvaltningen ska pågå under högst ett år. Denna period kan undantagsvis förlängas om villkoren för att utse en särskild förvaltare fortsatt är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska ansvara för att avgöra huruvida villkoren är lämpliga för att behålla en särskild förvaltare och för att motivera ett sådant beslut gentemot aktieägare.
7. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna 1–6 ska utseendet av den särskilda förvaltaren inte påverka de rättigheter för aktieägarna eller ägarna som fastställs i överensstämmelse med unionens bolagsrätt eller nationell bolagsrätt.
8. Utseendet av en särskild förvaltare ska inte erkännas som en utlösande händelse i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG³⁶ eller som insolvensförfaranden i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG³⁷.

Artikel 25

Samordning av åtgärder för tidigt ingripande och utseende av särskilda förvaltare vad avser koncerner

1. Om villkoren för att ålägga krav enligt artikel 23 i detta direktiv eller utse en särskild förvaltare enligt artikel 24 i detta direktiv är uppfyllda med avseende på ett moderföretag eller ett institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG eller något av dess dotterföretag, ska den behöriga myndighet som avser att vidta en åtgärd i enlighet med de artiklarna underrätta övriga berörda myndigheter i tillsynskollegiet och EBA om sin avsikt
2. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga relevanta behöriga myndigheterna ska överväga huruvida det är nödvändigt att vidta åtgärder enligt artikel 23 eller utse en särskild förvaltare enligt artikel 24 för andra koncerner samt huruvida det är önskvärt att samordna de åtgärder som ska vidtas. Den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga relevanta myndigheter ska överväga

³⁶ EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

³⁷ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

huruvida en alternativ åtgärd skulle ha större utsikter att återställa enskilda enheters bärkraft och bevara hela koncernens sunda finansiella ställning. När mer än en behörig myndighet avser att utse en särskild förvaltare med avseende på en enhet som är knuten till en koncern, ska myndigheter överväga huruvida det är lämpligare att utse samma särskilda förvaltare för alla de berörda enheterna eller för hela koncernen för att underlätta lösningar som återställer hela koncernens sunda finansiella ställning.

Bedömningen ska utformas som ett gemensamt beslut av den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga relevanta behöriga myndigheterna. Det gemensamma beslutet ska fattas inom fem dagar från dagen för den underrättelse som avses i punkt 1. Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som den samordnande tillsynsmyndigheten ska tillställa det moderföretag eller institut som är föremål för gruppbasead tillsyn.

3. EBA får på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.
4. I avsaknad av ett gemensamt beslut inom fem dagar får den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över dotterföretagen fatta sina egna beslut.
5. Varje behörig myndighets beslut ska motiveras. Beslutet ska beakta de synpunkter och reservationer som de övriga behöriga myndigheterna har uttryckt under femdagarsperioden samt beslutets potentiella effekter på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska tillställa det moderföretag eller institut som är föremål för gruppbasead tillsyn besluten och respektive behöriga myndigheter ska tillställa dotterföretagen besluten.

Om, vid femdagarsperiodens utgång, någon av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga behöriga myndigheterna skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. Femdagarsperioden ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom fem dagar. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att femdagarsperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

6. Innan de fattar sina egna beslut enligt punkt 4 ska de behöriga myndigheterna samråda med EBA. Beslutet ska beakta EBA:s råd och förklara varje betydande avvikelser från det rådet.

AVDELNING IV

AVVECKLING

KAPITEL I

MÅL, VILLKOR OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 26

Rekonstruktionsmål

1. När rekonstruktionsmyndigheterna använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna ska de ta hänsyn till rekonstruktionsmålen och välja de verktyg och befogenheter som bäst uppfyller de mål som är relevanta beroende på omständigheterna i varje enskilt fall.
2. De rekonstruktionsmål som avses i punkt 1 är följande:
 - (a) Säkerställa att viktiga funktioner upprätthålls.
 - (b) Undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inbegripet genom att förebygga spridning av negativa effekter och upprätthålla marknadsdisciplin.
 - (c) Skydda offentliga medel genom att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
 - (d) Undvika onödig värdeförstörelse och sträva efter att minimera rekonstruktionskostnaden.
 - (e) Skydda insättare som omfattas av direktiv 94/91/EG och investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG.
 - (f) Skydda kundmedel och kundtillgångar.
3. Med förbehåll för olika bestämmelser i detta direktiv är rekonstruktionsmålen likvärdiga och rekonstruktionsmyndigheterna ska göra en lämplig avvägning mellan dem beroende på arten av och omständigheterna i varje enskilt fall.

Artikel 27

Villkor för rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna ska vidta en rekonstruktionsåtgärd gentemot ett institut som avses i artikel 1 a endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten fastställer att institutet är eller sannolikt kommer att komma på obestånd.
 - (b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att någon annan alternativ åtgärd från privata sektorn eller tillsynsåtgärd till en rekonstruktionsåtgärd avseende institutet inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet kommer på obestånd.
 - (c) En rekonstruktionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänhetens intresse i enlighet med punkt 3.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 a anses att ett institut är eller sannolikt kommer att komma på obestånd om en eller flera av följande omständigheter föreligger:
 - (a) Institutet uppfyller inte, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutet inte inom den närmaste framtiden kommer att kunna uppfylla, kapitalkraven för fortsatt auktorisation på ett sådant sätt att det kan föranleda de behöriga myndigheterna att dra in auktorisationen eftersom institutet har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller praktiskt taget hela dess egna kapital.
 - (b) Institutets tillgångar underskrider eller det finns objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder.
 - (c) Institutet kan inte eller det finns objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden inte kommer att kunna fullgöra sina förpliktelser när de förfaller till betalning.
 - (d) Institutet erfordrar extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom när det för att bevara den finansiella stabiliteten erfordrar något av följande:
 - i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker enligt bankernas standardvillkor (faciliteten är fullständigt garanterad av säkerheter med värdeminskningssavdrag (haircuts) i förhållande till facilitetens kvalitet och marknadsvärde, och centralbanken tar ut en straffränta av stödmottagaren), eller
 - ii) en statlig garanti på nyemitterade skulder för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi.

I båda de fall som avses i leden i och ii ska garantiåtgärderna vara begränsade till solventa finansinstitut, de får inte vara en del av ett större stödpaket, de ska vara villkorade av ett godkännande enligt reglerna om statligt stöd och de får användas för en period av högst tre månader.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska en rekonstruktionsåtgärd anses vara i allmänhetens intresse om den uppfyller och står i proportion till ett eller flera av de rekonstruktionsmål som anges i artikel 26 och en avveckling av institutet eller moderföretaget enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla dessa rekonstruktionsmål i samma utsträckning.
4. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja konvergensen i tillsyns- och rekonstruktionsmetoder beträffande tolkningen av de olika omständigheter under vilka ett institut ska anses vara eller sannolikt kommer att komma på obestånd. EBA ska utarbeta dessa riktlinjer senast det datum som anges i artikel 115.1 första stycket i detta direktiv.
5. Kommissionen ska, där det är lämpligt med beaktande av erfarenheterna från tillämpningen av EBA:s riktlinjer, anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 i syfte att närmare ange under vilka omständigheter ett institut ska anses vara eller sannolikt kommer att komma på obestånd.

Artikel 28

Rekonstruktionsvillkor med avseende på finansinstitut och holdingföretag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna får vidta en rekonstruktionsåtgärd gentemot ett finansinstitut eller företag som avses i artikel 1 b om de villkor som anges i artikel 27.1 är uppfyllda med avseende på både finansinstitutet eller företaget och det moderföretag som är föremål för gruppbaserad tillsyn.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna ska vidta en rekonstruktionsåtgärd gentemot ett företag som avses i artikel 1 c eller d om de villkor som anges i artikel 27.1 är uppfyllda med avseende på både det företag som avses i artikel 1 c eller d och med avseende på ett eller flera dotterföretag som är institut.
3. Om dotterinstitutet till ett holdingföretag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande holdingföretag ska medlemsstaterna säkerställa att rekonstruktionsåtgärder för koncernrekonstruktion vidtas gentemot det mellanvarande holdingföretaget, och de ska inte vidta rekonstruktionsåtgärder för koncernrekonstruktion gentemot holdingföretaget med blandad verksamhet.
4. Med förbehåll för punkt 3 i denna artikel och med avvikelser från punkt 1 i denna artikel, får rekonstruktionsmyndigheterna vidta rekonstruktionsåtgärder gentemot ett företag som avses i artikel 1 c eller d trots att det inte uppfyller villkoren i artikel 27.1 om ett eller flera av de dotterföretag som är institut uppfyller villkoren i artikel 27.1, 27.2 och 27.3 och åtgärderna gentemot det företag som avses i artikel 1 c eller

d är nödvändiga för rekonstruktionen av ett eller flera dotterföretag som är institut eller för rekonstruktionen av koncernen som helhet.

Artikel 29

Allmänna principer för rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna när de använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att rekonstruktionsåtgärderna vidtas i enlighet med följande principer:
 - (a) Aktieägarna i institutet under rekonstruktion ska bära de första förlusterna.
 - (b) Borgenärer i institutet under rekonstruktion ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt detta direktiv.
 - (c) Ledningen för institutet under rekonstruktion ska ersättas.
 - (d) Personer i ledningen för institutet under rekonstruktion ska bära de förluster som enligt civil- eller straffrätt står i proportion till deras enskilda ansvar för att institutet har kommit på obestånd.
 - (e) Om inte annat anges i detta direktiv ska borgenärer i samma kategori behandlas likvärdigt.
 - (f) Ingen borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.
2. Om institutet är en koncernenhet ska rekonstruktionsmyndigheterna använda rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna på ett sätt som minimerar påverkan på underställda institut och på koncernen som helhet och minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten i unionen och, särskilt, i de länder där koncernen är verksam.
3. När medlemsstaterna använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna ska de säkerställa att de, i tillämpliga fall, iakttar unionens regler om statligt stöd.

KAPITEL II

VÄRDERING

Artikel 30

Preliminär värdering

1. Innan rekonstruktionsmyndigheterna vidtar rekonstruktionsåtgärder, och särskilt för tillämpningen av artiklarna 31, 34, 36, 41, 42 och 65, ska de säkerställa att en rättvis och realistisk värdering av institutets tillgångar och skulder utförs av en person med oberoende ställning i förhållande till offentliga myndigheter, inbegripet rekonstruktionsmyndigheten, och institutet. Rekonstruktionsmyndigheten ska godkänna värderingen. Om en oberoende värdering inte kan utföras på grund av brådskande omständigheter i ett enskilt fall får rekonstruktionsmyndigheten utföra värderingen av institutets tillgångar och skulder.
2. Utan att det i förekommande fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den värdering som krävs enligt punkt 1 grundas på försiktiga och realistiska antaganden, inbegripet vad gäller andelen nödlidande lån och förlusternas storlek, och värderingens syfte ska vara att bedöma marknadsvärdet av tillgångarna och skulderna i det institut som är eller sannolikt kommer att komma på obestånd, så att eventuella förluster som kan härledas redovisas vid den tidpunkt då rekonstruktionsverktygen används. Om marknaden för en viss tillgång eller skuld inte fungerar korrekt, får värderingen dock återspegla det långsiktiga ekonomiska värdet av dessa tillgångar och skulder. Värderingen får inte förutsätta tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd till institutet, oberoende av om det faktiskt tillhandhålls eller inte.
3. Värderingen ska kompletteras med följande information, såsom den anges i institutets räkenskaper:
 - (a) En uppdaterad balansräkning och en rapport över institutets ekonomiska och finansiella situation.
 - (b) En not innehållande en analys och en uppskattning av tillgångarnas värde.
 - (c) En förteckning över de utestående skulder som framgår av institutets räkenskaper, med en angivelse av respektive krediter och prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvenslagstiftning.
 - (d) En förteckning över tillgångar som institutet innehar för tredje mäns räkning men som dessa har äganderätten till.
4. Värderingen ska innehålla en indelning av borgenärerna i kategorier enligt deras prioritetsnivå enligt tillämplig insolvenslagstiftning och en uppskattning av vilken behandling varje kategori skulle förväntas få i ett avvecklingsförfarande.

5. Om det grund av brådskande omständigheter i ett enskilt fall inte är möjligt att iakttä kraven i punkterna 3 och 4, ska värderingen utföras antingen av en oberoende person eller av rekonstruktionsmyndigheten och med iakttagande av kraven i punkt 2. Värderingen ska betraktas som preliminär till dess att rekonstruktionsmyndigheten har utfört en värdering som iakttar samtliga krav i denna artikel. Den definitiva värderingen får utföras separat eller tillsammans med den värdering som avses i artikel 66.
6. Värderingen ska vara en integrerad del av beslutet om att använda ett rekonstruktionsverktyg eller utöva en rekonstruktionsbefogenhet. Värderingen ska inte vara föremål för en separat rättslig prövning och ska vara föremål för rättslig prövning endast tillsammans med beslutet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 78.
7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande kriterier för tillämpningen av punkterna 1 och 2 i denna artikel, och för tillämpningen av artikel 66:
 - (a) Under vilka omständigheter en person är oberoende i förhållande till både rekonstruktionsmyndigheten och institutet.
 - (b) Under vilka omständigheter en värdering utförd av en oberoende person inte anses möjlig.
 - (c) Metoden för att bedöma marknadsvärdet av tillgångarna och skulderna i det institut som är eller sannolikt kommer att komma på obestånd.
 - (d) De omständigheter där marknaden för en viss tillgång eller skuld inte kan anses fungera korrekt.
 - (e) Metoden för att bedöma det långsiktiga ekonomiska värdet av tillgångarna och skulderna i det institut som är eller sannolikt kommer att komma på obestånd.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL III

REKONSTRUKTIONSVERKTYG

AVSNITT I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 31

Allmänna principer för rekonstruktionsverktyg

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna har de befogenheter som är nödvändiga för att använda rekonstruktionsverktygen gentemot ett institut, ett finansinstitut eller ett företag som avses i artikel 1 c och d som uppfyller villkoren för rekonstruktion.
2. De rekonstruktionsverktyg som avses i punkt 1 är följande:
 - (a) Verktyget försäljning av affärsverksamhet.
 - (b) Broinstitutverktyget.
 - (c) Verktyget avskiljande av tillgångar.
 - (d) Skuldnedskrivningsverktyget.
3. Om inte annat följer av punkt 4 får rekonstruktionsmyndigheterna använda rekonstruktionsverktygen antingen var för sig eller i kombination.
4. Rekonstruktionsmyndigheterna får använda verktyget avskiljande av tillgångar endast i kombination med ett annat rekonstruktionsverktyg.
5. När de rekonstruktionsverktyg som avses i punkt 2 a, b eller c i denna artikel används för att delvis överföra tillgångar, rättigheter eller skulder i institutet under rekonstruktion, ska den återstående delen av det institut från vilket tillgångarna, rättigheterna eller skulderna har överförts avvecklas enligt normala insolvensförfaranden inom en tidsram som är lämplig med hänsyn till eventuella behov för det institutet att tillhandahålla tjänster eller stöd i enlighet med artikel 58 för att göra det möjligt för förvärvaren att fortsätta de verksamheter eller tjänster som förvärvats genom överföringen.
6. Medlemsstaterna ska se till att bestämmelser i nationell insolvenslagstiftning avseende möjligheten att förklara rättshandlingar som är till skada för borgenärer ogiltiga eller icke verkställbara inte gäller vid överföring av tillgångar, rättigheter och skulder från ett institut under rekonstruktion till en annan enhet genom användning av ett rekonstruktionsverktyg.

7. Medlemsstaterna ska inte vara förhindrade att ge rekonstruktionsmyndigheterna ytterligare befogenheter som kan utövas när ett institut uppfyller villkoren för rekonstruktion, under förutsättning att dessa ytterligare befogenheter inte utgör hinder för en effektiv koncernrekonstruktion och att de är förenliga med rekonstruktionsmålen och de allmänna principer för rekonstruktion som anges i artikel 26.

AVSNITT 2

VERKTYGET FÖRSÄLJNING AV AFFÄRSVERKSAMHET

Artikel 32

Verktyget försäljning av affärsverksamhet

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna har befogenhet att överföra följande till en köpare som inte är ett broinstitut:
- (a) Aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut under rekonstruktion.
 - (b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under rekonstruktion.
 - (c) Varje kombination av vissa eller alla tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under rekonstruktion.

Den överföring som avses i första stycket ska äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i institutet under rekonstruktion eller från andra tredje män än köparen och utan att eventuella förfarandekrav enligt bolags- eller värdepapperslagstiftning som annars skulle gälla iakttas.

2. En överföring enligt punkt 1 ska göras på affärsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna, och i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.
3. Vid en delvis överföring av tillgångar i institutet ska eventuella inkomster från överföringen komma institutet under rekonstruktion till godo.

Om samtliga aktier eller andra äganderättsinstrument överförs eller om samtliga tillgångar, rättigheter och skulder i institutet överförs ska eventuella inkomster från överföringen komma de aktieägare i institutet under rekonstruktion till godo som har fråntagits sina rättigheter.

Medlemsstaterna ska beräkna de inkomster som avses i punkt 2 i denna artikel med avdrag för administrativa och andra utgifter som uppstått i samband med rekonstruktionsförfarandet, inbegripet kostnader och utgifter som uppstått genom finansieringsarrangemangen enligt artikel 92.

4. Rekonstruktionsmyndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla affärsmässiga villkor för överföringen i enlighet med punkt 2 i denna artikel som

med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet är förenliga med den rättvisa och realistiska värdering som utförts enligt artikel 30.

5. När rekonstruktionsmyndigheterna använder verktyget försäljning av affärsverksamhet får de utöva överföringsbefogenheten mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av aktier eller andra äganderättsinstrument eller, allt efter omständigheterna, av tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under rekonstruktion.
6. Efter att ha använt verktyget försäljning av affärsverksamhet får rekonstruktionsmyndigheterna med köparens medgivande utöva överföringsbefogenheterna avseende aktier eller andra äganderättsinstrument eller, allt efter omständigheterna, avseende tillgångar, rättigheter och skulder som har överförts till köparen i syfte att föra tillbaka egendomen till institutet under rekonstruktion.
7. En köpare måste ha ett lämpligt bemyndigande att fortsätta att bedriva den verksamhet eller utföra de tjänster som förvärvats genom en överföring i enlighet med punkt 1.
8. Med avvikelse från artikel 19.1 i direktiv 2006/48/EG ska de behöriga myndigheterna, om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument med användning av verktyget försäljning av affärsverksamhet skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav av det slag som avses i artikel 19.1 i direktiv 2006/48/EG, utföra den bedömning som krävs enligt den artikeln i så god tid att det inte försenar användningen av verktyget försäljning av affärsverksamhet och hindrar att rekonstruktionsåtgärden uppnår de relevanta rekonstruktionsmålen.
9. Överföringar som görs genom verktyget försäljning av affärsverksamhet och som omfattar överföring av vissa men inte alla tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut ska omfattas av de skyddsåtgärder för delvis egendomsöverföring som anges i kapitel IV.
10. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG, ska köparen betraktas som en fortsättning på institutet under rekonstruktion och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under rekonstruktion avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, inbegripet rätt till medlemskap och tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem.
11. Aktieägare eller borgenärer i institutet under rekonstruktion och andra tredje män vars egendom, rättigheter eller skulder inte överförs ska inte ha några rättigheter till eller avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

Artikel 33

Verktyget försäljning av affärsverksamhet: förfarandekrav

1. Om inte annat följer av punkt 3 ska en rekonstruktionsmyndighet, när den använder verktyget försäljning av affärsverksamhet avseende ett institut, bjuda ut till försäljning, eller vidta åtgärder för att bjuda ut till försäljning, det institutet eller de av institutets tillgångar, rättigheter eller skulder som myndigheten avser att överföra. Grupper av rättigheter, tillgångar och skulder får saluföras separat.
2. Utan att det i förekommande fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den saluföring som avses i punkt 1 utföras enligt följande kriterier:
 - (a) Den ska vara så öppen för insyn som möjligt med beaktande av omständigheterna och särskilt behovet av att bevara finansiell stabilitet.
 - (b) Den ska inte favorisera eller diskriminera potentiella köpare.
 - (c) Den ska vara fri från intressekonflikter.
 - (d) Den ska inte ge en potentiell köpare otillbörliga fördelar.
 - (e) Den ska beakta behovet av att uppnå en snabb rekonstruktion.
 - (f) Den ska sträva efter att i största möjliga utsträckning maximera försäljningspriset för de berörda tillgångarna och skulderna.

De principer som anges i denna punkt ska inte förhindra rekonstruktionsmyndigheten från att värva särskilda potentiella köpare.

Varje offentliggörande av saluföringen av ett institut som annars skulle krävas enligt artikel 6.1 i direktiv 2003/6/EG får skjutas upp i enlighet med artikel 6.2 i det direktivet.

3. Rekonstruktionsmyndigheterna får använda verktyget försäljning av affärsverksamhet utan att iaktta de saluföringskrav som anges i punkt 1 om de finner att iakttagande av de kraven sannolikt skulle undergräva ett eller flera av rekonstruktionsmålen, och särskilt om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Rekonstruktionsmyndigheten anser att det föreligger ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten som orsakas eller förvärras av att institutet under rekonstruktion har kommit på obestånd, och
 - (b) iakttagande av kraven skulle sannolikt undergräva effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet i fråga om att hantera detta hot eller uppnå det rekonstruktionsmål som anges i artikel 26.2 b.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de faktiska omständigheter som utgöra ett reellt hot och de kriterier avseende effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet som avses i punkt 3 a och b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 3

BROINSTITUTVERKTYGET

Artikel 34

Broinstitutverktyget

1. För att broinstitutverktyget ska vara verkningsfullt ska medlemsstaterna se till att rekonstruktionsmyndigheterna har befogenhet att överföra alla eller vissa tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under rekonstruktion eller varje kombination av dessa tillgångar, rättigheter och skulder, till ett broinstitut utan att medgivande erhålls från aktieägarna i institutet under rekonstruktion eller någon tredje man och utan att eventuella förfarandekrav enligt bolags- eller värdepapperslagstiftning som annars skulle gälla iakttas.
2. Utom när skuldnedskrivningsverktyget används för det ändamål som anges i artikel 37.2 b, ska ett broinstitut vid tillämpningen av broinstitutverktyget vara en juridisk enhet som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter (vilket kan omfatta rekonstruktionsmyndigheten) och som bildats i syfte att utföra vissa eller samtliga funktioner i ett institut under rekonstruktion och för att inneha vissa eller samtliga tillgångar och skulder i ett institut under rekonstruktion.

Användningen av skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som anges i artikel 37.2 b ska inte påverka rekonstruktionsmyndighetens möjlighet att kontrollera broinstitutet i den utsträckning som är nödvändig för att genomföra rekonstruktionen och uppnå rekonstruktionsmålen.
3. När en rekonstruktionsmyndighet använder broinstitutverktyget ska den se till att det totala värdet av de skulder som överförs till broinstitutet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från institutet under rekonstruktion eller som tillhandhålls genom andra källor.
4. När en rekonstruktionsmyndighet använder broinstitutverktyget får den överföra alla de tillgångar, rättigheter eller skulder i institutet som den anser lämpliga för att uppnå ett eller flera av rekonstruktionsmålen.
5. Rekonstruktionsmyndigheterna får när de använder broinstitutverktyget
 - (a) överföra rättigheter, tillgångar eller skulder från institutet under rekonstruktion till broinstitutet vid mer än ett tillfälle, .

- (b) föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från broinstitutet till institutet under rekonstruktion, under förutsättning att de villkor som anges i punkt 6 är uppfyllda,
 - (c) överföra rättigheter, tillgångar eller skulder från broinstitutet till en tredje man.
6. Rekonstruktionsmyndigheterna ska endast föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från broinstitutet till institutet under rekonstruktion i något av följande fall:
- (a) Möjligheten att kunna föra tillbaka de specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna anges uttryckligen i det instrument genom vilket den överföring som avses i punkt 5 a gjordes.
 - (b) De specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna omfattas inte av, eller uppfyller inte villkoren för, de kategorier av rättigheter, tillgångar eller skulder som anges i det instrument genom vilket den överföring som avses i punkt 5 a gjordes.
- I båda de fall som avses i leden a och b ska överföringen tillbaka göras inom en tidsperiod och eventuella andra villkor som anges i instrumentet för det aktuella ändamålet ska iakttas.
7. Överföringar som görs genom broinstitutverket och som omfattar överföring av vissa men inte alla tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut ska omfattas av de skyddsåtgärder för delvis egendomsöverföring som anges i kapitel IV.
8. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG, ska ett broinstitut betraktas som en fortsättning på institutet under rekonstruktion och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under rekonstruktion avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, inbegripet rätt till medlemskap och tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem.
9. Aktieägare eller borgenärer i institutet under rekonstruktion och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs ska inte ha några rättigheter till eller avseende broinstitutet eller dess tillgångar.

Artikel 35

Broinstitutets verksamhet

1. Medlemsstaterna ska se till att ett broinstituts verksamhet iakttar följande bestämmelser:
- (a) Rekonstruktionsmyndigheten ska fastställa innehållet i broinstitutets stadgar.
 - (b) Rekonstruktionsmyndigheten ska utse broinstitutets styrelse, godkänna relevanta löner och besluta om lämpliga ansvarsområden.

- (c) Broinstitutet ska auktoriseras i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG, beroende på vilket som är tillämpligt, och ha den auktorisation som krävs enligt gällande nationell lagstiftning för att utföra verksamheter eller tjänster som det förvärvar genom en överföring som görs enligt artikel 56 i detta direktiv.
 - (d) Broinstitutet ska uppfylla kraven i, och vara föremål för tillsyn enligt direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2004/39/EG, beroende på vilket som är tillämpligt.
2. Med förbehåll för begränsningar som åläggs i enlighet med unionens konkurrensregler eller nationella konkurrensregler, ska direktörerna bedriva broinstitutets verksamhet i syfte att sälja institutet och dess tillgångar, rättigheter och skulder till en eller flera köpare inom den privata sektorn när villkoren för det är lämpliga och inom den tidsperiod som anges i punkt 5.
3. Rekonstruktionsmyndigheten ska avsluta ett broinstitutets verksamhet i något av följande fall, beroende på vilket som inträffar först:
- (a) Broinstitutet slås samman med ett annat institut.
 - (b) En tredje man förvärvar majoriteten av aktiekapitalet i broinstitutet.
 - (c) En annan person övertar alla eller praktiskt taget alla broinstitutets tillgångar, rättigheter eller skulder.
 - (d) Den tidsperiod som anges i punkt 5, eller i tillämpliga fall punkt 6, löper ut.
4. När medlemsstaterna försöker sälja broinstitutet eller dess tillgångar eller skulder ska de se till att institutet eller de aktuella tillgångarna eller skulderna saluförs på sätt som är öppet för insyn och att försäljningen inte gynnar eller missgynnar enskilda potentiella köpare.
- Varje försäljning ska göras på marknadsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet och i enlighet med unionens regler om statligt stöd.
5. Om inget av de resultat som avses i punkt 3 a, b eller c är tillämpliga ska rekonstruktionsmyndigheten avsluta broinstitutets verksamhet vid utgången av en period av två år från den dag då den sista överföringen från ett institut under rekonstruktion i enlighet med broinstitutverket gjordes.
6. Rekonstruktionsmyndigheten får förlänga den tidsperiod som anges i punkt 5 med högst tre ytterligare ettårsperioder
- (a) om det är sannolikt att en sådan förlängning leder till att ett av de resultat som avses i punkt 3 a, b eller c uppnås, eller
 - (b) om en sådan förlängning är nödvändig för att säkerställa att viktiga banktjänster eller finansiella tjänster upprätthålls.

7. Om ett broinstitutets verksamhet avslutas under de omständigheter som avses i punkt 3 c och d ska institutet avvecklas och likvideras.

Eventuella inkomster som uppkommer till följd av att broinstitutets verksamhet avslutas i enlighet med punkt 3 ska komma institutet under rekonstruktion till godo.

Medlemsstaterna ska beräkna inkomsterna med avdrag för administrativa och andra utgifter som uppstått i samband med rekonstruktionsförfarandet.

8. Om ett broinstitut används för att överföra fler än ett institutets tillgångar och skulder ska den skyldighet som avses i punkt 7 avse likvidationen av de tillgångar och skulder som överförs från vart och ett av instituten och inte broinstitutet i sig.

AVSNITT 4

VERKTYGET AVSKILJANDE AV TILLGÅNGAR

Artikel 36

Verktyget avskiljande av tillgångar

1. För att verktyget avskiljande av tillgångar ska fungera väl ska medlemsstaterna se till att rekonstruktionsmyndigheterna har befogenhet att överföra tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under rekonstruktion till en tillgångsförvaltningsenhet.
2. Vid tillämpningen av verktyget avskiljande av tillgångar ska en tillgångsförvaltningsenhet vara en juridisk enhet som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter, vilket kan omfatta rekonstruktionsmyndigheten.
3. Rekonstruktionsmyndigheten ska utse tillgångsförvaltare som ska förvalta de tillgångar som överförs till tillgångsförvaltningsenheten i syfte att maximera värdet på tillgångarna genom en eventuell försäljning eller på annat sätt se till att verksamheten avvecklas på ett ordnat sätt.
4. Rekonstruktionsmyndigheterna får utöva de befogenheter som anges i punkt 1 för att överföra tillgångar endast om förhållandena på den specifika marknaden för dessa tillgångar är sådana att en likvidation av dessa tillgångar enligt normala insolvensförfaranden skulle kunna få negativa effekter på finansmarknaden.
5. När rekonstruktionsmyndigheterna använder verktyget avskiljande av tillgångar ska de fastställa vilka tillgångar som ska överföras till tillgångsförvaltningsenheten på grundval av de principer som anges i artikel 30 och i enlighet med unionens regler om statligt stöd.
6. Rekonstruktionsmyndigheterna får
 - (c) överföra rättigheter, tillgångar eller skulder från institutet under rekonstruktion till tillgångsförvaltningsenheten vid mer än ett tillfälle, föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från tillgångsförvaltningsenheten till institutet under

rekonstruktion, under förutsättning att de villkor som anges i punkt 7 är uppfyllda.

7. Rekonstruktionsmyndigheterna ska endast föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från tillgångsförvaltningsenheten till institutet under rekonstruktion i något av följande fall:
 - (a) Möjligheten att kunna föra tillbaka de specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna anges uttryckligen i det instrument genom vilket den överföring som avses i punkt 6 a gjordes.
 - (b) De specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna omfattas inte av, eller uppfyller inte villkoren för, de kategorier av rättigheter, tillgångar eller skulder som anges i det instrument genom vilket den överföring som avses i punkt 6 a gjordes.

I båda de fall som avses i leden a och b ska överföringen tillbaka göras med iakttagande av den tidsperiod och eventuella andra villkor som anges i instrumentet för det aktuella ändamålet.

8. Överföringar mellan institutet under rekonstruktion och tillgångsförvaltningsenheten ska omfattas av de skyddsåtgärder för delvis egendomsöverföring som föreskrivs i detta direktiv.
9. Aktieägare eller borgenärer i institutet under rekonstruktion och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs till tillgångsförvaltningsenheten ska inte ha några rättigheter till eller avseende tillgångsförvaltningsenheten, dess tillgångar eller dess förvaltare.
10. Förvaltare som utsetts enligt punkt 3 ska inte ha några skyldigheter eller något ansvar gentemot aktieägare i institutet under rekonstruktion och ingen ansvarsskyldighet gentemot dessa aktieägare när det gäller åtgärder som de vidtagit eller inte vidtagit i samband med fullgörande eller förmodat fullgörande av sina uppgifter, såvida inte handlingen eller underlåtenheten innebär grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse enligt nationell lagstiftning.
11. EBA ska utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja konvergensen i tillsyns- och rekonstruktionsmetoder avseende fastställandet av när, i enlighet med punkt 4 i denna artikel, likvidation av tillgångarna eller skulderna enligt normala insolvensförfaranden skulle kunna få negativa effekter på finansmarknaden. EBA ska utarbeta dessa riktlinjer senast det datum som anges i artikel 115.1 första stycket i detta direktiv.
12. Kommissionen ska, där det är lämpligt med beaktande av erfarenheterna från tillämpningen av EBA:s riktlinjer, anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 i syfte att närmare ange under vilka omständigheter likvidation av tillgångarna eller skulderna enligt normala insolvensförfaranden skulle kunna få negativa effekter på finansmarknaden.

AVSNITT 5

SKULDNEDSKRIVNINGSVERKTYGET

UNDERAVSNITT 1

SKULDNEDSKRIVNINGSVERKTYGETS SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 37

Skuldnedskrivningsverktyget

1. För att skuldnedskrivningsverktyget ska vara verkningsfullt ska medlemsstaterna se till att rekonstruktionsmyndigheterna har de rekonstruktionsbefogenheter som avses i artikel 56.1 f–l.
2. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget för något av följande ändamål:
 - (a) För att ge kapitaltillskott till ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion i den utsträckning som krävs för att återställa institutets möjligheter att uppfylla villkoren för auktorisation och att fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG.
 - (b) För att omvandla till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar eller skuldinstrument som överförs till ett broinstitut i syfte att tillhandahålla kapital till broinstitutet.
3. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i punkt 2 a endast om det finns realistiska utsikter att användningen av detta verktyg, i kombination med åtgärder som vidtas i enlighet med den omstruktureringsplan för verksamheten som krävs enligt artikel 47, förutom att uppnå de relevanta rekonstruktionsmålen kommer att återställa institutets sunda finansiella ställning och dess långsiktiga bärkraft.

Om det villkor som anges i första stycket inte uppfylls ska medlemsstaterna använda något av de rekonstruktionsverktyg som avses i artikel 31.2 a, b och c och det skuldnedskrivningsverktyg som avses i punkt 2 b i denna artikel, enligt vad som är lämpligt.

Artikel 38

Skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska se till att skuldnedskrivningsverktyget får användas för alla skulder i ett institut som inte är uteslutna från tillämpningsområdet för det verktyget i enlighet med punkt 2.
2. Rekonstruktionsmyndigheterna ska inte utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende följande skulder:
 - (a) Insättningar som garanteras i enlighet med direktiv 94/19/EG.
 - (b) Skulder med säkerhet.
 - (c) Skulder som hänför sig till institutets kundtillgångar eller kundmedel eller till en förtroenderelation mellan institutet (som förvaltare) och en annan person (som mottagare).
 - (d) Skulder med en ursprunglig löptid på mindre än en månad.
 - (e) En skuld till någon av följande:
 - i) En anställd, vad gäller inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av rörlig ersättning i någon form.
 - ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet tillhandhållits varor eller tjänster som är av avgörande betydelse för dess löpande verksamhet, däribland IT-tjänster, försörjningstjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att dessa skulder är prioriterade enligt tillämplig insolvenslagstiftning.

Punkt 2 a och b ska inte förhindra rekonstruktionsmyndigheterna från att, i tillämpliga fall, utöva dessa befogenheter med avseende på någon del av en säkrad skuld eller en prioriterad fordran för vilken säkerhet har ställts till ett värde som överstiger värdet på de tillgångar, den pantsättning, den företagsinteckning eller den säkerhet som ställts för fordran. Medlemsstaterna får undanta täckta obligationer som avses i artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG³⁸ från denna bestämmelse.

Punkt 2 c ska inte förhindra rekonstruktionsmyndigheterna från att vid behov utöva dessa befogenheter avseende insättningsbelopp som överstiger vad som omfattas av direktiv 85/611/EEG.

³⁸ Rådets direktiv av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3).

3. När rekonstruktionsmyndigheterna använder skuldnedskrivningsverktyget får de från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna undanta skulder som hänför sig till derivat som inte omfattas av tillämpningsområdet för punkt 2 b i denna artikel, om ett sådant undantag är nödvändigt eller lämpligt för att uppnå de mål som anges i artikel 26.2 a och b.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 för att närmare ange
 - (a) särskilda skuldkategorier som omfattas av punkt 2 d, och
 - (b) under vilka omständigheter det är nödvändigt eller lämpligt att undanta skulder för att uppnå de mål som anges i artikel 26.2 a och b, med beaktande av följande:
 - i) Systemiska effekter av att derivatpositioner avvecklas för att använda skuldnedskrivningsverktyget.
 - ii) Effekterna för verksamheten av att en central motpart använder skuldnedskrivningsverktyget på skulder som hänför sig till derivat som är clearade av den centrala motparten. .
 - iii) Effekterna av att använda skuldavskrivningsverktyget på skulder som hänför sig till derivat för motparters riskhantering av dessa derivat.

UNDERAVSNITT 2

MINIMIKRAV FÖR KVALIFICERANDE SKULDER

Artikel 39

Minimikrav för skulder som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna

1. Medlemsstaterna ska se till att instituten alltid upprätthåller ett tillräckligt stort totalt belopp för kapitalbas och kvalificerade skulder, uttryckt i en procentandel av de totala skulder i institutet som inte räknas som kapitalbas enligt avdelning V kapitel 2 avsnitt 1 i direktiv 2006/48/EG eller enligt kapitel IV i direktiv 2006/49/EG.
2. Efterställda skuldinstrument och efterställda lån som inte räknas som tillskott av primärt eller supplementärt kapital får ingå i det totala belopp av kvalificerade skulder som avses i punkt 1 endast om de uppfyller följande villkor:
 - (a) Instrumenten är emitterade och fullt betalda.
 - (b) Instrumenten har inte förvärvats av något av följande:
 - i) Institutet eller dess dotterbolag.

- ii) Ett företag i vilket institutet har ett ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösträttigheterna eller kapitalet.
 - (c) Förvärvet av instrumentet finansieras inte direkt eller indirekt av institutet.
 - (d) Säkerhet eller garanti för instrumenten har inte ställts av en enhet som ingår i samma koncern som institutet.
 - (e) Instrumentens ursprungliga löptid är minst ett år.
3. Det minsta totala belopp som avses i punkt 1 ska fastställas på grundval av följande kriterier:
- (a) Behovet av att säkerställa att institutet kan rekonstrueras med användning av rekonstruktionsverktygen, inbegripet, i tillämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller rekonstruktionsmålen.
 - (b) Behovet av att, i lämpliga fall, säkerställa att institutet innehar tillräckliga kvalificerande skulder för att, om skuldnedskrivningsverktyget används, säkerställa att institutets kärnprimärkapitalkvot kan återställas till den nivå som krävs för att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet och göra det möjligt för institutet att fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG.
 - (c) Institutets storlek, affärsmodell och riskprofil.
 - (d) I vilken utsträckning insättningsgarantisystemet kan bidra till att finansiera rekonstruktionen, i enlighet med artikel 99.
 - (e) I vilken utsträckning institutets obestånd skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, vilket med hänsyn till hur förbundet institutet är med andra institut eller med resten av det finansiella systemet inbegriper spridning av negativa effekter.
4. Med förbehåll för artikel 40 ska instituten iaktta de krav som anges i punkt 2 i denna artikel på individuell nivå.
- Med förbehåll för artikel 40 ska skulder som innehas av andra enheter som ingår i koncernen uteslutas från det totala belopp som avses i punkt 1 i denna artikel.
5. Rekonstruktionsmyndigheterna ska kräva och kontrollera att instituten behåller det totala belopp som avses i punkt 1 och fattar eventuella beslut i enlighet med punkt 4 när de utarbetar och upprätthåller rekonstruktionsplaner.
6. Rekonstruktionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minsta belopp de har fastställt för varje institut inom deras behörighetsområde. EBA ska senast den 1 januari 2018 rapportera till kommissionen om genomförandet av kravet i punkt 1. EBA ska särskilt rapportera till kommissionen om huruvida det finns skillnader i genomförandet av det kravet på nationell nivå.

7. Kommissionen ska genom delegerade akter antagna i enlighet med artikel 103 anta föreskrifter om tillämpningen av kriterierna i punkt 3 a–e i denna artikel med eventuella hänvisningar till olika kategorier av institut och därtill hörande procentandelar.

Artikel 40

Tillämpning av minimikrav på koncerner

1. Rekonstruktionsmyndigheterna får välja att tillämpa de minimikrav som fastställs i artikel 39.1 och 39.3 på gruppbasis avseende koncerner som är föremål för gruppbaserad tillsyn, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Den procentandel som avses i artikel 39.1 ska beräknas på grundval av den konsoliderade nivån för skulder och kapitalbas som innehas av koncernen.
 - (b) De skuldinstrument eller lån som avses i artikel 39.2 ska emitteras av moderföretaget eller av ett företag som avses i artikel 1 d eller d.
 - (c) Moderföretaget eller det företag som avses i artikel 1 c eller d ska fördela de medel som influtit genom emissionen av de skuldinstrument eller lån som avses i artikel 39.2 bland de institut som är dotterföretag i form av krediter.
 - (d) Varje institut som är ett dotterföretag ska iaktta de minimikrav som anges i artikel 39.1. Med avvikelse från artikel 39.4 andra stycket ska emellertid skulder som innehas av moderföretaget eller det företag som avses i artikel 1 c eller d innefattas i det totala belopp för kapitalbas och kvalificerande skulder som dotterföretaget ska upprätthålla i enlighet med artikel 39.1.
 - (e) Om rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå eller, allt efter omständigheterna, en annan behörig rekonstruktionsmyndighet använder skuldnedskrivningsverktyget avseende moderföretaget eller ett företag som avses i artikel 1 c eller d, ska rekonstruktionsmyndigheterna för dotterföretagen använda skuldnedskrivningsverktyget i första hand avseende dotterföretagets skulder gentemot moderföretaget eller, allt efter omständigheterna, ett företag som avses i artikel 1 c eller d innan de vid behov använder det avseende någon annan av dotterföretagets kvalificerade skulder.
2. När rekonstruktionsmyndigheterna fattar ett beslut i enlighet med punkt 1 ska de beakta hur koncernens verksamhet är strukturerad, särskilt i vilken utsträckning finansiering, likviditet och risker förvaltas centralt.
3. Rekonstruktionsmyndigheterna ska fatta beslutet om att tillämpa minimikraven på koncernnivå i enlighet med punkt 1 i denna artikel i samband med att de utarbetar och upprätthåller rekonstruktionsplaner i enlighet med artikel 9 i detta direktiv. För koncerner som är föremål för gruppbaserad tillsyn i enlighet med artiklarna 125 och 126 i direktiv 2006/48/EG ska rekonstruktionsmyndigheterna fatta beslutet om att tillämpa minimikraven på koncernnivå i enlighet med förfarandet i artikel 12 i detta direktiv.

UNDERAVSNITT 3

TILLÄMPNING AV SKULDNEDSKRIVNINGSVERKTYGET

Artikel 41

Bedömning av beloppet för skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna när de använder skuldnedskrivningsverktyget bedömer det totala belopp med vilket kvalificerade skulder ska skrivas ned eller omvandlas på grundval av en värdering som uppfyller kraven i artikel 30.
2. När rekonstruktionsmyndigheterna använder skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i artikel 37.2 a ska de vid den bedömning som avses i punkt 1 fastställa det belopp med vilket kvalificerade skulder behöver skrivas ned eller omvandlas för att återställa kärnprimärkapitalkvoten i institutet under rekonstruktion och det belopp som rekonstruktionsmyndigheten anser vara nödvändigt för att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet och göra det möjligt för institutet att fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG.
3. Rekonstruktionsmyndigheterna ska fastställa och upprätthålla arrangemang för att säkerställa att bedömningen och värderingen grundas på så aktuella och omfattande uppgifter som möjligt om tillgångarna och skulderna i ett institut under rekonstruktion.

Artikel 42

Behandling av aktieägare

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna när de använder skuldnedskrivningsverktyget vidtar någon av eller båda följande åtgärder gentemot aktieägarna:
 - (a) Nedsätta befintliga aktier.
 - (b) Utöva den befogenhet som avses i artikel 56.1 h för att omvandla kvalificerade skulder till aktier i institutet under rekonstruktion till en omräkningskurs som väsentligt spär ut existerande aktieinnehav.
2. De åtgärder som anges i punkt 1 ska gälla gentemot aktieägare vars aktier emitterats eller tilldelats under följande omständigheter:
 - (a) Till följd av omvandling av skuldinstrument till aktier enligt avtalsvillkor i de ursprungliga skuldinstrumenten utlöst av en händelse som inträffade före eller

samtidigt som rekonstruktionsmyndighetens bedömning av att institutet uppfyllde villkoren för rekonstruktion.

- (b) Till följd av konvertering av tillämpliga kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument i enlighet med artikel 52.
- 3. När rekonstruktionsmyndigheterna överväger vilken åtgärd de ska vidta enligt punkt 1 ska de beakta det sannolika förlustbeloppet i förhållande till tillgångarna före användningen av skuldnedskrivningsverktyget, för att se till att den åtgärd som vidtas gentemot aktieägare står i överensstämmelse med minskningen av det egna kapitalet, och den värdering som gjorts i enlighet med artiklarna 30 och 31, och i synnerhet beakta sannolikheten för att aktieägarna skulle ha kunnat återvinna något värde om institutet hade avvecklats på grundval av denna värdering.
- 4. När rekonstruktionsmyndigheterna använder skuldnedskrivningsverktyget ska artiklarna 30 och 31 gälla.
- 5. EBA ska utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 i fråga om de omständigheter då var och en av åtgärder som anges i punkt 1 i denna artikel skulle vara lämpliga, med beaktande av de faktorer som avses i punkt 2 i denna artikel. EBA ska utarbeta dessa riktlinjer senast det datum som anges i artikel 115.1 första stycket i detta direktiv.
- 6. Kommissionen får, där det är lämpligt med beaktande av erfarenheterna från tillämpningen av EBA:s riktlinjer, anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 i syfte att närmare ange under vilka omständigheter var och en av åtgärder som anges i punkt 1 i denna artikel skulle vara lämpliga, med beaktande av de faktorer som avses i punkt 2 i denna artikel.

Artikel 43

Rangordning av fordringar

- 1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna när de använder skuldnedskrivningsverktyget utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med iakttagande av följande krav:
 - (a) Kärnprimärkapitalinstrument ska skrivas ned först i proportion till förlusterna och upp till deras kapacitet och de relevanta aktierna ska nedsättas i enlighet med artikel 42.
 - (b) Endast om nedskrivningen enligt led a är mindre än det totala beloppet ska myndigheterna sänka kapitalbeloppet till noll för kärnprimärkapitalinstrument som är skulder och för supplementärkapitalinstrument i enlighet med underavsnitt 2.
 - (c) Endast om den totala skuldnedsättningen i enlighet med leden a och b är mindre än det totala beloppet ska myndigheterna sänka kapitalbeloppet för efterställda skulder som inte räknas som tillskott av primärt eller supplementärt

kapital i den utsträckning som krävs, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a och b för att uppnå det totala beloppet.

- (d) Endast om den totala skuldnedsättningen i enlighet med leden a, b eller c i denna punkt är mindre än det totala beloppet ska myndigheterna sänka kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de kvalificerade skulder, i enlighet med artikel 38, som är prioriterade skulder, i den utsträckning som krävs, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a, b eller c i denna punkt för att uppnå det totala beloppet.
2. När rekonstruktionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med punkt 1 c och d ska de fördela de förluster som ingår i det totala beloppet jämnt mellan skulder med samma rangordning genom att minska kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, dessa skulder i samma utsträckning i förhållande till deras värde.
3. Rekonstruktionsmyndigheterna ska minska instrumentets kapitalbelopp eller konvertera det i enlighet med kraven i punkt 1 b eller c innan de utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende de skulder som avses i punkt 1 d och dessa krav inte har fått verkan om ett institut har emitterat andra instrument än de som avses i punkt 1 b, vilka innehåller något av följande villkor:
- (a) Villkor om att instrumentets kapitalbelopp ska sänkas vid eventuella händelser som berör institutets finansiella situation, solvens eller kapitalbas.
- (b) Villkor om att instrumenten ska konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument om en sådan händelse inträffar.
4. När ett instruments kapitalbelopp före skuldnedskrivningen eller enligt punkt 3 har sänkts, men inte till noll, i enlighet med villkor av det slag som avses i punkt 3 a, ska rekonstruktionsmyndigheterna utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna på det resterande beloppet av det kapitalbeloppet i enlighet med punkt 1.

Artikel 44

Derivat

1. Medlemsstaterna ska se till att bestämmelserna i denna artikel iakttas när rekonstruktionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende skulder som hänför sig till derivat.
2. Om transaktioner omfattas av ett nettningsavtal ska rekonstruktionsmyndigheterna fastställa de skulder som hänför sig till dessa transaktioner på nettobasis i enlighet med avtalsvillkoren.
3. Rekonstruktionsmyndigheterna ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat i enlighet med följande:

- (a) Lämpliga metoder för att fastställa värdet på kategorier av derivat, inbegripet transaktioner som omfattas av nettningsavtal.
 - (b) Principer för att fastställa den relevanta tidpunkt då värdet på derivatpositioner bör fastställas.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder och principer som avses i punkt 3 a och b avseende värderingen av skulder som hänför sig till derivat.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45

Kurs för konvertering av skulder till eget kapital

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna, när de använder skuldomläggning genom utövande av den befogenhet som avses i artikel 56.1 h för att konvertera kvalificerande skulder till stamaktier eller andra äganderättsinstrument, får tillämpa olika konverteringskurser för olika skuldkategorier i enlighet med en av eller båda de principer som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.
2. Konverteringskursen ska utgöra en lämplig kompensation för den berörda borgenären för den förlust som åsamkats på grund av att nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna utövats.
3. Den konverteringskurs som tillämpas för prioriterade skulder ska vara högre än konverteringskursen för efterställda skulder, när detta är lämpligt för att återspegla att prioriterade skulder har företräde vid avveckling enligt tillämplig insolvenslagstiftning.
4. EBA ska utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för fastställande av konverteringskurser. EBA ska utarbeta dessa riktlinjer senast det datum som anges i artikel 115.1 första stycket i detta direktiv.

Riktlinjerna ska särskilt ange hur berörda borgenärer kan kompenseras på lämpligt sätt genom konverteringskursen och de relativa konverteringskurser som kan vara lämpliga för att återspegla att prioriterade skulder har företräde enligt tillämplig insolvenslagstiftning.

Artikel 46

Återhämtnings- och omstruktureringsåtgärder vid skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska se till att det när rekonstruktionsmyndigheterna använder skuldnedskrivningsverktyget vidtas åtgärder för att säkerställa att en omstruktureringsplan för det berörda institutet upprättas och upprätthålls i enlighet med artikel 47.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfatta tillsättning av en förvaltare som ska upprätta och upprätthålla den omstruktureringsplan för verksamheten som krävs enligt artikel 47.

Artikel 47

Omstruktureringsplan för verksamheten

1. Medlemsstaterna ska kräva att den förvaltare som tillsatts enligt artikel 46, inom [en månad] efter det att skuldnedskrivningsverktyget har använts avseende ett institut i enlighet med artikel 37.2 a utarbetar och lägger fram för rekonstruktionsmyndigheten, kommissionen och EBA en omstruktureringsplan för verksamheten som uppfyller kraven i punkterna 2 och 3 i denna artikel. Om unionens regler för statligt stöd är tillämpliga ska medlemsstaterna se till att planen är förenlig med den omstruktureringsplan som institutet ska lägga fram för kommissionen i enlighet med de reglerna.
2. I en omstruktureringsplan för verksamheten ska det fastställas åtgärder som syftar till att återställa bärkraften på lång sikt för institutet eller delar av dess verksamhet inom en rimlig tid, dock högst två år. Dessa åtgärder ska baseras på realistiska antaganden vad gäller de ekonomiska och finansiella marknadsförhållanden enligt vilka institutet kommer att vara verksamt.

Omstruktureringsplanen ska ta hänsyn till bland annat den rådande situationen och framtidsutsikterna på finansmarknaden, på grundval av både optimistiska och pessimistiska antaganden. Stresstester ska beakta en rad scenarier, inbegripet en kombination av stresshändelser och en utdragen global konjunkturedgång. Antagandena ska jämföras med lämpliga sektorsövergripande riktmärken.

3. En omstruktureringsplan för verksamheten ska omfatta följande:
 - (a) En detaljerad analys av de faktorer och problem som lett till att institutet kommit eller sannolikt kommer att komma på obestånd, och av de omständigheter som lett till dessa svårigheter.
 - (b) En beskrivning av de åtgärder som ska antas för att återställa institutets bärkraft på lång sikt.
 - (c) En tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.
4. Åtgärder för att återställa ett instituts bärkraft på lång sikt kan omfatta följande:

- (a) Omstrukturering av institutets verksamhet.
 - (b) Avyttring av förlustbringande verksamheter.
 - (c) Omstrukturering av befintlig verksamhet som kan bli konkurrenskraftig.
 - (d) Försäljning av tillgångar eller verksamhetsgrenar.
5. Inom en månad från det datum då omstruktureringsplanen för en verksamhet lades fram ska rekonstruktionsmyndigheten bedöma sannolikheten för att planen, om den genomförs, kommer att återställa institutets bärkraft på lång sikt.
- Om rekonstruktionsmyndigheten finner att planen skulle uppnå detta mål ska den godkänna planen.
6. Om rekonstruktionsmyndigheten inte finner att planen skulle uppnå det målet ska den underrätta förvaltaren om sina betänkligheter och begära att förvaltaren ändrar planen på ett sätt som bemöter dessa betänkligheter.
7. Förvaltaren ska inom två veckor från det datum då underrättelsen mottogs lägga fram en ändrad omstruktureringsplan för rekonstruktionsmyndighetens godkännande. Rekonstruktionsmyndigheten ska granska den ändrade planen och ska inom en vecka underrätta förvaltaren om huruvida den finner att den ändrade planen åtgärdar de betänkligheter som framförts eller om det krävs ytterligare ändringar.
8. Förvaltaren ska genomföra omstruktureringsplanen i enlighet med vad som överenskommits med rekonstruktionsmyndigheten och ska var sjätte månad rapportera till rekonstruktionsmyndigheten om de framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av planen.
9. Förvaltaren ska vid behov revidera planen för att uppnå det mål som anges i punkt 2 och ska lägga fram varje revidering för rekonstruktionsmyndighetens godkännande.
10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
- (a) Vad som bör ingå i en omstruktureringsplan för verksamheten enligt punkt 3. .
 - (b) Innehållet i rapporterna enligt punkt 8.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

UNDERAVSNITT 4

SKULDNEDESKRIVNINGSVERKTYGET: KOMPLETTERANDE BESTÄMMELSER

Artikel 48

Skuldnedskrivningsverktygets effekter

1. Medlemsstaterna ska se till att om en rekonstruktionsmyndighet utövar en befogenhet som avses i artikel 56.1 f–l ska minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringen eller nedsättningen få verkan och vara omedelbart bindande för institutet under rekonstruktion och för berörda borgenärer och aktieägare.
2. Medlemsstaterna ska se till att alla administrativa och förfarandemässiga uppgifter genomförs som är nödvändiga för att ge verkan åt utövandet av de befogenheter som avses i artikel 56.1 f–l, däribland följande:
 - (a) Ändring av alla relevanta register.
 - (b) Avlistning eller avförande från handel av aktier eller skuldinstrument.
 - (c) Listning eller upptagande till handel av nya aktier.
3. Om en rekonstruktionsmyndighet sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 56.1 g ska den skulden och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till den skulden som inte har uppstått vid den tidpunkt då befogenheten utövas i alla hänseenden betraktas som infriade och ska inte kunna göras gällande i senare förfaranden gentemot institutet under rekonstruktion eller ett efterföljande institut vid en eventuell senare avveckling.
4. Om en rekonstruktionsmyndighet delvis men inte helt sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 56.1 f ska följande gälla:
 - (a) Skulden ska vara infriad i förhållande till den sänkning som har gjorts av beloppet.
 - (b) Det relevanta instrument eller avtal som gav upphov till den ursprungliga skulden ska fortsätta att gälla för det återstående kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, skulden, med förbehåll för eventuella ändringar av den ränta som hänför sig till sänkningen av kapitalbeloppet och eventuella ytterligare ändringar av villkoren som rekonstruktionsmyndigheten kan komma att göra genom den befogenhet som avses i artikel 56.1 m.

Artikel 49

Undanröjande av förfarandehinder för skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska, när det är lämpligt, kräva att institut alltid innehar ett tillräckligt aktiekapital för att institutet, om rekonstruktionsmyndigheten utövar de befogenheter som avses i artikel 56.1 f, g och h avseende ett institut eller dess dotterföretag, inte ska vara förhindrat att emittera tillräckligt många nya aktier eller äganderättsinstrument för att säkerställa att konverteringen av skulder till stamaktier eller andra äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.
2. Rekonstruktionsmyndigheterna ska bedöma om det är lämpligt att ställa det krav som anges i punkt 1 avseende ett visst institut i samband med utarbetandet och upprätthållandet av rekonstruktionsplanen för det institutet, med beaktande av i synnerhet de rekonstruktionsåtgärder som behandlas i planen. Om det i rekonstruktionsplanen anges att skuldnedskrivningsverktyget kan komma att användas ska myndigheterna kontrollera att aktiekapitalet är tillräckligt stort för att täcka det totala belopp som avses i artikel 41.
3. Medlemsstaterna ska kräva att instituten ser till att det inte finns några förfarandemässiga hinder för att konvertera skulder till stamaktier eller andra äganderättsinstrument som finns med stöd av institutens bolagsordningar eller stadgar, inbegripet företrädesrätt för aktieägare eller krav på aktieägarnas medgivande för att öka kapitalet.
4. Denna artikel ska inte påverka de ändringar av direktiven 77/91/EEG, 82/891/EEG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EU som föreskrivs i avdelning VIII i detta direktiv.

Artikel 50

Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten i de avtalsvillkor som reglerar kvalificerande skulder samt tillskott av primärt eller supplementärt kapital vilka omfattas av lagstiftningen i en stat som inte är en medlemsstat inkluderar ett villkor enligt vilket den borgenär eller avtalspart i ett avtal som upprättar skulden medger att skulden kan komma att omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter och går med på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller nedsättningar som påverkas av rekonstruktionsmyndighetens utövande av dessa befogenheter.
2. Om ett institut underlåter att i de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld inkludera ett villkor som krävs enligt punkt 1 ska denna underlåtelse inte förhindra rekonstruktionsmyndigheten från att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter avseende den skulden.
3. Kommissionen får genom delegerade akter antagna i enlighet med artikel 103 anta föreskrifter för att närmare specificera innehållet i de villkor som krävs enligt punkt 1 i denna artikel.

Kapitel IV

Nedskrivning av kapitalinstrument

Artikel 51

Krav på nedskrivning av kapitalinstrument

1. Medlemsstaterna ska kräva att rekonstruktionsmyndigheterna innan de vidtar några rekonstruktionsåtgärder utövar nedskrivningsbefogenheten i enlighet med artikel 52 och utan dröjsmål avseende tillämpliga kapitalinstrument som emitterats av ett institut om en eller flera av följande omständigheter föreligger:
 - (a) Den berörda myndigheten fastställer att institutet uppfyller villkoren för rekonstruktion.
 - (b) Den berörda myndigheter fastställer att institutet inte längre kommer att vara bärkraftigt om inte nedskrivningsbefogenheten utövas avseende det tillämpliga kapitalinstrumentet.
 - (c) Ett beslut har fattats i en medlemsstat om att ge extraordinärt offentligt stöd till institutet eller moderföretaget och den berörda myndigheten fastställer att institutet inte längre skulle vara bärkraftigt utan detta stöd.
 - (d) De tillämpliga kapitalinstrumenten bedöms fullgöra kraven på egna medel individuellt och på gruppbasis, eller på gruppbasis, och den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns fastställer att den konsoliderade gruppen inte längre kommer att vara bärkraftig om nedskrivningsbefogenheten inte utövas avseende dessa instrument.
2. Om en berörd myndighet gör ett sådant fastställande som avses i punkt 1 ska den omedelbart underrätta den rekonstruktionsmyndighet som är ansvarig för institutet i fråga, om det är en annan myndighet.
3. Innan den gör ett fastställande som avses i punkt 1 d i denna artikel avseende ett institut som emitterar tillämpliga kapitalinstrument som bedöms uppfylla kraven på egna medel individuellt och på gruppbasis ska den berörda myndigheten iaktta de krav på underrättelse och samråd som anges i artikel 52.
4. Rekonstruktionsmyndigheterna ska uppfylla kraven i punkt 1 oavsett om de också använder ett rekonstruktionsverktyg eller utövar någon annan rekonstruktionsbefogenhet gentemot det institutet.

Artikel 52

Bestämmelser om nedskrivning av kapitalinstrument

1. När rekonstruktionsmyndigheterna iakttar de krav som anges i artikel 51 ska de utöva nedskrivningsbefogenheten på ett sätt som ger följande resultat:
 - (a) Kärnprimärkapitalinstrument skrivs ned först i proportion till förlusterna och upp till deras kapacitet.
 - (b) Kapitalbeloppet för tillämpliga kapitalinstrument sänks till noll.
 - (c) Sänkningen till noll av kapitalinstrumentet är permanent.
 - (d) Inga skulder kvarstår till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet enligt eller i samband med det instrumentet, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som uppkommit till följd av en rättslig prövning av lagenligheten av nedskrivningsbefogenheten.
 - (e) Ingen ersättning betalas till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet annat än i enlighet med punkt 4.

Led d i denna punkt ska inte hindra att kärnprimärkapitalinstrument tillhandahålls en innehavare av tillämpliga kapitalinstrument i enlighet med punkt 2.

2. Rekonstruktionsmyndigheterna får förena utövande av den befogenhet som avses i artikel 51.1 med ett krav att institutet emitterar kärnprimärkapitalinstrument till innehavarna av de tillämpliga kapitalinstrument som skrivs ned i enlighet med punkt 1 i denna artikel, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Kärnprimärkapitalinstrumenten emitteras av det institut som avses i punkt 1 eller av ett moderföretag till det institutet.
 - (b) Kärnprimärkapitalinstrumenten emitteras innan det institutet emitterar aktier eller äganderättsinstrument i syfte att tillhandahålla kapital från staten eller ett offentligt organ.
 - (c) Kärnprimärkapitalinstrumenten tilldelas och överförs utan dröjsmål efter utövandet av nedskrivningsbefogenheten.
 - (d) Den konverteringskurs som avgör det antal kärnprimärkapitalinstrument som ska tillhandahållas avseende varje relevant kapitalinstrument iakttar principerna i artikel 45 och eventuella riktlinjer som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 45.5.
3. Vid tillhandahållande av kärnprimärkapitalinstrument i enlighet med punkt 2 får rekonstruktionsmyndigheterna kräva att instituten alltid har det bemyndigande som krävs för att emittera det relevanta antalet kärnprimärkapitalinstrument.
4. Om ett institut uppfyller kraven för rekonstruktion och rekonstruktionsmyndigheten beslutar att använda ett rekonstruktionsverktyg avseende institutet, ska

rekonstruktionsmyndigheten iakttä kraven i artikel 51.1 innan den använder rekonstruktionsverktyget.

5. Medlemsstaterna ska kräva att instituten säkerställer att rekonstruktionsmyndigheternas utövande av nedskrivningsbefogenheten i överensstämmelse med artikel 51.1 inte utgör en händelse av utebliven betalning eller kredithändelse enligt de tillämpliga kapitalinstrumenten.
6. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 5 ska EBA och ESMA gemensamt utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera innebörden av *kredithändelse* vid tillämpningen av den punkten.

EBA och ESMA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 53

Avtalsenlig nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument

Under förutsättning att avtalsvillkoren får verkan när myndigheten gör ett fastställande som avses i artikel 51.1 ska kravet i artikel 51.1 inte gälla avseende tillämpliga kapitalinstrument om villkoren i dessa instrument uppfyller följande villkor:

- (a) Avtalsvillkoren för det tillämpliga kapitalinstrumentet föreskriver att kapitalbeloppet för instrumentet kommer att sänkas till noll, eller att instrumentet kommer att konverteras till ett eller flera kärnprimärkapitalinstrument, automatiskt när en berörd myndighet gör ett fastställande i enlighet med artikel 51.1.
- (b) Sänkningen av kapitalbeloppet för det tillämpliga kapitalinstrumentet eller konverteringen av det tillämpliga kapitalinstrumentet till ett eller flera kärnprimärkapitalinstrument iakttar villkoren i artikel 52.1.
- (c) Om villkoren för det tillämpliga kapitalinstrumentet föreskriver att instrumentet kommer att konverteras till ett eller flera kärnprimärkapitalinstrument ska konverteringskursen anges i de villkoren och de ska iakttä principerna i artikel 45 och eventuella riktlinjer som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 45.5.

Artikel 54

Myndigheter som är ansvariga för fastställanden

1. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som anges i denna artikel ska vara ansvariga för att göra de fastställanden som avses i artikel 51.1.

2. Om de tillämpliga kapitalinstrumenten bedöms fullgöra kravet på egna medel på individuell basis i enlighet med artikel 52 i direktiv 2006/48/EG ska den myndighet som är ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 51.1 i detta direktiv vara den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten i den medlemsstat där institutet har auktoriserats i enlighet med avdelning II i direktiv 2006/48/EG.
3. Om de tillämpliga kapitalinstrumenten har emitterats av ett institut som är ett dotterföretag och som har bedömts fullgöra kravet på egna medel på individuell basis och gruppbasis, ska följande myndigheter vara ansvariga för att göra de fastställanden som avses i artikel 51.1:
 - (a) Den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten i den medlemsstat där det institut som emitterat dessa instrument är etablerat i enlighet med avdelning II i direktiv 2006/48/EG ska vara ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 51.1 a, b eller c i detta direktiv.
 - (b) Den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten som utför konsolideringen på undergruppsbasis är belägen ska vara ansvarig för att göra det fastställande som avses i artikel 51.1 d.

Artikel 55

Konsoliderad tillämpning: Förfaranden för fastställanden

1. Medlemsstaterna ska se till att berörda myndigheter innan de gör ett fastställande som avses i artikel 51.1 a, b, c eller d avseende ett institut som emitterar tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på egna medel på individuell basis och gruppbasis uppfyller följande krav:
 - (a) En berörd myndighet som överväger om den ska göra ett fastställande enligt artikel 51.1 a, b eller c ska underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten utan dröjsmål.
 - (b) En berörd myndighet som överväger om den ska göra ett fastställande enligt artikel 51.1 a, b, c eller d ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för varje institut som har emitterat de tillämpliga kapitalinstrumenten avseende vilka nedskrivningsbefogenheten måste utövas om ett fastställande görs.
2. En berörd myndighet ska till underrättelsen enligt punkt 1 bifoga en förklaring av skälen för att den överväger att göra fastställandet i fråga.
3. Om en underrättelse har lämnats i enlighet med punkt 1 ska den berörda myndigheten i samråd med de behöriga myndigheter som underrättas bedöma följande frågor:
 - (a) Huruvida det finns någon alternativ åtgärd till utövandet av nedskrivningsbefogenheten i enlighet med artikel 51.1.

- (b) Om det finns en sådan alternativ åtgärd, huruvida det är möjligt att tillämpa den.
 - (c) Om det är möjligt att tillämpa en alternativ åtgärd, huruvida det finns realistiska utsikter att den inom en rimlig tidsram skulle åtgärda de omständigheter som annars skulle kräva ett fastställande enligt artikel 51.1.
4. Vid tillämpningen av punkt 3 i denna artikel avses med alternativa åtgärder sådana åtgärder för tidigt ingripande som avses i artikel 23 i detta direktiv, åtgärder som avses i artikel 136.1 i direktiv 2006/48/EG eller en överföring av medel eller kapital från moderföretaget.
 5. Om den berörda myndigheten och de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 3 bedömer att det finns en eller flera alternativa åtgärder, att det är möjligt att tillämpa dem och att de skulle ge det resultat som avses i punkt 3 c ska de se till att de åtgärderna tillämpas.
 6. Om den berörda myndigheten och de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 3 bedömer att det inte finns några alternativa åtgärder som skulle ge det resultat som avses i punkt 3 c ska den berörda myndigheten besluta huruvida det fastställande enligt artikel 51.1 som övervägs är lämpligt.
 7. Rekonstruktionsmyndigheterna ska skyndsamt iakta kraven i punkterna 1–6 med beaktande av hur brådskande omständigheterna är.

Kapitel V

Rekonstruktionsbefogenheter

Artikel 56

Allmänna befogenheter

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna har alla de befogenheter som är nödvändiga för att använda rekonstruktionsverktygen. Rekonstruktionsmyndigheterna ska särskilt ha följande rekonstruktionsbefogenheter, som de ska kunna utöva var för sig eller i kombination:
 - (a) Befogenhet att kräva av vilken person som helst att lämna den information som är nödvändig för att rekonstruktionsmyndigheten ska kunna besluta om och förbereda en rekonstruktionsåtgärd, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av information som lämnats i rekonstruktionsplanerna.
 - (b) Befogenhet att ta kontroll över ett institut under rekonstruktion och att utöva alla de rättigheter som tilldelats institutets aktieägare eller ägare.
 - (c) Befogenhet att överföra aktier och andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under rekonstruktion.

- (d) Befogenhet att överföra skuldinstrument som emitterats av ett institut under rekonstruktion.
- (e) Befogenhet att till en annan person överföra specifika rättigheter, tillgångar eller skulder i ett institut under rekonstruktion.
- (f) Befogenhet att skriva ned eller konvertera de instrument som avses i artikel 51 till aktier eller andra äganderättsinstrument i institutet under rekonstruktion eller i ett relevant moderinstitut under rekonstruktion.
- (g) Befogenhet att sänka, även sänka till noll, kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, kvalificerande skulder i ett institut under rekonstruktion.
- (h) Befogenhet att konvertera kvalificerande skulder i ett institut under rekonstruktion till stamaktier eller andra äganderättsinstrument i det institutet, i ett relevant moderinstitut eller i ett broinstitut till vilket institutets tillgångar, rättigheter eller skulder överförs.
- (i) Befogenhet att nedsätta skuldinstrument som utfärdats av ett institut under rekonstruktion.
- (j) Befogenhet att nedsätta aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut under rekonstruktion.
- (k) Befogenhet att kräva att ett institut under rekonstruktion emitterar nya aktier, andra äganderättsinstrument eller andra kapitalinstrument, inbegripet preferensaktier och villkorade konvertibla instrument.
- (l) Befogenhet att kräva konvertering av ett skuldinstrument som innehåller ett avtalsvillkor om konvertering under de omständigheter som anges i artikel 51.
- (m) Befogenhet att ändra eller anpassa löptiden för skuldinstrument som emitterats av ett institut under rekonstruktion eller att ändra den ränta som ska betalas för sådana instrument, däribland genom temporär betalningsinställelse.
- (n) Befogenhet att avsätta eller ersätta den högsta ledningen i ett institut under rekonstruktion.

2. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att rekonstruktionsmyndigheterna när de använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna inte omfattas av något av följande krav som annars skulle gälla enligt nationell lagstiftning, avtal eller på annan grund:

- (a) Krav på godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna eller borgenärerna i institutet under rekonstruktion.
- (b) Förfarandekrav om att underrätta vissa personer.

Medlemsstaterna ska särskilt se till att rekonstruktionsmyndigheterna kan utöva befogenheterna enligt denna artikel oberoende av eventuella begränsningar eller krav

på medgivande för överföring av berörda finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som annars skulle gälla.

Första stycket b i denna punkt ska inte påverka tillämpningen av de krav som anges i artikel 75 och eventuella krav på anmälan enligt unionens regler om statligt stöd.

Artikel 57

Befogenheter som kompletterar överföringsbefogenheten

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna när de utövar en överföringsbefogenhet har befogenhet att göra följande:
 - (a) Förordna om att den relevanta överföringen får verkan utan att det uppstår några skyldigheter eller ansvarsförbindelser som påverkar de överförda finansiella instrumenten, rättigheterna, tillgångarna eller skulderna.
 - (b) Upphäva rätten att förvärva ytterligare aktier eller andra äganderättsinstrument.
 - (c) Avbryta upptagandet till handel på en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.14 i direktiv 2004/39/EG eller upptagandet till officiell notering av finansiella instrument enligt direktiv 2001/34/EG.
 - (d) Förordna om att den mottagande enheten behandlas som om denna var institutet under rekonstruktion när det gäller skyldigheter, avtal eller arrangemang som ingåtts eller åtgärder som vidtagits av institutet under rekonstruktion.
 - (e) Begära att institutet under rekonstruktion eller den mottagande enheten informerar och bistår den andra parten.
 - (f) Annullera eller ändra villkoren i ett avtal som kreditinstitutet under rekonstruktion är part i eller ersätta kreditinstitutet under rekonstruktion med en förvärvare som avtalspart.
 - (g) Fullgöra avtal som ingåtts av ett dotterföretag, där avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av moderföretaget, utan hinder av avtalsenliga rättigheter att säga upp, avveckla eller påskynda sådana avtal enbart på grundval av moderföretagets insolvens eller finansiella ställning, om sådana garantier eller sådant stöd samt alla tillhörande tillgångar och skulder har överförts till och övertagits av den mottagande enheten, eller om rekonstruktionsmyndigheten på annat sätt tillhandahåller ett adekvat skydd för sådana skyldigheter.
2. Rekonstruktionsmyndigheterna ska utöva de befogenheter som anges i punkt 1 a–g om den anser att detta är nödvändigt för att bidra till att säkerställa att en rekonstruktionsåtgärd är ändamålsenlig eller för att uppnå ett eller flera rekonstruktionsmål.

3. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna när de utövar en överförings- eller nedskrivningsbefogenhet har befogenhet att vidta de åtgärder för att tillgodose kontinuitet som krävs för att säkerställa att rekonstruktionsåtgärden är ändamålsenlig och att den överförda verksamheten kan bedrivas av den mottagande enheten. Åtgärder för att tillgodose kontinuitet ska särskilt omfatta följande:
 - (a) Att avtal som ingåtts av institutet under rekonstruktion fortsätter att vara gällande, så att den mottagande enheten påtar sig de rättigheter och skyldigheter som institutet under rekonstruktion har i fråga om finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som har överförts och att den mottagande enheten ersätter institutet under rekonstruktion (uttryckligen eller underförstått) i alla relevanta avtalshandlingar.
 - (b) Att ersätta institutet under rekonstruktion med den mottagande enheten i alla rättsliga förfaranden som avser finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som överförts.
4. De befogenheter som anges i punkterna 1 d och 3 b ska inte påverka följande:
 - (a) Rätten för en anställd i institutet under rekonstruktion att säga upp ett anställningsavtal.
 - (b) Rätten för en avtalspart att utöva de rättigheter som följer av avtalet, däribland rätten att säga upp avtalet, om avtalsvillkoren medger en sådan rätt till följd av en handling eller underlåtenhet som begåtts av institutet under rekonstruktion före den relevanta överföringen eller av den mottagande enheten efter den relevanta överföringen.
5. Om en rekonstruktionsmyndighet finner att villkoren för rekonstruktion är uppfyllda, använder ett rekonstruktionsverktyg eller utövar en rekonstruktionsbefogenhet, ska rekonstruktionsåtgärden i sig inte göra det möjligt för någon att
 - (a) utöva en rätt eller befogenhet att avsluta, påskynda eller utlösa en konkurs eller kredithändelse enligt ett avtal eller arrangemang som institutet under rekonstruktion är part i,
 - (b) komma i besittning av eller utöva kontroll över egendom som tillhör institutet under rekonstruktion,
 - (c) påverka avtalsenliga rättigheter som institutet under rekonstruktion har.

Första stycket påverkar inte en persons rätt att vidta en åtgärd som avses i leden a, b och c i det stycket om den rätten hänför sig till en utebliven betalning eller en situation som inte är rekonstruktionsåtgärden eller resultatet av utövandet av en rekonstruktionsbefogenhet enligt denna artikel.

Artikel 58

Befogenhet att kräva att tjänster och faciliteter tillhandahålls

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett institut under rekonstruktion, även om det är föremål för normala insolvensförfaranden, och alla enheter som tillhör samma koncern som institutet tillhandahåller alla tjänster och faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet ska kunna driva den verksamhet som överförts till den effektivt.
2. Medlemsstaterna ska se till att deras rekonstruktionsmyndigheter har befogenhet att genomdriva skyldigheter som rekonstruktionsmyndigheter i andra medlemsstater har ålagt i enlighet med punkt 1 avseende anknutna enheter som är etablerade på deras territorium.
3. De tjänster och faciliteter som avses i punkterna 1 och 2 är begränsade till operativa tjänster och faciliteter och inbegriper inte någon form av finansiellt stöd.
4. De tjänster och faciliteter som tillhandahålls i enlighet med punkterna 1 och 2 ska tillhandahållas på följande villkor:
 - (a) På samma villkor, om tjänsterna och faciliteterna tillhandahållits institutet under rekonstruktion omedelbart före det att rekonstruktionsåtgärden vidtogs.
 - (b) På affärsmässiga villkor, om led a inte är tillämpligt.
5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de tjänster eller faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet ska kunna driva den verksamhet som överförts till den effektivt.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 59

Befogenhet att genomdriva rekonstruktionsåtgärder som beslutats av andra medlemsstater

1. Medlemsstaterna ska se till att om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder omfattar tillgångar som finns i en annan medlemsstat än rekonstruktionsmyndighetens medlemsstat, eller rättigheter eller skyldigheter enligt en annan medlemsstats lagstiftning än rekonstruktionsmyndighetens medlemsstat, ska överföringen få verkan i den andra medlemsstaten eller enligt dess lagstiftning.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla den rekonstruktionsmyndighet som gjort eller avser att göra överföringen allt rimligt bistånd för att säkerställa att aktierna eller de

andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna överförs till den mottagande enheten enligt gällande krav i nationell lagstiftning.

3. Medlemsstaterna ska se till att borgenärer och tredje män som berörs av överföringen av de tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 inte har rätt att förhindra, bestrida eller bortse från överföringen enligt en bestämmelse i lagstiftningen i den medlemsstat där tillgångarna finns eller i den lagstiftning som reglerar rättigheterna eller skyldigheterna.
4. Om rekonstruktionsmyndigheten i en medlemsstat (medlemsstat A) utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna, däribland avseende kapitalinstrument i enlighet med artikel 51, och de kvalificerande skulderna eller relevanta kapitalinstrumenten i institutet under rekonstruktion omfattar
 - (a) instrument eller skulder som regleras av lagstiftningen i en medlemsstat som inte är den rekonstruktionsmyndighets medlemsstat som utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna (medlemsstat B),
 - (b) skulder till borgenärer som är etablerade i medlemsstat B,ska medlemsstat B se till att kapitalbeloppet av dessa skulder eller instrument minskas, eller att skulder eller instrument konverteras, i enlighet med rekonstruktionsmyndighetens i medlemsstat A utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter.
5. Medlemsstaterna ska se till att borgenärer som berörs av utövandet av de nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i punkt 4 inte har rätt att bestrida minskningen av kapitalbeloppet av instrumentet eller skulden eller dess konverteringen, beroende på vad som är tillämpligt, enligt en bestämmelse i lagstiftningen i medlemsstat B.
6. Varje medlemsstat ska se till att följande fastställs i enlighet med lagstiftningen i rekonstruktionsmyndighetens medlemsstat:
 - (a) Rätten för borgenärer och tredje män att genom rättslig prövning i enlighet med artikel 78 bestrida en överföring av de tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 i denna artikel som finns på dess territorium eller som regleras av lagstiftningen på dess territorium.
 - (b) Rätten för borgenärer att genom rättslig prövning i enlighet med artikel 78 bestrida minskningen av kapitalbeloppet eller konverteringen av ett instrument eller skuld som omfattas av punkt 4 a eller b i denna artikel.
 - (c) Skyddsåtgärder för delvis överföring som avses i kapitel V avseende tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1, som finns på dess territorium eller regleras av lagstiftningen på dess territorium.

Artikel 60

Befogenhet att begära överföring av egendom som är belägen i tredjeland

Medlemsstaterna ska föreskriva att i fall där rekonstruktionsåtgärder omfattar åtgärder som vidtas avseende egendom som är belägen i ett tredjeland eller rättigheter eller skyldigheter enligt lagstiftningen i ett tredjeland, får rekonstruktionsmyndigheterna kräva att

- (a) förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person som utövar kontroll över institutet under rekonstruktion samt den mottagande enheten är skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att överföringen får verkan,
- (b) förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person som utövar kontroll över institutet under rekonstruktion är skyldiga att förvalta tillgångarna eller rättigheterna eller infria skulden för den mottagande enhetens räkning till dess att överföringen fått verkan,
- (c) den mottagande enhetens kostnader för att utföra någon av de åtgärder som krävs enligt leden a och b betalas ur tillgångar i institutet under rekonstruktion.

Artikel 61

Befogenhet att skjuta upp vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp en betalning eller en leveransskyldighet som följer av ett avtal som institutet är part i från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 75.7 till och med klockan 17.00 den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.
2. Ett uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte gälla för insättningar i den mening som avses i direktiv 94/19/EG.

Artikel 62

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna har befogenhet att begränsa möjligheterna för borgenärer med säkerhetsrätt i ett institut under rekonstruktion att göra säkerhetsrätter gällande avseende tillgångar i det institutet för en begränsad tidsperiod som myndigheten anser vara nödvändig för att uppnå rekonstruktionsmålen.
2. Rekonstruktionsmyndigheterna ska inte utöva den befogenhet som anges i punkt 1 avseende säkerhetsrätter som en central motpart innehar i tillgångar som institutet under rekonstruktion har pantsatt genom marginalsäkerhet eller full säkerhet.

3. Om artikel 72 är tillämplig ska rekonstruktionsmyndigheterna se till att alla begränsningar av den befogenhet som anges i punkt 1 i denna artikel tillämpas konsekvent på alla anknutna enheter avseende vilka en rekonstruktionsåtgärd vidtas.
4. Kommissionen ska genom delegerade akter antagna i enlighet med artikel 103 anta föreskrifter för att specificera den tidsperiod under vilken en begränsning av möjligheten att göra gällande särskilda kategorier av säkerhetsrätter bör gälla.

Artikel 63

Befogenhet att tillfälligt uppskjuta uppsägningsrätt

1. Med förbehåll för artikel 77 ska medlemsstaterna se till att rekonstruktionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp uppsägningsrätten för en part enligt ett finansiellt avtal med ett institut på obestånd som hänför sig uteslutande till åtgärd som vidtagits av rekonstruktionsmyndigheten, från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 74.5 och 74.6 till och med klockan 17.00 den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

Vid tillämpningen av denna punkt ska den relevanta tiden vara tiden i hemmedlemsstaten för institutet under rekonstruktion.

2. Om en rekonstruktionsmyndighet utövar den befogenhet som anges i punkt 1 för att skjuta upp uppsägningsrätt, ska den göra alla rimliga ansträngningar för se till att alla förpliktelser som rör marginalsäkerheter, säkerheter och avveckling i institutet på obestånd som uppstår enligt det finansiella avtalet under den tid då uppskjutandet gäller fullgörs.
3. En person får utöva en uppsägningsrätt enligt ett finansiellt avtal före utgången av den tidsperiod som avses i punkt 1 om denna person underrättas av rekonstruktionsmyndigheten om att de rättigheter och skyldigheter som omfattas av nettningsavtalet inte ska överföras till en annan enhet.
4. Om en rekonstruktionsmyndighet utövar den befogenhet att uppskjuta uppsägningsrätt som anges i punkt 1 får denna rättighet utövas efter utgången av perioden för uppskjutande enligt följande:
 - (a) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av det finansiella avtalet har överförts till en annan enhet eller om skuldnedskrivningsverktyget har använts avseende institutet under rekonstruktion för det ändamål som avses i artikel 37.2 b ska följande gälla:
 - i) En person får inte utöva uppsägningsrätt till följd av rekonstruktionsåtgärden i något fall som omfattas av artikel 77.1.
 - ii) En person får utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet i fall av utebliven betalning som inträffar från den mottagande enhetens sida efter det att avtalet har överförts till en

annan enhet, eller från institutets sida om skuldnedskrivningsverktyget har använts.

- (b) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av det finansiella avtalet stannar kvar hos institutet under rekonstruktion och rekonstruktionsmyndigheten inte använder skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med artikel 37.2 a avseende det institutet, får en person omedelbart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet.

5. De behöriga myndigheterna eller rekonstruktionsmyndigheterna får kräva att ett institut för detaljerade register över finansiella avtal när dessa myndigheter anser att det finns en reell möjlighet att institutet uppfyller villkoren för rekonstruktion.

6. Vid tillämpningen av punkt 1 ska finansiella avtal omfatta följande avtal och överenskommelser:

(a) Säkerhetsavtal, inbegripet

- i) avtal om inköp, försäljning eller lån av en säkerhet, en grupp eller index av säkerheter,
- ii) en option på en säkerhet eller grupp eller index av säkerheter,
- iii) en återköps- eller återförsäljningstransaktion för en sådan säkerhet, grupp eller index.

(b) Råvaruavtal, inbegripet

- i) avtal om inköp eller försäljning av en råvara för framtida leverans,
- ii) en option på en råvara.

(c) Future- och forwardavtal, inbegripet avtal (som inte är råvaruavtal) om inköp, försäljning eller överföring av en råvara eller en egendom av någon annan art, tjänst, rättighet eller intresse för ett fastställt pris vid ett framtida datum.

(d) Återköpsavtal avseende säkerheter.

(e) Swappavtal, inbegripet

- i) swapp-, options-, future- eller forwardavtal avseende räntesatser, avista- eller andra växelkurser, avtal om ädelmetaller eller råvaror, valuta, aktieindex eller aktier, skuldindex eller skuld, råvaruindex eller råvaror, väder, utsläpp eller inflation,
- ii) total avkastning, kreditspreadar eller kreditswappar,
- iii) varje avtal eller transaktion som är liknande de som avses i leden i eller ii som är föremål för återkommande handel på swapp- eller derivatmarknaderna.

(f) Ramavtal för något av de avtal eller överenskommelser som avses i leden a–e.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande aspekter för tillämpningen av punkt 6:

- (a) Den information om finansiella avtal som de detaljerade registren bör omfatta.
- (b) Under vilka omständigheter kravet bör åläggas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen inom tolv månader från ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 64

Utövande av rekonstruktionsbefogenheter

1. Medlemsstaterna se till att rekonstruktionsmyndigheterna, för att de ska kunna vidta en rekonstruktionsåtgärd, kan utöva kontroll över institutet under rekonstruktion i syfte att

- (a) driva verksamheten i institutet under rekonstruktion med alla de befogenheter som dess medlemmar, aktieägare, direktörer och tjänstemän har och bedriva dess verksamhet samt tillhandahålla dess tjänster,
- (b) förvalta och förfoga över tillgångar och egendom i institutet under rekonstruktion.

Den kontroll som föreskrivs i första stycket får utövas direkt av rekonstruktionsmyndigheten eller indirekt av en person som utsett av myndigheten, inbegripet en förvaltare eller en särskild förvaltare.

2. Medlemsstaterna ska även se till att rekonstruktionsmyndigheterna kan vidta en rekonstruktionsåtgärd genom verkställighetsföreskrifter i enlighet med nationella administrativa befogenheter och förfaranden, utan att utöva kontroll över institutet.

3. Rekonstruktionsmyndigheterna ska i varje enskilt fall besluta om det är lämpligt att genomföra rekonstruktionsåtgärden enligt de metoder som anges i punkt 1 eller punkt 2, med beaktande av rekonstruktionsmålen och de allmänna principerna för rekonstruktion, de särskilda omständigheter som gäller för institut i fråga och behovet av att underlätta en effektiv rekonstruktion av gränsöverskridande koncerner.

Kapitel VI

Skyddsåtgärder

Artikel 65

Behandling av aktieägare och borgenärer vid delvis överföring och tillämpning av det s.k. skuldnedskrivningsverktyget

1. Efter att rekonstruktionsverktygen har tillämpats och, särskilt för det ändamål som avses i artikel 67, ska medlemsstaterna säkerställa att:
 - (a) de aktieägare och borgenärer vars fordringar ännu inte överförts åtminstone får så mycket ersättning som de skulle ha fått om institutet hade avvecklats under normala insolvensförfaranden omedelbart före överföringen, i fall då rekonstruktionsmyndigheterna enbart överför delar av institutets rättigheter, tillgångar och skulder,
 - (b) de aktieägare och borgenärer vars fordringar har skrivits ner eller konverterats till aktier åtminstone får så mycket ersättning som de skulle ha fått om institutet hade avvecklats under normala insolvensförfaranden omedelbart före nedskrivningen eller konverteringen, i fall då rekonstruktionsmyndigheter tillämpar skuldnedskrivningsverktyget.

Artikel 66

Värdering

Vid tillämpning av artikel 65 ska medlemsstaterna säkerställa att en värdering görs av en oberoende person efter att delvis överföring, nedskrivning eller konvertering har verkställts. Värderingen ska skilja sig från den som genomförs enligt artikel 30, såvida den inte ersätter en provisorisk värdering utförd enligt artikel 30.5. Värderingen kan genomföras av den myndighet som ansvarar för de normala insolvensförfaranden under vilka institutet likvideras, inom dessa förfaranden eller genom separata förfaranden enligt nationell lag.

2. Värderingen ska fastställa
 - (a) vilken behandling aktieägare och borgenärer skulle ha fått om institutet som överföringen, nedskrivningen eller konverteringen berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart före verkställandet av överföringen, nedskrivningen eller konverteringen,
 - (b) den faktiska behandling som aktieägare och borgenärer har fått, får eller sannolikt kommer att få under likvidationen av institutet,

- (c) om det är någon skillnad mellan behandlingen enligt punkt a och behandlingen enligt punkt b.
3. Värderingen ska ske i enlighet med de bestämmelser och den metod som fastställs i artikel 30.1–5 och ska
- (a) anta att institutet överföringen, nedskrivningen eller konverteringen berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart efter verkställandet av överföringen, nedskrivningen eller konverteringen,
 - (b) anta att överföringen, eller överföringarna, av rättigheter, tillgångar eller skulder, nedskrivningen eller konverteringen inte har genomförts,
 - (c) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt stöd till institutet.

Artikel 67

Skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer

1. Medlemsstaterna ska fastställa om värderingen som genomförts enligt artikel 66 fastställer att de aktieägare och borgenärer som avses i artikel 65.2 har fått mindre när deras krediter betalats, än vad de skulle ha fått vid en likvidation under normala insolvensförhållanden, har de rätt att få mellanskillnaden betald av rekonstruktionsmyndigheten.
2. Medlemsstaterna kan välja genom vilka mekanismer och arrangemang betalningen ska ske.

Artikel 68

Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring

1. Medlemsstaterna ska se till att det skydd som föreskrivs i detta kapitel är tillämpligt när
 - (a) en rekonstruktionsmyndighet överför vissa delar av ett instituts egendom, rättigheter eller skulder till en annan enhet eller från ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet till en annan person,
 - (b) en rekonstruktionsmyndighet utövar de befogenheter som anges i artikel 57.1 f.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpligt skydd av följande arrangemang och av motparterna vid följande arrangemang:
 - (a) Arrangemang om säkerheter där en person genom en säkerhet har ett faktiskt eller villkorat intresse i den egendom eller de rättigheter som omfattas av överföringen, oavsett om detta intresse är säkrat genom särskild egendom eller särskilda rättigheter eller genom en företagsinteckning eller liknande arrangemang.

- (b) Avtal om finansiell äganderättsöverföring där säkerhet som ställs för att garantera eller täcka fullgörandet av angivna skyldigheter tillhandahålls genom att hela äganderätten till tillgångar överförs från säkerhetsställaren till säkerhetstagaren, på villkor att säkerhetstagaren överför tillgångarna om dessa särskilda åtaganden fullgörs.
- (c) Kvittningsavtal där två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som banken och en motpart har kan kvittas mot varandra.
- (d) Nettningsavtal där ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive avtal om slutavräkning där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller upphävas, och i varje fall omvandlas till eller ersätts av en enda nettofordran.
- (e) Avtal om strukturerad finansiering, inklusive värdepapperiseringar och täckta obligationer, som innebär att en avtalspart eller en förvaltare, agent eller ett ombud ställer och innehar en säkerhet.

Den lämpliga formen av skydd för tillämpningen av denna punkt och för de klasser av arrangemang som anges i leden a–e i denna punkt anges närmare i artiklarna 70–73 och ska omfattas av de begränsningar som anges i artiklarna 61, 62 och 77.

3. Kravet i punkt 2 gäller oavsett antalet parter som omfattas av arrangemangen och oavsett om arrangemangen
 - (a) åstadkoms genom avtal, fullmakter eller på annat sätt, eller uppstår automatiskt på grund av lag,
 - (b) uppstår enligt eller helt eller delvis regleras av en annan jurisdiktions lagstiftning.
4. Kommissionen ska, genom delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 103, anta åtgärder som ytterligare specificerar de klasser av arrangemang som omfattas av tillämpningsområdet för punkt 2 a–e i denna artikel.

Artikel 69

Skydd av avtal om finansiell säkerhet, kvittning och nettning

Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpligt skydd för avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal och nettningsavtal för att förhindra att vissa, men inte alla, rättigheter och skulder som skyddas av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal eller nettningsavtal överförs mellan institutet och en annan person, och förhindra att rättigheter och skulder som skyddas av ett sådant avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal eller nettningsavtal ändras eller upphävs genom tillämpning av kompletterande befogenheter.

För tillämpningarna av första stycket ska rättigheter och skulder behandlas som skyddade enligt ett sådant avtal om avtalsparterna har rätt att kvitta eller netta dessa rättigheter och skulder.

Artikel 70

Skydd av arrangemang om säkerheter

Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpligt skydd för skulder som är skyddade enligt ett arrangemang om säkerheter för att förhindra endera av följande:

- (a) Överföring av tillgångar som utgör säkerhet för skulden om inte skulden och förmånen av säkerheten också överförs.
- (b) Överföring av en skuld med säkerhet såvida inte tillgång till säkerhet också överförs.
- (c) Överföring av tillgången såvida inte skulden med säkerhet också överförs.
- (d) Ändring eller upphävande av arrangemanget om säkerheter genom tillämpning av kompletterande befogenheter, om denna ändring eller detta upphävande leder till att skulden inte längre har en säkerhet.

Artikel 71

Skydd av arrangemang om strukturerad finansiering

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns tillräckligt skydd för arrangemang om strukturerad finansiering för att förhindra något av följande:
 - (a) Överföring av vissa delar av egendom, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering i vilket kreditinstitutet under rekonstruktion är en part.
 - (b) Upphävande eller ändring, genom tillämpning av kompletterande befogenheter, av egendom, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering i vilket institutet under rekonstruktion är en part.
2. Skyddet enligt punkt 1 är inte tillämpligt om endast egendom, rättigheter och skulder som avser insättningar överförs eller inte överförs, upphävs eller ändras.

Artikel 72

Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och rekonstruktionssystem

1. Medlemsstaterna ska se till att överföring, upphävande eller ändring inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när rekonstruktionsmyndigheten

- (a) överför vissa delar av ett instituts egendom, rättigheter eller skulder till en annan enhet,
 - (b) utövar befogenheter enligt artikel 57 för att upphäva eller ändra villkoren i ett avtal där institutet under rekonstruktion eller avveckling är en part, eller för att träda i en mottagande enhets ställe som part.
2. I synnerhet får en sådan överföring, ett sådant upphävande eller en sådan ändring inte återkalla ett överföringsuppdrag i strid mot artikel 5 i direktiv 98/26/EG, och får inte ändra eller upphäva verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG, användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/26/EG eller skyddet av en säkerhet i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/26/EG.

Artikel 73

Egendom, rättigheter och skulder som regleras av lagen i territorium utanför unionen

Om en rekonstruktionsmyndighet avser att överföra eller överför ett instituts hela egendom och alla rättigheter och skulder till en annan enhet, men överföringen inte kan eller eventuellt inte får verkställas för viss egendom därför att den är belägen utanför unionen, eller för vissa rättigheter eller skulder därför att de omfattas av lagstiftningen i ett territorium utanför unionen, ska rekonstruktionsmyndigheten inte gå vidare med överföringen eller, om den redan har beställt en överföring, ska den överföringen vara ogiltig, och all egendom och alla rättigheter och skulder som omfattas av det relevanta arrangemanget enligt artikel 69.2 överförs inte från eller återgår inte till institutet under rekonstruktion.

Kapitel VII

Förfaranderegler

Artikel 74

Krav på underrättelse

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att ett instituts ledning underrättar den behöriga myndigheten om de anser att institutet hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd, i enlighet med vad som avses i artikel 27.2.
2. Behöriga myndigheter ska underrätta berörda rekonstruktionsmyndigheter om åtgärder som de kräver att ett institut ska vidta enligt artikel 22 i detta direktiv eller artikel 136.1 i direktiv 2006/48/EG.
3. I fall där en behörig myndighet bedömer att de villkor som avses i artikel 27.1 a–b uppnås för ett institut, ska myndigheten omgående överlämna den bedömningen till följande myndigheter:

- (a) Rekonstruktionsmyndigheten för det institutet, om det är en annan myndighet.
 - (b) Centralbanken, om det är en annan myndighet.
 - (c) Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå – i tillämpliga fall.
 - (d) Behöriga ministerier.
 - (e) Den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall då institutet omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning V kapitel 4 avsnitt 1 i direktiv 2006/48/EG.
4. När rekonstruktionsmyndigheten får en underrättelse från den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel, ska den fastställa om villkoren för rekonstruktion som fastställs i artikel 27 uppfylls av ifrågavarande institut.
5. Beslut om att villkoren för rekonstruktion uppfylls av ett institut ska anges i en underrättelse, som ska innehålla följande uppgifter:
- (a) Grunderna för beslutet.
 - (b) Åtgärd som rekonstruktionsmyndigheten avser att vidta.
- Den åtgärd som avses i punkt b kan innebära en rekonstruktionsåtgärd, en ansökan om likvidation, utseende av en förvaltare eller en annan åtgärd enligt gällande nationell insolvenslagstiftning.
- Den myndighet eller de myndigheter som tagit beslutet ska underrätta ifrågavarande institut. En underrättelse enligt denna punkt kan utgöras av den offentliga underrättelse som avses i punkt 6.
6. Om rekonstruktionsmyndigheten vidtar en rekonstruktionsåtgärd ska åtgärden offentliggöras och rimliga åtgärder ska vidtas för att underrätta alla kända aktieägare och borgenärer, särskilt privata investerare, som berörs av rekonstruktionsbefogenheterna. De åtgärder som specificeras i artikel 75.4 ska anses vara rimliga åtgärder för denna punkt.
7. En rekonstruktionsmyndighet ska offentliggöra en underrättelse med villkoren och tidslängden för upphävandet i enlighet med det förfarande som avses i artikel 75.4, om den utövar rekonstruktionsbefogenheter, och i synnerhet
- (a) befogenhet enligt artikel 61 att ställa in betalningar eller upphäva leveranskrav,
 - (b) befogenhet enligt artikel 63 att upphäva uppsägningsrätt.
8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder i syfte att specificera förfarandena, innehållet och villkoren för följande krav:
- (a) De underrättelser som avses i punkterna 1–5.
 - (b) Den underrättelse om upphävande som avses i punkt 7.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast tolv månader efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 75

Rekonstruktionsmyndigheters procedurkrav

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheterna så snart som möjligt efter att ha vidtagit en rekonstruktionsåtgärd uppfyller de krav som fastställs i punkterna 2–4.
2. Rekonstruktionsmyndigheten ska underrätta institutet under rekonstruktion och EBA om rekonstruktionsåtgärderna.

En underrättelse enligt denna punkt ska inkludera en kopia av alla beslut eller instrument enligt vilka befogenheterna utövas samt ange datumet för när rekonstruktionsåtgärderna träder i kraft.

3. En underrättelse enligt punkterna 2 ska inkludera en kopia av alla beslut eller instrument enligt vilka de relevanta befogenheterna utövas och ange datumet för när verktyget eller befogenheterna träder i kraft.
4. Rekonstruktionsmyndigheten ska offentliggöra eller se till att antingen en kopia av beslutet eller instrumentet som ligger till grund för en rekonstruktionsåtgärd, eller en underrättelse som redogör för effekterna av en rekonstruktionsåtgärd offentliggörs och särskilt effekterna på privata investerare, på följande sätt:
 - (a) På myndighetens webbplats.
 - (b) På den behöriga myndighetens webbplats, om denna är en annan än rekonstruktionsmyndigheten, eller på EBA:s webbplats.
 - (c) På den webbplats som institutet under rekonstruktion har.
 - (d) Om de aktier eller andra äganderättsinstrument som innehas av institutet under rekonstruktion tas upp till handel på en reglerad marknad, genom offentliggörande av obligatorisk information om det institutet enligt artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG³⁹.
5. Rekonstruktionsmyndigheten ska säkerställa att de dokument som bevisar de instrument som avses i punkt 4 skickas till de kända aktieägare och borgenärer institutet under rekonstruktion har.

³⁹ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

Artikel 76

Konfidentialitet

1. Kravet på tystnadsplikt ska vara bindande för följande personer:
 - (a) Rekonstruktionsmyndigheter.
 - (b) Behöriga myndigheter och EBA.
 - (c) Behöriga ministerier.
 - (d) Anställda och tidigare anställda hos de myndigheter som avses enligt punkterna a och b.
 - (e) Särskilda förvaltare som har utsetts i enlighet med artikel 24.
 - (f) Potentiella förvärvare som kontaktas av behöriga myndigheter eller som rekonstruktionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värvingen syftar till att förbereda försäljning av verksamheten, och oavsett om värvingen resulterade i ett förvärv.
 - (g) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som anlitas av rekonstruktionsmyndigheterna eller av de potentiella förvärvare som avses i punkt f.
 - (h) Organ som förvaltar insättningsgarantisystemen.
 - (i) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i rekonstruktionsprocessen.
 - (j) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit rekonstruktionsmyndigheterna med tjänster.
2. Utan att det påverkar allmängiltigheten i kraven i punkt 1, ska de personer som avses i denna punkt förbjudas att röja konfidentiella uppgifter som erhålls i tjänsten, eller från rekonstruktionsmyndigheten i samband med tjänsteutövning, till personer eller myndigheter utom i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda institut eller med uttryckligt och förhandsgodkänt tillstånd från rekonstruktionsmyndigheten.
3. Konfidentialitetsbestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte förhindra rekonstruktionsmyndigheterna, inklusive deras anställda, från att utbyta uppgifter med andra rekonstruktionsmyndigheter i unionen, behöriga myndigheter, centralbanker, EBA eller om inte annat följer av artikel 90, myndigheter i tredjeland, som utövar uppgifter som motsvarar rekonstruktionsmyndigheternas uppgifter i syfte att planera och verkställa en rekonstruktionsåtgärd.
4. Bestämmelserna i denna artikel gäller inte för sådana fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att specificera hur uppgifter ska tillhandahållas i sammandrag eller i sammanställning vid tillämpning av punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast tolv månader efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kapitel VIII

Rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder

Artikel 77

Uteslutande av uppsägnings- och kvittningsrättigheter i en rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska se till att motparter med ett avtal enligt definitionen i artikel 63, som ursprungligen ingåtts med institutet under rekonstruktion, inte kan utöva uppsägningsrätt enligt det kontraktet eller rättigheter enligt en ackordklausul, en s.k. walk away-klausul, såvida rekonstruktionsåtgärden inte är försäljningsverktyget eller brobankverktyget och de rättigheter och skulder som täcks av avtalet inte överförs till en tredjepart eller ett broinstitut, allt efter omständigheterna.

I denna punkt inbegriper en walk away-klausul en bestämmelse i ett avtal som avskaffar, modifierar eller upphäver en icke försumlig avtalsparts skyldighet att betala, eller förhindrar att en sådan skyldighet från att uppkomma som annars skulle ha uppkommit.

2. Medlemsstaterna ska se till att borgenärer för institutet under rekonstruktion inte har rätt att utöva sin kvittningsrätt, såvida rekonstruktionsåtgärden inte är försäljningsverktyget eller brobankverktyget och de rättigheter och skulder som täcks av avtalet inte överförs till en tredjepart eller ett broinstitut, allt efter omständigheterna.

Artikel 78

Rätten att hindra rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som berörs av beslutet att inleda ett rekonstruktionsförfarande som anges i artikel 74.5 eller genom ett rekonstruktionsbeslut som tagits av rekonstruktionsmyndigheterna, har rätt att begära rättslig prövning av beslutet.
2. Följande begränsningar gäller vid begäran om rättslig prövning enligt punkt 1:

- (a) Framförandet av begäran om rättslig prövning eller någon tillfällig åtgärd ska inte innebära automatisk upphävning av det bestridda beslutet.
- (b) Rekonstruktionsmyndighetens beslut ska träda i kraft omedelbart och ska inte vara beroende av ett domstolsbeslut om upphävande.
- (c) Prövningen ska begränsas till en eller flera av följande frågor:
 - Om det beslut som avses i punkt 1 är lagenligt, däribland granskning av huruvida villkoren för rekonstruktion uppfyllts.
 - Om det sätt på vilket beslutet genomfördes är lagenligt.
 - Om den ersättning som beviljats är adekvat.
- (d) Annulleringen av en rekonstruktionsmyndighets beslut ska inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som den berörda rekonstruktionsmyndigheten beslutat om och som baserade sig på rekonstruktionsmyndighetens annullerade beslut i fall där det är nödvändigt att skydda tredje man som i god tro har köpt tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under rekonstruktion som förorsakats på grund av att rekonstruktionsmyndigheterna utövat rekonstruktionsbefogenheter. Korrigerande åtgärder för att rätta till ett felaktigt beslut eller en felaktig åtgärd av rekonstruktionsmyndigheterna ska begränsas till ersättning för den förlust som den sökande lidit till följd av beslutet eller åtgärden.

Artikel 79

Begränsning av övriga rättsliga förfaranden

1. Medlemsstaterna ska se till att normalt insolvensförfarande i enlighet med nationell lagstiftning inte får inledas för ett institut under rekonstruktion eller ett institut som behöriga myndigheter har fastställt möter villkoren för rekonstruktion.
2. Medlemsstaterna ska i enlighet med punkt 1 se till att
 - (a) behöriga myndigheter och rekonstruktionsmyndigheter underrättas om eventuella ansökningar om att få inleda ett normalt insolvensförfarande gentemot ett institut, oavsett om institutet är under rekonstruktion eller ett beslut offentliggjorts i enlighet med artikel 74.6,
 - (b) ansökan kan inte fastställas om domstolen inte har mottagit en bekräftelse på att de underrättelser som avses i punkt a har givits och att endera av följande inträffar:
 - i) Rekonstruktionsmyndigheten har underrättat domstolen att den inte avser vidta några rekonstruktionsåtgärder för institutet.
 - ii) En period på 14 dagar med början från dagen då underrättelserna som avses i punkt a gjordes har löpt ut.

3. Utan att det påverkar eventuella begränsningar när det gäller att göra säkerheter gällande enligt artikel 63 eller punkt 1 i denna artikel, ska medlemsstaterna se till – om så krävs för att rekonstruktionsverktygen och rekonstruktionsbefogenheterna ska fungera på tillfredsställande sätt – att rekonstruktionsmyndigheterna kan begära att domstolen inför ett lämpligt anstånd i enlighet med det uppsatta målet, för alla rättsliga åtgärder eller förfaranden som institutet under rekonstruktion är eller blir delaktigt i.

AVDELNING V

REKONSTRUKTION PÅ KONCERNNIVÅ

Artikel 80

Rekonstruktionskollegier

1. Rekonstruktionsmyndigheterna på koncernnivå ska inrätta rekonstruktionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 11, 15 och 83 och säkerställa samarbete och samordning med rekonstruktionsmyndigheter i tredjeländer där så är lämpligt.

Rekonstruktionskollegierna ska i synnerhet tillhandahålla en ram för rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, övriga berörda rekonstruktionsmyndigheter och, där så är lämpligt, samordnande tillsynsmyndigheter när följande uppgifter ska utföras:

- (a) Utbyte av uppgifter som är relevanta för upprättandet av koncernrekonstruktionsplaner, för tillämpningen av förberedande och förebyggande befogenheter på koncerner och för koncernrekonstruktion.
- (b) Upprättandet av koncernrekonstruktionsplaner enligt artikel 11.
- (c) Bedömning av möjligheten till rekonstruktion av koncerner enligt artikel 13.
- (d) Utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för rekonstruktion av koncerner enligt artikel 15.
- (e) Beslut om behovet av att fastställa en koncernrekonstruktionsordning i enlighet med artikel 83.
- (f) Säkerställande av enighet om koncernrekonstruktionsordningar som har föreslagits i enlighet med artikel 83.
- (g) Samordning av information till allmänheten om strategier och ordningar för koncernrekonstruktion.
- (h) Samordning av tillämpningen av finansieringsarrangemang som har fastställts enligt avdelning VII.

2. Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, rekonstruktionsmyndigheterna i varje medlemsstat där ett dotterföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn är etablerat samt EBA ska vara medlemmar i rekonstruktionskollegiet.

Om ett eller flera instituts moderföretag är ett sådant företag som avses i artikel 1 d, ska rekonstruktionsmyndigheten i den medlemsstat där det företaget är etablerat vara medlem i rekonstruktionskollegiet.

Om de rekonstruktionsmyndigheter som är medlemmar i rekonstruktionskollegiet inte är de behöriga ministerierna, ska de behöriga ministerierna vara medlemmar i rekonstruktionskollegiet, utöver rekonstruktionsmyndigheterna, och kan delta i rekonstruktionskollegiets möten, särskilt då frågorna som ska diskuteras rör frågor som kan ha konsekvenser för offentliga medel.

Om ett moderföretag eller ett institut som är etablerat inom unionen har dotterinstitut som är belägna i tredjeländer får även rekonstruktionsmyndigheterna i dessa tredjeländer, på begäran av rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, delta som observatörer i rekonstruktionskollegiet, förutsatt att de omfattas av kraven på konfidentialitet som motsvarar kraven i artikel 76.

3. De offentliga organ som ingår i kollegierna ska bedriva ett nära samarbete. Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska samordna rekonstruktionskollegiernas alla aktiviteter och sammankalla och leda alla deras möten. Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska på förhand hålla alla medlemmar av kollegiet och EBA fullt informerade om att sådana möten anordnas, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de aktiviteter som kommer att tas upp. Alltefter behoven ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå bestämma vilka myndigheter och ministerier som ska delta vid särskilda möten eller aktiviteter i kollegiet. Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska även i tid ge alla kollegiemedlemmar information om de åtgärder som vidtagits och de beslut som har fattats vid dessa möten samt om de åtgärder som har genomförts.

Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska vid sina beslut beakta relevansen av den fråga som ska diskuteras, den aktivitet som ska planeras eller samordnas och de beslut som ska fattas för dessa rekonstruktionsmyndigheter, i synnerhet de potentiella effekterna på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna.

4. EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i tillsynskollegiernas arbete. EBA får för detta ändamål vid behov delta i vissa möten eller viss verksamhet, men har inte rösträtt.
5. Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå ska, efter samråd med övriga rekonstruktionsmyndigheter, skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för rekonstruktionskollegiets arbete.
6. Utan hinder av punkt 2 ska rekonstruktionsmyndigheten eller rekonstruktionsmyndigheterna i varje medlemsstat där ett dotterföretag är etablerat delta i rekonstruktionskollegiets möten eller arbete för fullgörandet av de uppgifter som anges punkt 1 andra stycket led e.
7. Utan hinder av punkt 2 ska rekonstruktionsmyndigheten eller rekonstruktionsmyndigheterna i varje medlemsstat där ett dotterföretag som

uppfyller villkoren för rekonstruktion är etablerat, delta vid rekonstruktionskollegiernas möten eller arbete för utförandet av de uppgifter som anges i punkt 1 andra stycket leden f och h.

8. Rekonstruktionsmyndigheter på koncernnivå får inte etablera rekonstruktionskollegier om andra koncerner eller kollegier utför samma funktioner och uppgifter som specificeras i denna artikel och uppfyller alla villkor och förfaranden som är etablerade i detta avsnitt. I detta fall ska alla hänvisningar till rekonstruktionskollegier i detta direktiv även tolkas som en hänvisning till dessa andra koncerner eller kollegier.
9. EBA ska utveckla förslag till standarder för tillsyn i syfte att fastställa rekonstruktionskollegiernas operativa funktionssätt för fullgörandet av uppgifterna enligt punkt 1, 3, 5, 6 och 7.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast tolv månader efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 81

Europeiska rekonstruktionskollegier

1. Om ett institut i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har två eller flera dotterinstitut som är etablerade i unionen, ska rekonstruktionsmyndigheterna i de medlemsstater där dessa inhemska dotterinstitut är etablerade i unionen upprätta ett europeiskt rekonstruktionskollegium om inga av de arrangemang som anges i artikel 89 har etablerats.
2. Det europeiska rekonstruktionskollegiet ska utföra de funktioner och de uppgifter som anges i artikel 80 med avseende på de inhemska dotterinstitutet.
3. Om de inhemska dotterföretagen ägs av ett finansiellt holdingföretag som är etablerat inom unionen enligt artikel 143.3 tredje stycket i direktiv 2006/48/EG, ska det europeiska rekonstruktionskollegiet ledas av rekonstruktionsmyndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten är belägen för tillämpningen av gruppbaserad tillsyn enligt det direktivet.

Om första stycket inte är tillämpligt ska det europeiska rekonstruktionskollegiets medlemmar utse och godkänna ordföranden.

4. Om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel ska det europeiska rekonstruktionskollegiet annars fullgöra uppgifterna enligt artikel 81.

Artikel 82

Informationsutbyte

Rekonstruktionsmyndigheterna ska lämna alla upplysningar till varandra som är relevanta för dem när de ska fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

Rekonstruktionsmyndigheterna ska på begäran överlämna alla relevanta upplysningar. I synnerhet ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå tillhandahålla rekonstruktionsmyndigheterna i andra medlemsstater alla relevanta upplysningar i tid för att underlätta fullgörandet av de uppgifter som avses i artikel 80.1 andra stycket leden b–h.

Information som delas enligt denna artikel kan även delas med behöriga ministerier.

Artikel 83

Rekonstruktion på koncernnivå

1. Om en rekonstruktionsmyndighet fastställer, eller i enlighet med artikel 74.3 underrättas om, att ett institut som är ett dotterföretag inom en koncern har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd, ska den myndigheten omgående underrätta rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, om det är en annan myndighet, och de rekonstruktionsmyndigheter som är medlemmar i rekonstruktionskollegiet för den berörda koncernen om följande:
 - (a) Fastställandet att institutet har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd.
 - (b) De rekonstruktionsåtgärder eller andra insolvensåtgärder som rekonstruktionsmyndigheten anser är lämpliga för det institutet.
2. Vid mottagandet av en underrättelse enligt punkt 1 ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, i samråd med övriga medlemmar i det berörda rekonstruktionskollegiet, bedöma de sannolika effekterna av institutets obestånd, eller av rekonstruktionsåtgärden eller de andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b, på koncernen eller på underställda institut i andra medlemsstater.
3. Om rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med övriga rekonstruktionsmyndigheter i enlighet med punkt 2, bedömer att institutets obestånd, eller den rekonstruktionsåtgärd eller de andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b, inte får några negativa effekter på koncernen eller på underställda institut i andra medlemsstater, får den rekonstruktionsmyndighet som ansvarar för institutet vidta den rekonstruktionsåtgärd eller de andra åtgärder som myndigheten har meddelat enligt punkt 1 b.
4. Om rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med övriga rekonstruktionsmyndigheter i enlighet med punkt 2, bedömer att institutets obestånd, eller den rekonstruktionsåtgärd eller de andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b, får negativa effekter på koncernen eller på underställda institut i andra

medlemsstater, ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, senast 24 timmar efter mottagandet av underrättelsen enligt punkt 1, föreslå en koncernrekonstruktionsordning och överlämna den till rekonstruktionskollegiet.

5. En koncernrekonstruktionsordning enligt punkt 4 ska innehålla
 - (a) en beskrivning av de rekonstruktionsåtgärder som de berörda rekonstruktionsmyndigheterna bör vidta med avseende på moderföretaget i unionen eller särskilda koncernenheter i syfte att bibehålla hela koncernens värde och minimera effekterna på den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där koncernen bedriver verksamhet, samt minimera användningen av extraordinärt offentligt finansiellt stöd,
 - (b) en redovisning av hur dessa rekonstruktionsåtgärder bör samordnas,
 - (c) etablering av en finansieringsplan, finansieringsplanen ska ta principerna för att dela upp ansvaret i beaktande som fastställts i enlighet med led e i artikel 11.3.
6. Om någon medlem i rekonstruktionskollegiet har invändningar mot den koncernrekonstruktionsplan som föreslås av rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå och anser att den behöver vidta andra separata rekonstruktionsåtgärder än de som föreslås i planen med avseende på ett institut eller en koncernenhet med hänsyn till finansiell stabilitet, kan den inom 24 timmar hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.
7. Enligt artikel 19.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska EBA fatta ett beslut inom 24 timmar. Rekonstruktionsmyndighetens efterföljande åtgärd ska följa EBA:s beslut.
8. Om en rekonstruktionsmyndighet på koncernnivå fastställer, eller i enlighet med artikel 74.3 underrättas om, att ett moderföretag i unionen inom dess ansvarsområde har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd, ska den lämna de upplysningar som anges i punkt 1 a och b i denna artikel till rekonstruktionsmyndigheter som är medlemmar i rekonstruktionskollegiet för den berörda koncernen. Rekonstruktionsåtgärder för tillämpningen av punkt 1 b i denna artikel får omfatta en koncernrekonstruktionsordning som är utformad i enlighet med punkt 5 i denna artikel.
9. Myndigheterna ska omgående vidta alla åtgärder enligt punkterna 2–8 med vederbörlig hänsyn tagen till hur brådskande situationen är.
10. Om en koncernrekonstruktionsordning inte genomförs och rekonstruktionsmyndigheter vidtar rekonstruktionsåtgärder som avser underställda institut, ska dessa myndigheter bedriva ett nära samarbete inom rekonstruktionskollegierna för att uppnå en samordnad rekonstruktionsstrategi för alla institut som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd.
11. Rekonstruktionsmyndigheter som vidtar rekonstruktionsåtgärder som avser koncernenheter ska regelbundet ge fullständig information till rekonstruktionskollegiet om dessa åtgärder och hur de utvecklas.

AVDELNING VI

FÖRBINDELSER MED TREDJELAND

Artikel 84

Avtal med tredjeländer

1. Kommissionen kan antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ställa förslag till rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredje länder om metoderna för samarbete mellan rekonstruktionsmyndigheter i rekonstruktionsplaneringen och i institutens och moderföretagens processer, särskilt med avseende på följande situationer:
 - (a) I fall där ett inhemskt dotterinstitut etableras i medlemsstaterna.
 - (b) I fall där ett institut i tredje land har en betydande filial i medlemsstaterna.
 - (c) I fall där ett moderföretag och, eller ett företag som anges i artikel 1 c–d är etablerat i medlemsstaterna har en eller flera dotterinstitut i tredje land.
 - (d) I fall där ett institut som är etablerat i medlemsstaterna har en eller flera betydande filialer i ett tredjeland eller flera tredjeländer.
2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa inrättandet av processer och arrangemang mellan rekonstruktionsmyndigheter för samarbete vid genomförande av vissa eller alla uppgifter och vid utnyttjande av vissa eller alla befogenheter som anges i artikel 89.

Artikel 85

Erkännande av rekonstruktionsförfaranden i tredjeland

1. Fram till att ett internationellt avtal enligt artikel 84 har ingåtts med ett tredjeland, och i den omfattning att det enskilda ärendet inte omfattas av det avtalet, ska följande bestämmelser gälla.
2. EBA ska erkänna, förutom enligt artikel 86, rekonstruktionsförfaranden i tredjeland för ett institut i tredjeland som
 - (a) har en inhemsk filial,
 - (b) i övrigt har tillgångar, rättigheter och skulder belägna i eller regleras av lagen i en medlemsstat.

3. EBA:s godkännande av rekonstruktionsförfaranden i tredjeland enligt punkt 2 ska innebära en skyldighet för nationella rekonstruktionsmyndigheter att verkställa sådana rekonstruktionsförfaranden inom deras territorium.
4. Tillämpningen av EBA:s beslut att erkänna rekonstruktionsförfaranden i tredjeland ska verkställas av rekonstruktionsmyndigheterna. För detta ändamål ska medlemsstaterna säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna åtminstone är bemyndigade att göra följande, utan att en förvaltare eller annan tjänsteman utses enligt nationell insolvenslagstiftning och utan ett föreläggande, godkännande eller bifall från en domstol, eller varje annan form av rättsligt förfarande
 - (a) utöva överföringsbefogenheterna för följande:
 - Tillgångar som innehas av ett institut i tredjeland och som är belägna i medlemsstaten eller regleras av lagstiftningen i denna.
 - Rättigheter eller skulder som innehas av ett institut i tredjeland och som bokförts av den inhemska filialen i medlemsstaten eller regleras av lagstiftningen i denna, eller när fordringar som hänför sig till sådana rättigheter och skulder kan göras gällande i medlemsstaten.
 - (b) genomföra, inklusive att föreskriva en annan person att vidta åtgärder för att genomföra en överföring av aktier eller ägda instrument som innehas av ett inhemskt dotterinstitut som är etablerat i medlemsstaten som utsett myndigheterna.

Artikel 86

Rätten att vägra erkänna rekonstruktionsförfaranden i tredjeland

1. EBA ska, efter samråd med de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna, vägra erkänna rekonstruktionsförfaranden i tredjeland i enlighet med artikel 85.2 om den anser
 - (a) att rekonstruktionsförfarandena i tredjeland skulle ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där rekonstruktionsmyndigheten är belägen eller anser att förfarandet kan ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat,
 - (b) att en separat rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 87 som avser en inhemsk filial är nödvändig för att uppnå ett eller flera rekonstruktionsmål,
 - (c) att borgenärer, särskilt insättare som är etablerade eller ska betalas i en medlemsstat, inte få samma behandling som borgenärer i tredjeländer.
2. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 103 ange de omständigheter som anges i punkt 1 a–b i denna artikel.

Artikel 87

Rekonstruktion av unionens filialer till institut i tredjeland

1. Medlemsstater ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheter har de nödvändiga befogenheterna för att vidta en rekonstruktionsåtgärd rörande en inhemsk filial, oberoende av varje rekonstruktionsförfarande i tredjeland som avser det berörda institutet i tredjeland.
2. Medlemsstater ska säkerställa att de befogenheter som krävs i punkt 1 kan utövas av rekonstruktionsmyndigheter om rekonstruktionsmyndigheten anser att rekonstruktionsåtgärder är nödvändiga med hänsyn till allmänintresset och att ett eller flera av följande villkor är uppfyllt:
 - (a) Filialen uppfyller inte längre, eller kommer sannolikt inte att uppfylla, de nationella lagstadgade villkoren för dess auktorisation och verksamhet i den medlemsstaten och det inte finns några utsikter för att någon åtgärd av privata köpare, tillsyn eller relevant tredjeland skulle återställa filialens efterlevnad eller förhindra obestånd inom rimlig tid.
 - (b) Institutet i tredje land kan inte, eller kommer sannolikt inte att kunna, fullgöra sina förpliktelser gentemot inhemska borgenärer eller förpliktelser som filialen ingått eller bokfört när de förfaller till betalning, och rekonstruktionsmyndigheten är försäkrad om att inget rekonstruktionsförfarande eller insolvensförfarande för tredjeland har eller kommer att inledas avseende det institutet.
 - (c) Den berörda myndigheten i tredjeland har inlett ett rekonstruktionsförfarande som avser institutet i tredjeland, eller har underrättat rekonstruktionsmyndigheten om att den avser att inleda ett sådant förfarande, och någon av de omständigheter som anges i artikel 86 föreligger.
3. Om en rekonstruktionsmyndighet vidtar en separat rekonstruktionsåtgärd som avser en inhemsk filial ska den beakta rekonstruktionsmålen och vidta rekonstruktionsåtgärden i enlighet med följande principer och krav, i den mån de är relevanta:
 - (a) Principerna i artikel 29.
 - (b) Kraven gällande tillämpningen av rekonstruktionsverktygen i avdelning IV kapitel II.

Artikel 88

Samarbete med behöriga myndigheter i tredjeland

1. Fram till att ett internationellt avtal enligt artikel 84 har ingåtts med tredjeländer, och i den omfattning att det enskilda ärendet inte omfattas av det avtalet, ska följande bestämmelser gälla.

2. EBA ska ingå icke-bindande samarbetsformer med följande behöriga myndigheter i tredjeland:
- (a) För fall där ett inhemskt dotterinstitut är etablerat i unionen, de relevanta myndigheter i det tredjeland där moderföretaget eller ett företag som avses i artikel 1 c–d är etablerade.
 - (b) I fall där ett institut i tredjeland har en betydande filial i unionen, den relevanta myndigheten i det tredjeland där det institutet är etablerat.
 - (c) I fall där ett moderföretag och, eller ett företag som anges i artikel 1 c–d är etablerat i unionen har en eller flera dotterinstitut i tredje land, de relevanta myndigheterna i de tredjeländer där dessa dotterinstitut är etablerade.
 - (d) I fall där ett institut som är etablerat i unionen har en eller flera betydande filialer i ett eller flera tredjeländer, de relevanta myndigheterna i de tredjeländer där dessa filialer är etablerade.

Arrangemang för samarbete enligt denna punkt kan avse enskilda institut eller koncerner som inkluderar institut.

3. De samarbetsavtal som ingås i enlighet med denna punkt 1 ska innehålla bestämmelser om förfaranden och arrangemang för samarbete mellan de deltagande myndigheterna vid genomförandet av vissa av eller alla följande uppgifter och vid utövandet av vissa av eller alla följande befogenheter när det gäller institut som anges i punkt 1 a–d eller koncerner med sådana institut:
- (a) Utarbetandet av rekonstruktionsplaner enligt artiklarna 9 och 12 och liknande krav enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
 - (b) Bedömningen av möjligheterna till rekonstruktion av sådana institut och koncerner i enlighet med artikel 13 och liknande krav i de berörda tredjeländernas lagstiftning.
 - (c) Tillämpningen av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för rekonstruktion enligt artiklarna 14 och 15 och eventuella liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
 - (d) Tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 23 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
 - (e) Tillämpningen av rekonstruktionsverktyg och utövandet av rekonstruktionsbefogenheter och liknande befogenheter som kan utövas av de berörda myndigheterna i tredjeland.
4. Behöriga myndigheter eller rekonstruktionsmyndigheter ska när så är lämpligt ingå icke-bindande arrangemang för samarbete i linje med EBA:s arrangemang med de relevanta myndigheterna i tredjeland som anges i punkt 2.
5. Arrangemang för samarbete som ingås mellan rekonstruktionsmyndigheter i medlemsstater och i tredjeländer i enlighet med denna punkt ska omfatta bestämmelser om följande:

- (a) Utbyte av information som är nödvändig för utarbetandet och underhållet av rekonstruktionsplaner.
 - (b) Samråd och samarbete vid utarbetandet av rekonstruktionsplaner, inklusive principer för utövandet av befogenheter enligt artiklarna 87 och 88 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
 - (c) Utbyte av information som är nödvändig för tillämpningen av rekonstruktionsverktyg och utövandet av rekonstruktionsbefogenheter och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
 - (d) Varningssystem eller samråd med samarbetsarrangemangets parter, innan sådana omfattande åtgärder vidtas enligt detta direktiv eller de berörda tredjeländernas lagstiftning som påverkar det institut eller den koncern som arrangemanget gäller.
 - (e) Samordning av information till allmänheten vid gemensamma rekonstruktionsåtgärder.
 - (f) Förfaranden och arrangemang för utbyte av information och samarbete enligt leden a–e, om så är lämpligt bland annat genom inrättande och användning av krishanteringsgrupper.
6. Medlemsstaterna ska underrätta EBA om varje samarbetsarrangemang som rekonstruktionsmyndigheter och behöriga myndigheter har ingått i enlighet med denna artikel.

Artikel 89

Konfidentialitet

1. Medlemsstaterna ska se till att rekonstruktionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier utbyter konfidentiella uppgifter med berörda myndigheter i tredjeland endast om följande villkor uppfylls:
 - (a) Dessa myndigheter i tredjeland omfattas av krav och standarder för tystnadsplikt som minst motsvarar de som föreskrivs i artikel 76.
 - (b) Uppgifterna är nödvändiga för att de berörda myndigheterna i tredjeland ska kunna fullgöra sina i nationell lagstiftning föreskrivna uppgifter som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv.
2. Om de konfidentiella uppgifterna kommer från en annan medlemsstat får rekonstruktionsmyndigheterna eller de behöriga myndigheterna inte lämna ut dessa uppgifter till de berörda myndigheterna i tredjeland, såvida inte följande villkor uppfylls:
 - (a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat varifrån uppgifterna kommer (nedan kallad *uppgiftslämnande myndighet*) samtycker till att de lämnas ut.

- (b) Uppgifterna lämnas ut endast för de ändamål som den uppgiftslämnande myndigheten har godkänt.
3. För tillämpningen av denna artikel bedöms uppgifter vara konfidentiella, om de omfattas av konfidentialitetskrav enligt unionslagstiftningen.

AVDELNING VII

EUROPEISKT SYSTEM FÖR FINANSIERINGSARRANGEMANG

Artikel 90

Europeiskt system för finansieringsarrangemang

Det europeiska systemet för finansieringsarrangemang ska bestå av

- (a) nationella finansieringsarrangemang som har etablerats i enlighet med artikel 91,
- (b) lån mellan nationella finansieringsarrangemang enligt vad som anges i artikel 97,
- (c) övergången till ömsesidig bolagsform för nationella finansieringsarrangemang i fall av koncernrekonstruktion enligt artikel 98.

Artikel 91

Krav på upprättande av finansieringsarrangemang för rekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska fastställa finansieringsarrangemang för att säkerställa att rekonstruktionsmyndigheten på ett effektivt sätt kan tillämpa rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna. Dessa finansieringsarrangemang ska endast användas i enlighet med de rekonstruktionsmål och principer som anges i artiklarna 26 och 29.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de finansieringsarrangemangen har tillräckliga resurser.
3. För syftet enligt punkt 2 ska de finansieringsarrangemangen särskilt ha
 - (a) befogenhet att samla in ex ante-bidrag enligt artikel 94 i syfte att nå den målnivå som anges i artikel 93,
 - (b) befogenhet att inkassera extraordinära ex post-bidrag enligt vad som anges i artikel 95, och
 - (c) befogenhet att ta upp offentliga lån och andra former av stöd enligt vad som anges i artikel 96.

Artikel 92

Användning av finansieringsarrangemangen för rekonstruktion

1. De finansieringsarrangemang som är inrättade i enlighet med artikel 91 får användas av rekonstruktionsmyndigheten när rekonstruktionsverktygen används för följande ändamål:
 - (a) För att garantera de tillgångar eller skulder institutet under rekonstruktion, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet har.
 - (b) För att lämna lån till institutet under rekonstruktion, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet.
 - (c) För att köpa tillgångar som institutet under rekonstruktion har.
 - (d) Lämna bidrag till ett broinstitut.
 - (e) Kombinera åtgärder enligt leden a–e.

Finansieringsarrangemangen kan användas för att vidta de åtgärder som avses i leden a–e även när det gäller köparen i samband med försäljningsverktyget.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår i samband med att rekonstruktionsverktygen används i första hand ska bäras av de aktieägare och borgenärer institutet under rekonstruktion har. Förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår i samband med att rekonstruktionsverktygen används ska endast bäras av de finansieringsarrangemangen om aktieägarnas och borgenärernas resurser är uttömda.

Artikel 93

Målfinansieringsnivå

1. Under en period på högst tio år efter att detta direktiv har trätt i kraft, ska medlemsstaterna säkerställa att de finansiella tillgångarna för deras finansieringsarrangemang uppgår till minst 1 % av alla insättningar i auktoriserade kreditinstitut inom deras territorium, vilka garanteras enligt direktiv 94/19/EG.
2. Under den inledande tidsperiod som avses i punkt 1, ska bidrag till de finansieringsarrangemang som inkasseras i enlighet med artikel 94 fördelas så jämnt som möjligt över perioden tills målnivån uppnås.

Medlemsstaterna får förlänga den inledande tidsperioden med högst fyra år om finansieringsarrangemangens sammanlagda utbetalningar är högre än 0,5 % av de garanterade insättningarna.

3. Om de tillgängliga finansiella medlen efter den inledande tidsperiod som avses i punkt 1 underskrider den målnivå som fastställs i punkt 2 ska bidrag som inkasseras i enlighet med artikel 94 återupptas till dess att målnivån uppnås. Om de finansiella

tillgångarna uppgår till mindre än hälften av målnivån ska de årliga bidragen uppgå till minst 0,25 % av de garanterade insättningarna.

Artikel 94

Ex ante-bidrag

1. För att kunna uppnå den målnivå som anges i artikel 93 ska medlemsstaterna säkerställa att bidrag samlas in minst en gång per år från institut som är auktoriserade på deras territorium.
2. Bidrag ska beräknas enligt följande regler:
 - (a) Om en medlemsstat har utnyttjat möjligheten i artikel 99.5 i detta direktiv för att använda insättningsgarantisystemets medel vid tillämpningen av artikel 92 i detta direktiv, ska bidragen från varje institut vara i proportion till dess skulder exklusive eget kapital och insättningar som garanteras enligt direktiv 94/19/EG när det gäller de totala skulderna, exklusive eget kapital och insättningar som garanteras enligt direktiv 94/19/EG, för alla auktoriserade institut inom medlemsstatens territorium.
 - (b) Om en medlemsstat inte har utnyttjat möjligheten i artikel 99.5 för att använda insättningsgarantisystemets medel vid tillämpningen av artikel 92, ska bidragen från varje institut vara i proportion till dess totala skulder, exklusive eget kapital när de gäller de totala skulderna, exklusive eget kapital, för alla auktoriserade institut inom medlemsstatens territorium.
 - (c) De bidrag som beräknas enligt a–b ska justeras i förhållande till institutens riskprofil, i enlighet med det kriterium som antas enligt punkt 7 i denna artikel.
3. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 93 kan omfatta betalningsåtaganden, med vederbörlig säkerhet i form av lågrisktillgångar som inte är belastade av tredje parts inteckningar och som står till fritt förfogande samt är öronmärkta uteslutande för användning av rekonstruktionsmyndigheterna för de ändamål som anges i artikel 92. Andelen icke indrivningsbara betalningsåtaganden får inte vara högre än 30 % av de totala bidrag som inkasseras i enlighet med denna artikel.
4. Medlemsstaterna ska se till att skyldigheten att betala de bidrag som anges i denna artikel är bindande enligt nationell lagstiftning, och att förfallande bidrag betalas helt.

Medlemsstaterna ska upprätta lämpliga redovisningsuppgifter, rapportering och andra krav för att säkerställa att bidrag som förfallit till betalning betalas helt. Medlemsstaterna ska även säkerställa åtgärder för ändamålsenlig kontroll av huruvida bidraget har betalats korrekt. Medlemsstaterna ska säkerställa bestämmelser för att förebygga skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.
5. De belopp som samlas in i enlighet med denna artikel ska enbart användas för de syften som anges i artikel 92 i detta direktiv, och, i de fall där medlemsstaterna har utnyttjat möjligheten i artikel 99.5 i detta direktiv för de syften som fastställs i artikel

92 i detta direktiv eller för återbetalning av insättningar som garanterats enligt direktiv 94/19/EG.

6. De belopp som mottagits från institutet under rekonstruktion eller brobanken, räntan och andra vinstmedel för investeringar samt alla andra vinstmedel ska gagna finansieringsarrangemangen.
7. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 för att specificera begreppet bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil enligt vad som avses i punkt 2 c i denna artikel, med hänsyn till följande:
 - (a) Institutets riskexponering, bland annat omfattningen av dess handel, dess exponeringar utanför balansräkningen och dess skuldsättningsnivå.
 - (b) Stabiliteten och variationen i företagets finansieringskällor.
 - (c) Institutets finansiella situation.
 - (d) Sannolikheten för att en ordnad rekonstruktion av institutet inleds.
 - (e) Omfattningen av tidigare statligt stöd till institutet.
 - (f) Komplexiteten i institutets struktur och möjligheten till rekonstruktion av institutet.
 - (g) Institutets systemvikt för marknaden i fråga.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 för att
 - (a) specificera den registrering, redovisning, de rapporteringskrav och andra krav som anges i punkt 4 med syfte att säkerställa att bidragen faktiskt betalas,
 - (b) specificera de åtgärder som anges i punkt 4 för att säkerställa ändamålsenlig kontroll av huruvida bidragen har betalats korrekt,
 - (c) specificera de åtgärder som anges i punkt 4 för att förhindra skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.

Artikel 95

Extraordinära ex post-bidrag

1. Om de medel som inkasserats inte räcker för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, ska medlemsstaterna säkerställa att extraordinära ex post-bidrag inkasseras från institut inom deras territorium, för att täcka de supplementära beloppen. Dessa extraordinära bidrag ska fördelas mellan institut enligt de regler som anges i artikel 94.2.
2. Bestämmelserna i artikel 94.4–8 ska tillämpas på bidrag som inkasseras enligt denna artikel.

Artikel 96

Alternativ finansiering

Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion har möjlighet att ta upp offentliga lån eller andra former av stöd från finansinstitut, centralbanken, eller andra tredje parter, i händelse att beloppen som inkasserats i enlighet med artikel 94 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, och de extraordinära bidragen enligt artikel 95 inte omedelbart är tillgängliga.

Artikel 97

Lån mellan finansieringsarrangemang

1. Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion ska ha rätt att låna från alla andra finansieringsarrangemang inom unionen, i händelse att beloppen som inkasserats i enlighet med artikel 94 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, och de extraordinära bidragen enligt artikel 95 inte omedelbart är tillgängliga.
2. Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion är skyldiga att låna ut till andra finansieringsarrangemang inom unionen under de omständigheter som specificeras enligt punkt 1.

Eftersom de omfattas av det första stycket, ska nationella finansieringsarrangemang inte vara skyldiga att låna ut till ett annat nationellt finansieringsarrangemang enligt sådana omständigheter där rekonstruktionsmyndigheten i finansieringsarrangemangets medlemsstat anser att det inte skulle ha tillräckliga medel för att finansiera en förutsebar rekonstruktion inom en nära framtid. Under alla förhållanden bör de inte vara skyldiga att låna ut mer än hälften av de tillgångar som det nationella finansieringsarrangemanget har till förfogande då låneansökan formaliseras.

3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 för att specificera de villkor som har uppfyllts för att ett finansieringsarrangemang ska kunna låna från andra finansieringsarrangemang och de tillämpliga villkoren för lånet och särskilt kriteriet för utvärderingen av huruvida det kommer att finnas tillräckliga medel för att finansiera en förutsebar rekonstruktion inom en nära framtid, återbetalningsperioden och den tillämpliga räntesatsen.

Artikel 98

Nationella finansieringsarrangemangs ömsesidighet vid en koncernrekonstruktion

1. Medlemsstaterna ska, vid en koncernrekonstruktion enligt artikel 83, säkerställa att varje nationellt finansieringsarrangemang för varje institut som är en del av en

koncern bidrar till finansieringen av koncernrekonstruktionen i enlighet med denna artikel.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå, i samråd med rekonstruktionsmyndigheten för instituten som är en del av koncernen, skapa en finansieringsplan som fastställer de totala finansiella behoven för finansieringen av koncernrekonstruktionen samt modaliteterna för den finansieringen, om nödvändigt före någon rekonstruktionsåtgärd vidtas.
3. De villkor som avses i punkt 2 kan omfatta följande:
 - (a) Bidrag från de nationella finansieringsarrangemangen för instituten som är en del av koncernen.
 - (b) Lån och andra former av stöd från finansinstitut eller centralbanken.

Finansieringsplanen ska utgöra en del av koncernrekonstruktionsordningen enligt artikel 83. Finansieringsplanen ska fastställa bidraget från varje nationellt finansieringsarrangemang.
4. Förutsatt att kraven i punkt 2 i denna artikel och artikel 83 uppfylls, ska medlemsstaterna fastställa regler och förfaranden för att säkerställa att varje nationellt finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion verkställer sin bidrag till finansieringsplanen omedelbart efter att deras rekonstruktionsmyndigheter mottar en begäran från rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå.
5. Medlemsstaterna ska i enlighet med denna artikel säkerställa att koncernfinansieringsarrangemang enligt de villkor som anges i artikel 96 har rätt till offentliga lån eller andra former av stöd från finansinstitut, centralbanken eller andra tredje parter, för hela det belopp som behövs för att finansiera rekonstruktionen av koncernen i enlighet med den finansieringsplan som avses i punkt 2 i denna artikel.
6. Medlemsstaterna ska se till att varje finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion garanterar alla lån som avtalats av koncernfinansieringsarrangemanget i enlighet med punkt 4. Garantin från varje nationellt finansieringsarrangemang ska inte överskrida den andel de bidrar med till den finansieringsplan som etablerats i enlighet med punkt 2.
7. Medlemsstaterna ska säkerställ att alla eventuella inkomster eller förmåner som uppstår i samband med användningen av finansieringsarrangemangen ska gynna alla nationella finansieringsarrangemang i enlighet med deras bidrag i finansieringen av rekonstruktionen enligt punkt 2.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 103 för att närmare fastställa
 - (a) finansieringsplanens utförande och innehåll som specificeras i punkt 2,
 - (b) modaliteterna för utbetalningar av bidragen till finansieringsplanen enligt punkt 3,
 - (c) modaliteterna för de garantier som avses i punkt 5,

- (d) kriterierna för fastställande av när alla rekonstruktionsåtgärder har slutförts.

Artikel 99

Användning av insättningsgarantisystem vid rekonstruktion

1. I fall då rekonstruktionsmyndigheterna vidtar rekonstruktionsåtgärder, och förutsatt att denna åtgärd säkerställer att insättare fortsättningsvis har tillgång till sina tillgodohavanden, ska medlemsstaterna säkerställa att det insättningsgarantisystem till vilket institutet hör är ansvarigt, upp till beloppet för de garanterade insättningarna, för beloppet för förluster som det hade varit tvunget att stå för om institutet hade avvecklats under normala insolvensförfaranden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet, under normala insolvensförfaranden under nationell lagstiftning, likställs med icke-prioriterade fordringar utan säkerhet.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att fastställandet av beloppet för vilket insättningsgarantisystemet är ansvarigt i enlighet med punkt 1 i denna artikel överensstämmer med villkoren som fastställs i artikel 30.2.
4. Bidraget från insättningsgarantisystemet vid tillämpningen av punkt 1 ska göras kontant.
5. Medlemsstaterna får även föreskriva att de finansiella tillgångar för insättningsgarantisystemet som fastställts på deras territorium kan användas vid tillämpningen av artikel 92.1, förutsatt att insättningsgarantisystemen i tillämpliga fall följer bestämmelserna i artiklarna 93–98.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet har fastställt en ordning för att försäkra att systemets medlemmar, efter en bidrag gjord av insättningsgarantisystemet enligt punkterna 1–5 och i fall då insättarna för institutets under rekonstruktion måste ersättas, omedelbart kan förse systemet med de belopp som måste betalas.
7. I de fall där medlemsstaterna utnyttjar möjligheten i punkt 5 i denna artikel, ska insättningsgarantisystemen betraktas som finansieringsarrangemang för tillämpningen av artikel 91. I detta fall får medlemsstaterna avstå från att etablera separata finansieringsarrangemang.
8. I de fall där medlemsstaterna utnyttjar möjligheten i punkt 5 ska följande prioritetsregel gälla vid användningen av insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel.

Om insättningsgarantisystemet samtidigt ombeds använda sina tillgängliga finansiella medel för de syften som avses i artikel 92 eller i punkt 1 i denna artikel, och för att ersätta insättare enligt direktiv 94/19/EG, och de tillgängliga finansiella medlen är otillräckliga för att tillgodose alla dessa, ska prioritet ges till ersättningen av insättare enligt direktiv 94/19/EG och till de åtgärder som specificeras i punkt 1 i

denna artikel, framom betalningar för de syften som anges i artikel 92 i detta direktiv.

9. I fall då ersättningsberättigade insättningar med ett institut under rekonstruktion överförs till en annan enhet genom försäljning av försäljningsverktyget eller brobanksverktyget, har insättarna inga fordringar enligt direktiv 94/14/EG mot insättningsgarantisystemet vad gäller någon av deras depositioner hos institutet under rekonstruktion som inte har överförts, förutsatt att kapitalbasen som överförs motsvarar eller överskrider den aggregerade garantinivån i artikel 7 i direktiv 94/19/EG.

AVDELNING VIII

SANKTIONER

Artikel 100

Administrativa påföljder och åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga administrativa åtgärder vidtas i fall där de nationella bestämmelser som antagits i genomförandet av detta direktiv inte har uppfyllts, och ska säkerställa att de tillämpas. Sådana sanktioner och åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa, i fall där skyldigheter gäller för finansinstitut och moderföretag i unionen, att ledamöterna i förvaltningen, och alla andra personer som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för överträdelsen, kan anses ha brutit mot sanktionerna.
3. Rekonstruktionsmyndigheter och berörda myndigheter ska ges alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter. När rekonstruktionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utövar sina sanktioneringsbefogenheter ska de fungera i nära samarbete för att se till att sanktionerna eller åtgärderna ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

Artikel 101

Särskilda bestämmelser

1. Denna artikel ska tillämpas under följande omständigheter:
 - (a) Ett institut eller moderbolag underlåter att utforma, upprätthålla eller uppdatera återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, vilket strider mot artiklarna 5 eller 7.

- (b) En enhet underlåter att underrätta sina behöriga myndigheter om en avsikt att ge finansiellt stöd inom koncernerna, vilket strider mot artikel 22.
 - (c) Ett institut eller ett moderbolag underlåter att tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter för utarbetandet av rekonstruktionsplaner, vilket strider mot artikel 10.
 - (d) Förvaltningen för ett institut underlåter att underrätta den behöriga myndigheten när institutet har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd, vilket strider mot artikel 73.1.
2. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas eller rekonstruktionsmyndighetens tillsynsbefogenheter i enlighet med andra bestämmelser i detta direktiv, ska medlemsstaterna se till att de administrativa sanktioner och åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 i denna artikel åtminstone omfattar följande:
- (a) Ett offentligt utlåtande med angivelse av fysisk eller juridisk person och överträdelsens karaktär.
 - (b) Tillfälligt förbud för en ledamot av institutets eller moderföretagets styrelse eller annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva uppdrag i institut.
 - (c) I fråga om en juridisk person, administrativa böter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret. I fall där den juridiska personen är ett dotterbolag till ett moderföretag, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.
 - (d) I fråga om en fysisk person, administrativa böter på upp till 5 000 000 euro eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta på den dag då detta direktiv träder i kraft.
 - (e) Administrativa böter på upp till två gånger beloppet för den vinst som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom överträdelsen, i fall där dessa kan fastställas.

Artikel 102

Verkningsfull tillämpning av sanktioner och de behöriga myndigheternas utövande av sanktionsbefogenheter

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller åtgärder och nivån på administrativa böter tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet:

- (a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
- (b) Den fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.

- (c) Den fysiska eller juridiska personens finansiella ställning enligt den ansvariga juridiska personens totala årliga omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
- (d) Omfattningen av de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån detta kan fastställas.
- (e) De förluster för tredjeparter som har orsakats av överträdelsen, i den mån detta kan fastställas.
- (f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
- (g) Tidigare överträdelser som den fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.

AVDELNING IX

GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 103

Utövande av delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller för de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Delegeringen av befogenheter ska ges på obestämd tid från och med den dag som anges i artikel 116.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 och 98 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. När kommissionen har antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som har antagits enligt artikel 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 och 98 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har motsatt sig detta inom två månader från det datum då akten delgetts Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har informerat kommissionen om att de inte kommer att motsätta sig detta. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

AVDELNING X

ÄNDRINGAR AV DIREKTIV 77/91/EEG, 82/891/EEG, 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU OCH AV FÖRORDNING (EU) NR 1093/2010

Artikel 104

Ändring av direktiv 77/91/EEG

I artikel 41 i direktiv 77/91/EG ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 17.1, 25.1, 25.3, 27.2 första stycket, 29, 30, 31 och 32 i detta direktiv inte tillämpas om de rekonstruktionsverktyg, rekonstruktionsbefogenheter och rekonstruktionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv XX/XX/EU(*) [Direktiv om rekonstruktion och avveckling] används, förutsatt att rekonstruktionsmålen i artikel 27 i direktiv XX/XX/EU och rekonstruktionsmålen i artikel 28 i det direktivet uppfylls.

(*) EUT..... s..”

Artikel 105

Ändring av direktiv 82/891/EEG

Artikel 1.4 i direktiv 82/891/EEG ska ersättas med följande:

”4. Artikel 1.2, 1.3 och 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU(*) ska tillämpas.”

(*) EUT L 110, 29.4.2011, s. 1.

Artikel 106

Ändringar av direktiv 2001/24/EG

Direktiv 2001/24/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska två nya punkter med följande lydelse läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Detta direktiv ska även gälla för värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG (*) och deras filialer som har inrättats i andra medlemsstater än de där värdepappersföretagen har sitt huvudkontor.

4. Vid tillämpning av de rekonstruktionsverktyg och utövande av de rekonstruktionsbefogenheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv XX/XX/EU(**) ska bestämmelserna i det här direktivet även gälla för finansinstitut, företag och moderföretag som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv XX/XX/EU.”

(*) EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

(**) EUT L, s. ”

2. I artikel 2 ska sjunde strecksatsen ersättas med följande:

”- *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som är avsedda att bevara eller återställa ett kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans redan gällande rättigheter, däribland åtgärder som kan komma att innebära betalningsinställelse, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar, dessa åtgärder omfattar tillämpningen av de rekonstruktionsverktyg och utövandet av de rekonstruktionsbefogenheter som fastställs i direktiv XX/XX/EU,”

Artikel 107

Ändring av direktiv 2002/47/EG

I artikel 7 i direktiv 2002/47/EG ska följande stycke 1 a läggas till:

”1a. Punkt 1 tillämpas inte på någon restriktion av effekten av ett nettningsarrangemang med stöd av artikel 77 i direktiv XX/XX/EU eller då rekonstruktionsmyndigheten utövar befogenheten att införa ett tillfälligt uppskov i enlighet med artikel 63 i det direktivet.

(*) EUT L s.”

Artikel 108

Ändring av direktiv 2004/25/EG

I artikel 4.5 i direktiv 2004/25/EG ska följande tredje stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 5.1 i detta direktiv inte tillämpas om de rekonstruktionsverktyg, rekonstruktionsbefogenheter och rekonstruktionsmekanismer som

fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv XX/XX/EU(*) [Direktiv om rekonstruktion och avveckling] används.

(*) EUT L s. ... ”

Artikel 109

Ändring av direktiv 2005/56/EG

I artikel 3 i direktiv 2005/56/EG ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”(4) Medlemsstater ska säkerställa att detta direktiv inte tillämpas på det företag eller de företag som är föremål för användningen av rekonstruktionsverktyg, rekonstruktionsbefogenheter och rekonstruktionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv XX/XX/EU(*) [Direktiv om rekonstruktion och avveckling].

(*) EUT L s. ...”

Artikel 110

Ändringar av direktiv 2007/36/EG

Direktiv 2007/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt 4 läggas till:

”4. Medlemsstater ska säkerställa att detta direktiv inte tillämpas om rekonstruktionsverktyg, rekonstruktionsbefogenheter och rekonstruktionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv XX/XX/EU(*) [Direktiv om rekonstruktion och avveckling] används.

(*) EUT L s. ...”

2. I artikel 5 ska följande punkter läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. Medlemsstaterna ska för tillämpningen av direktiv XX/XX/EU [Direktiv om rekonstruktion och avveckling] se till att bolagsstämman med en majoritet av två tredjedelar av de avlagda giltiga rösterna får besluta att en kallelse till bolagsstämma för att fatta beslut om en kapitalökning får utfärdas med kortare varsel än vad som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att stämman inte äger rum inom tio kalenderdagar från kallelsen och att villkoren i artikel 23 eller 24 i direktiv XX/XX/EU (*utlösare för tidigt ingripande*) uppfylls samt att kapitalökningen är

nödvändig för att undvika de villkor för rekonstruktion som anges i artikel 27 i det direktivet.

6. Vid tillämpningen av punkt 5 ska artikel 6.3–4 och artikel 7.3 inte tillämpas.”

Artikel 111

Ändring av direktiv 2011/35/EU

I artikel 1 i direktiv 2011/35/EU ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Medlemsstater ska säkerställa att detta direktiv inte tillämpas på det företag eller de företag som är föremål för användningen av rekonstruktionsverktyg, rekonstruktionsbefogenheter och rekonstruktionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv XX/XX/EU(*) [Direktiv om rekonstruktion och avveckling].

(*) EUT L s. ...”

Artikel 112

Ändring av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

6. I artikel 4 ska led 2 ersättas med följande:

”2 behöriga myndigheter innebär

- i) behöriga myndigheter enligt definitionerna i direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG samt i den mening som avses i direktiv 2009/110/EG,
- ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att kreditinstitut och finansinstitut uppfyller kraven i de direktiven,
- iii) när det gäller system för garanti av insättningar, organ som förvaltar ett system för garanti av insättningar i enlighet med direktiv 94/19/EG, eller, om det är ett privat företag som står för verksamheten i ett system för garanti av insättningar, den offentliga myndighet som utövar tillsynen över dessa system, i enlighet med det direktivet, och
- iv) när det gäller direktiv .../... [Direktiv om rekonstruktion och avveckling] rekonstruktionsmyndigheter såsom de definieras i det direktivet.

(*) EUT L s. ...”

7. I artikel 40.6 ska följande läggas till som andra stycke:

”Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b ska när frågor inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv XX/XX/EU(*) [Direktiv om rekonstruktion och avveckling] behandlas, om så krävs, åtföljas av en företrädare (utan rösträtt) för rekonstruktionsmyndigheten i varje medlemsstat.”

(*) EUT L s. ...”

AVDELNING XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 113

EBA:s rekonstruktionskommitté

EBA ska inrätta en permanent intern kommitté i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) nr 1093/2010 i syfte att förbereda de beslut från EBA som anges i detta direktiv. Den interna kommittén ska åtminstone bestå av de rekonstruktionsmyndigheter som avses i artikel 3 i denna förordning.

Enligt detta direktiv ska EBA samarbeta med Esma och Eiopa inom ramen för den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättas genom artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 114

Granskning

Senast den 1 juni 2018 ska kommissionen se över den allmänna tillämpningen av detta direktiv och bedöma behovet av anpassningar, särskilt

- (a) på grundval av den rapport från EBA som anges i artikel 39.6, behovet av anpassningar vad gäller att minska skillnaderna på nationell nivå, denna rapport och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet,
- (b) på grundval av den rapport från EBA som anges i artikel 4.3, behovet av anpassningar vad gäller att minska skillnaderna på nationell nivå, rapporten och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 115

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2014 anta och offentliggöra de lagar, förordningar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2015.

Medlemsstaterna ska dock tillämpa bestämmelser som antagits för att senast den 1 januari 2018 uppfylla avdelning IV kapitel III avsnitt 5.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 116

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 117

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

AVSNITT A

UPPGIFTER SOM SKA INGÅ I ÅTERHÄMNINGSPLANERNA

Återhämtningsplanen ska innehålla följande uppgifter:

- (1) En sammanfattning av huvudinslagen i planen, strategisk analys och en sammanfattning av den totala återhämtningskapaciteten.
- (2) En sammanfattning av de väsentliga förändringarna för institutet sedan den senast inlämnade återhämtningsplanen.
- (3) En kommunikations- och informationsplan med redogörelse för hur företaget avser att hantera eventuellt negativa marknadsreaktioner.
- (4) Ett antal kapital- och likviditetsåtgärder som krävs för att upprätthålla verksamheten i och finansieringen av institutets vitala funktioner och affärsområden.
- (5) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
- (6) En detaljerad beskrivning av alla väsentliga hinder för ett effektivt och snabbt verkställande av planen, vilket inbegriper beaktande av följderna för resten av koncernen, kunderna och motparterna.
- (7) Identifiering av vitala funktioner.
- (8) En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet på och möjligheten att avyttra institutets centrala affärsområden, verksamhet och tillgångar.
- (9) En detaljerad beskrivning av hur återhämtningsplaneringen införlivas i institutets ledningsstruktur samt politiken och förfarandena för godkännandet av återhämtningsplanen och fastställande av vilka personer i organisationen som ska ansvara för att utarbeta och genomföra planen.
- (10) Arrangemang och åtgärder för att bevara eller återställa institutets egna medel.
- (11) Arrangemang och åtgärder för att säkerställa att institutet har tillräcklig tillgång till beredskapsfinansieringskällor, däribland potentiella likvida medel, bedömning av tillgängliga säkerheter och av möjligheterna att föra över likvida medel mellan koncernenheter och affärsområden för att garantera att institutet kan bedriva sin verksamhet och fullgöra sina åtaganden när de förfaller till betalning.
- (12) Arrangemang och åtgärder för att minska riskerna och skuldsättningen.
- (13) Arrangemang och åtgärder för skuldomläggning.
- (14) Arrangemang och åtgärder för omstrukturering av verksamheterna.

- (15) Arrangemang och åtgärder som krävs för kontinuerlig tillgång till finansmarknadernas infrastruktur.
- (16) Arrangemang och åtgärder som är nödvändiga för att fortlöpande upprätthålla institutets operativa verksamhet, däribland infrastruktur och it-tjänster.
- (17) Förberedande åtgärder för att underlätta försäljning av tillgångar eller affärsområden med en lämplig tidsfrist för återställandet av institutets finansiella ställning.
- (18) Andra styråtgärder eller strategier för att återställa den finansiella ställningen och förutse de finansiella effekterna av dessa åtgärder och strategier.
- (19) Förberedande åtgärder som institutet vidtagit eller planerar vidta för att underlätta genomförandet av återhämtningsplanen, däribland åtgärder som är nödvändiga för att snabbt rekapitalisera institutet.

AVSNITT B

UPPGIFTER SOM REKONSTRUKTIONSMYNDIGHETER KAN BEGÄRA FRÅN INSTITUT FÖR UTARBETANDE OCH UPPDATERING AV REKONSTRUKTIONSPLANER

Rekonstruktionsmyndigheter kan begära följande uppgifter från institut för utarbetande och uppdatering av rekonstruktionsplaner:

- (1) En detaljerad beskrivning av institutets organisationsstruktur, däribland en förteckning över samtliga juridiska enheter.
- (2) Uppgifter om varje juridisk enhets direkta ägare och andelen med och utan rösträtt.
- (3) Varje juridisk enhets etableringsort, registreringsland, verksamhetstillstånd och ledning.
- (4) Översikt över institutets vitala verksamhet och centrala affärsområden, däribland betydande innehav av tillgångar och skulder kopplade till sådan verksamhet och sådana affärsområden, redovisat per juridisk enhet.
- (5) En detaljerad beskrivning av institutets struktur och samtliga juridiska enheters skuldstruktur, indelat i åtminstone typer av och belopp för kort- och långfristiga skulder, skulder med och utan säkerhet samt efterställda skulder, med angivande av motsvarande belopp.
- (6) Exakta uppgifter om institutets kvalificerade skulder.
- (7) Metoderna för att fastställa till vem institutet ställt säkerheter, vem som innehar säkerheten och den lagstiftning som gäller för säkerheten.
- (8) Redogörelse för institutets och dess juridiska enheters exponeringar utanför balansräkningen, översikt över dess vitala verksamhet och centrala affärsområden.

- (9) Institutets väsentliga säkringar, inklusive per juridisk enhet.
- (10) Fastställande av institutets största och mest kritiska motparter samt analys av hur av stora motparters obestånd påverkar institutets finansiella situation.
- (11) Varje system i vilket institutet har en siffer- eller värdemässigt betydande handelsvolym, inklusive per juridisk enhet, vital verksamhet och centrala affärsområden.
- (12) Varje betalnings-, rekonstruktions- eller clearingsystem som institutet direkt eller indirekt ingår i, inklusive per juridisk enhet, vital verksamhet och centrala affärsområden.
- (13) En detaljerad uppräknings- och beskrivning av institutets centrala styrinformationssystem, däribland system för riskhantering, redovisning, finansiell och lagstadgad rapportering, inklusive per juridisk enhet, vital verksamhet och centrala affärsområden.
- (14) Uppgifter om ägarna till de system som avses i led m, tillhörande servicenivåavtal och alla datorprogram, system eller verksamhetstillstånd, inklusive per juridisk enhet, vital verksamhet och centrala affärsområden.
- (15) Redovisning av och översikt över juridiska enheter, kopplingar och ömsesidigt beroende mellan de olika juridiska enheterna, till exempel
 - gemensam eller delad personal, gemensamma eller delade anläggningar och system,
 - kapital-, finansierings- eller likviditetsarrangemang,
 - befintlig eller villkorad kreditexponering,
 - korsvisa garantiavtal, korsvisa arrangemang för säkerheter, korsvisa obeståndsklausuler och korsvisa nettningsavtal,
 - risköverföring och back-to-back-handelsavtal, servicenivåavtal
- (16) Tillsyns- och rekonstruktionsmyndighet per juridisk enhet.
- (17) Ledningsperson med ansvar för institutets rekonstruktionsplan, samt ansvariga personer (om det rör sig om andra personer) för de olika juridiska enheterna, den vitala verksamheten och centrala affärsområden.
- (18) Beskrivning av institutets arrangemang för att säkerställa att rekonstruktionsmyndigheten vid en eventuell rekonstruktion har tillgång till alla nödvändiga uppgifter som fastställs av rekonstruktionsmyndigheten, för att kunna använda rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna.
- (19) Alla arrangemang som institutet och dess juridiska enheter ingått med tredjeparter och som skulle kunna sägas upp till följd av ett beslut från myndigheten att använda ett rekonstruktionsverktyg och i vilken mån uppsägningen skulle kunna påverka användningen av rekonstruktionsverktyget.

- (20) En beskrivning av möjliga likvida medel till stöd för rekonstruktion.
- (21) Uppgifter om inteckning av tillgångar, likvida tillgångar, poster utanför balansräkningen och konteringspraxis.

AVSNITT C

ASPEKTER ATT BEAKTAS AV REKONSTRUKTIONSMYNDIGHETEN VID BEDÖMNING AV MÖJLIGHETERNA TILL REKONSTRUKTION AV ETT INSTITUT

Vid bedömning av möjligheterna till rekonstruktion av ett institut ska rekonstruktionsmyndigheten beakta följande:

- (1) Institutets eller koncernens förmåga att klarlägga centrala affärsområden och vital verksamhet för de juridiska enheterna.
- (2) Graden av anpassning mellan juridiska strukturer och företagsstrukturer i förhållande till centrala affärsområden och vital verksamhet.
- (3) I vilken mån det finns arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, infrastruktur, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla centrala affärsområden och vital verksamhet.
- (4) I vilken mån serviceavtal som institutet eller koncernen ingått kan hävdas om institutet eller koncernen avvecklas.
- (5) I vilken mån institutets eller koncernens styrningsstruktur är lämplig för att hantera och säkra efterlevnaden av institutets eller koncernens interna riktlinjer för servicenivåavtal.
- (6) I vilken mån institutet eller koncernen har ett förfarande för att föra över tjänster som tillhandahållits tredjeparter inom ramen för ett servicenivåavtal, ifall vitala funktioner eller centrala affärsområden skulle avskiljas.
- (7) I vilken mån det finns beredskapsplaner för att garantera fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingssystem.
- (8) I vilken mån styrinformationssystemen garanterar att rekonstruktionsmyndigheterna kan inhämta korrekta och fullständiga uppgifter om centrala affärsområden och vital verksamhet i syfte att påskynda beslutsprocessen.
- (9) Styrinformationssystemens kapacitet att tillhandahålla uppgifter som är väsentliga för att när som helst på ett effektivt sätt kunna avveckla institutet eller koncernen även under mycket föränderliga förhållanden.
- (10) I vilken mån institutet eller koncernen har testat sina styrinformationssystem i det stressscenario som fastställts av rekonstruktionsmyndigheten.
- (11) I vilken mån institutet eller gruppen kan garantera att dess styrinformationssystem kommer att fortsätta att fungera för både det berörda och det nya institutet ifall den

vitala verksamheten och centrala affärsområden avskiljs från den övriga verksamheten och övriga affärsområden.

- (12) I vilken mån institutet eller koncernen inrättat lämpliga förfaranden för att säkerställa att rekonstruktionsmyndigheten får nödvändiga uppgifter för att identifiera insättare och de belopp som omfattas av insättningsgarantisystemen.
- (13) Ifall koncernen använder koncerninterna säkerheter – i vilken mån dessa säkerheter tillhandhålls på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för dessa säkerheter är stabila.
- (14) Ifall koncernen tillämpar ömsesidiga transaktioner – i vilken mån dessa transaktioner görs på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet är stabila.
- (15) I vilken mån användningen av koncerninterna säkerheter eller ömsesidigt bokförda transaktioner ökar spridningseffekten inom koncernen.
- (16) I vilken mån koncernens juridiska struktur utgör ett hinder för att rekonstruktionsverktygen används på grund av antalet juridiska enheter, koncernstrukturens komplexitet eller problem med att föra affärsområden till koncernenheter.
- (17) Institutets antal eller andel kvalificerade skulder.
- (18) Ifall bedömningen omfattar ett holdingföretag med blandad verksamhet – i vilken mån en rekonstruktion av koncernenheter för det institutet eller finansinstitutet skulle få negativa konsekvenser för koncernens icke finansiella del.
- (19) Förekomst av och stabilitet hos servicenivåavtal.
- (20) Huruvida myndigheter i tredjeland har de nödvändiga rekonstruktionsverktygen för att stödja rekonstruktionsåtgärder från unionens rekonstruktionsmyndigheter, och omfattningen av samordnade åtgärder mellan unionen och myndigheter i tredjeland.
- (21) Möjligheten att använda rekonstruktionsverktyg på ett sätt som uppfyller rekonstruktionsmålen med tanke på de tillgängliga verktygen och institutets struktur.
- (22) I vilken omfattning koncernstrukturen tillåter att rekonstruktionsmyndigheten i syfte att maximera värdet på koncernen som helhet avvecklar hela koncernen eller en eller flera av dess enheter utan att orsaka en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.
- (23) De arrangemang och åtgärder genom vilka rekonstruktionen kunde underlättas i fall där koncerner har dotterföretag som är etablerade i olika jurisdiktioner.
- (24) Trovärdigheten i att använda rekonstruktionsverktyg på ett sätt som uppfyller rekonstruktionsmålen, med tanke på eventuella följder för borgenärer, motparter, kunder och anställda, och eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeland kan vidta.

- (25) Om effekterna av institutets rekonstruktion på det finansiella systemet och på finansmarknadens förtroende kan utvärderas tillräckligt.
- (26) Om rekonstruktionen av institutet kan komma att ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.
- (27) Om spridning till andra finansinstitut eller till finansmarknaderna kan begränsas genom tillämpningen av rekonstruktionsverktygen och rekonstruktionsbefogenheterna.
- (28) Om rekonstruktionen av institutet kunde komma att ha en betydande effekt på system för överföring av betalningar och rekonstruktion.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET

- 1.1. Förslagets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET

1.1. Förslagets beteckning

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om fastställande av ett ramverk för rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 82/891/EG, 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2011

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen⁴⁰

Inre marknaden – Finansmarknader

1.3. Typ av förslag

Ny åtgärd

Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴¹

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till:*

- Att bevara finansiell stabilitet och förtroende för bankerna, säkerställa fortsatta vitala finansiella tjänster, undvika spridning av problem.
- Att minimera förlusterna för samhället som helhet och särskilt för skattebetalare, skydda insättarna och minska överdrivet risktagande.
- Att stärka den inre marknaden för banktjänster och samtidigt bevara likvärdiga konkurrensvillkor (dvs. lika villkor för alla som konkurrerar på EU:s finansmarknader).

1.4.2. *Specifika mål inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifika mål:

Mot bakgrund av de allmänna målen ovan är följande specifika mål av betydelse:

⁴⁰ ABM: verksamhetsbaserad förvaltning – ABB: verksamhetsbaserad budgetering.

⁴¹ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

Förberedelse och förebyggande:

- Öka tillsyningsmännens och bankernas beredskap för krissituationer
- Göra det möjligt att genomföra rekonstruktion av alla banker

Tidiga ingrepp:

- Förbättra tillsyningsmännens arrangemang för att ingripa tidigt

Rekonstruktion av banker:

- Säkerställa rekonstruktion av banker i tid och på ett stabilt sätt
- Säkerställa rättslig förutsebarhet för bankrekonstruktioner

Gränsöverskridande krishantering:

- Främja effektivt samarbete mellan myndigheter vid gränsöverskridande rekonstruktioner

Finansiering

- Säkerställa att medel från privata källor är tillgängliga för att finansiera rekonstruktionen av fallerande banker

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Det föreslagna ramverket för krishantering på unionsnivå har för avsikt att ytterligare underlätta den finansiella stabiliteten, minska överdrivet risktagande, och skydda insättarna, vitala banktjänster och spara skattebetalarnas pengar. Det syftar också till att skydda och vidareutveckla den inre marknaden för finansinstitut.

Behållningen från ramverket uppstår för det första genom att sannolikheten för en kris inom hela bankväsendet minskar och en BNP-nedgång till följd av en bankkris undviks. För det andra syftar ramverket för bankrekonstruktion till att vid framtida kriser i möjligaste mån undvika att skattebetalarnas pengar används till att rädda banker. Kostnaden för bankkriser, om de inträffar, bör i första hand bäras av bankernas egna kapital och låneinnehavare. Till följd av detta bör finansieringskostnaderna för medlemsstaternas skulder även minska som en återspeglning av att den underförstådda statliga garantin för bankernas skulder avlägsnas.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Eftersom bankkonkurser är oförutsebara och förhoppningsvis undviks är det inte möjligt att kontinuerligt följa upp det sätt på vilket bankrekonstruktionen fungerar i samband med en verklig bankkonkurs. Några av åtgärderna skulle dock kunna övervakas genom användning av följande möjliga indikatorer:

- Antal rekonstruktionskollegier som har inrättats.
- Antal återhämtnings- och rekonstruktionsplaner som har inlämnats och godkänts av rekonstruktionsmyndigheter och rekonstruktionskollegier.
- Antal fall där rekonstruktionsmyndigheter har krävt regleringar av bankers (eller bankkoncerners) verksamhet.
- Antal finansieringsavtal som har ingåtts koncerner emellan.
- Antal banker för vilka en minimiförlusttäckningskapacitet (kapital + skuld med möjlig bail-in) krävs.
- Samlad förlusttäckningskapacitetsnivå för banker i medlemsstater och UNIONEN.
- Antal banker som är föremål för rekonstruktion.
- Antal olika rekonstruktionsverktyg och rekonstruktionsbefogenheter som tillämpas (t.ex. försäljning av verksamhet, broinstitut, bail-in).
- Kostnaden för bankrekonstruktion på medlemsstatsnivå och EU-aggregerad nivå (miljoner euro) (kostnaderna omfattar skuldnedskrivningskostnader, rekapitalisering, bidrag från insättningsgarantisystem/rekonstruktionsramverk, övriga kostnader).

EBA:s inblandning i alla faser i ramverket för bankrekonstruktion och bankrekonstruktion föreslås och stöds av intressenter, även om EBA:s föreskrifter för närvarande inte ger EBA befogenheter i en rekonstruktionsprocess. På grundval av dess deltagande kunde EBA utföra relaterade övervakningsuppgifter. Införlivandet av all ny lagstiftning på unionsnivå kommer att övervakas enligt fördraget om unionens funktionssätt.

1.5. Motivering till förslaget

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Finanskrisen blev ett svårt prov för myndigheternas förmåga att hantera problem inom bankinstitut. Unionens finansmarknader har blivit så integrerade att inhemska störningar snabbt kan sprida sig till företag och marknader i andra medlemsstater.

På internationell nivå har ledarna för G20 uppmanat till att ”med nyvunna erfarenheter se över rekonstruktionssystem och konkurslagstiftning för att säkerställa ordnad rekonstruktion av stora, komplexa gränsöverskridande institut.”⁴² På Pittsburghmötet den 25 september 2009 åtog de sig att gemensamt verka för att ”... skapa effektivare verktyg för att få stora globala företag att ta ansvar för konsekvenserna av sin risktagning” och mer specifikt att ”utveckla verktyg och ramar för en effektiv rekonstruktion av finanskoncerner för att framöver mildra

⁴² G20-ledarnas uttalande på toppmötet i april 2009 om finansmarknader och världsekonomin.

skadeverkningarna av finansinstituts obestånd och minska överdrivet risktagande.”

I Seoul i november 2010 godkände G20 FSB SIFI-rapporten⁴³ som rekommenderade att man i ”alla nationella lagstiftningar genomför nödvändiga reformer för att se till att de har en rekonstruktionsordning för rekonstruktion av alla typer av finansiella institut, utan att skattebetalarna tvingas bekosta solvensstöd, samtidigt som vitala ekonomiska funktioner skyddas genom förfaranden som gör det möjligt för aktieägare och borgenärer med eller utan säkerhet att påta sig förluster i sin prioritetsordning”.

I oktober 2011 antog rådet för finansiell stabilitet viktiga attribut för effektiva rekonstruktionssystem för finansinstitut (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*)⁴⁴ som innehåller de viktigaste delarna som rådet för finansiell stabilitet ser som nödvändiga för ett effektivt rekonstruktionssystem. Genom att genomföra dem skulle myndigheter kunna avveckla finansinstitut på ett korrekt sätt utan att skattebetalare tvingas bekosta solvensstöd, samtidigt som kontinuiteten i finansinstitutens vitala ekonomiska funktioner upprätthålls.

1.5.2. Mervärde av ett bidrag på unionsnivå

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EUF-fördraget ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Bara åtgärder på unionsnivå kan trygga att medlemsstater på ett jämförbart sätt kan hantera bankers obestånd. Även om unionens banksektor är mycket integrerad, är systemen för att hantera bankkriser nationella. I många nationella rättssystem har myndigheterna inte tillräckliga befogenheter att metodiskt kunna avveckla finansinstitut, utan att utnyttja skattebetalarnas medel och samtidigt bevara de banktjänster som är vitala för den finansiella stabiliteten. Skillnaderna mellan nationella rättssystem försvårar adekvat hantering av gränsöverskridande kriser och bestämmelserna är otillräckliga för samarbetet mellan hem- och värdmedlemsstater.

Begränsade rekonstruktionsalternativ ökar riskerna för överdrivet risktagande och skapar förväntningar på att stora, komplexa och sammanflätade banker vid svårigheter återigen kan begära finansiell hjälp från den offentliga sektorn. Det står därför klart att medlemsstaterna inte kan åstadkomma ett effektivt ramverk för rekonstruktion och avveckling på en integrerad marknad utan att detta måste uppnås på unionsnivå.

Enligt proportionalitetsprincipen ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen.

Det föreliggande förslaget syftar till att värna om finansiell stabilitet och förtroende för bankerna, minimera skattebetalarnas förluster, stärka den inre marknaden för banktjänster och

⁴³ ”Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions”,

http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf

⁴⁴

http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

samtidigt slå vakt om lika konkurrensvillkor. Detta kräver att nationell lagstiftning konvergerar, så att myndigheternas verktyg för krishantering och rekonstruktion överensstämmer. Detta mål kan bara uppnås genom åtgärder på unionsnivå.

Bestämmelserna är proportionerliga mot vad som krävs för att uppnå dessa syften. Föreslagen myndighetsutövning kan föranleda begränsningar av äganderätten, men dessa är förenliga med stadgan om grundläggande rättigheter som denna tolkas av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Dessa inskränkningar är begränsade till vad som krävs för att uppnå ett allmännyttigt mål, nämligen att värna om unionens finansiella stabilitet.

Rekonstruktion är nära kopplad till de icke harmoniserade delarna av nationell lagstiftning om insolvens och förmögenhetsrätt. Ett direktiv är därför det lämpliga rättsliga instrumentet eftersom ramverket måste införlivas för att säkerställa att genomförandet får avsedd effekt, inom den nationella lagstiftningens särdrag.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Ej tillämpligt

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Ramverket för krishantering har starka förbindelser till **insättningsgarantisystemet** i unionen. Ändringen av det relevanta direktivet 94/19/EG diskuteras för närvarande i rådet och parlamentet. Synergierna mellan insättningsgarantisystemfonder och bankrekonstruktionsåtgärder är betydande, särskilt vad gäller finansiella frågor. När ett rekonstruktionsramverk som hindrar spridning är på plats kommer insättningsgarantisystemfonden enbart att finansiera ett fåtal banker som brister i betalning initialt. När inga rekonstruktionsåtgärder är tillgängliga och problemen sprider sig genom det finansiella systemet är däremot det belopp som insättningsgarantisystemet måste betala ut i en medlemsstat betydligt högre.

Förslaget rör även **kapitalkravsdirektivet**, som fastställer tillsynskrav för banker och värdepappersföretag. Ändringar som nyligen gjorts i kapitalkravsdirektivet syftar till att öka kvantiteten och kvaliteten på det kapital banker innehar, så att de kan absorbera eventuella förluster. Nya likviditetskrav syftar till att säkerställa att banker förblir likvida även under perioder med påfrestningar på marknaderna, och utveckla en ansvarsstruktur som ger ytterligare stabilitet. Alla dessa åtgärder kommer att göra banksektorn säkrare och minska riskerna för bankkonkurs och behovet av offentlig intervention. Trots alla dessa åtgärder kan bankkonkurser inte uteslutas i framtiden. Därför finns det ett behov av att utveckla kompletterande rättsliga ramar (bankåterhämtning och bankrekonstruktion) som säkerställer att finansiell stabilitet upprätthålls även under negativa scenarier.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

Förslag som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period 2013–2015,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴⁵

- Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen
- Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till
 - genomförandeorgan
 - byråer/organ som inrättats av gemenskaperna⁴⁶
 - nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
 - personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen
- Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer
- Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

-

⁴⁵ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁶ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder.

Enligt artikel 81 i förordningen om inrättandet av Europeiska bankmyndigheten (EBA) ska kommissionen senast den 2 januari 2014, och vart tredje år därefter, publicera en allmän rapport om den erfarenhet som vunnits som ett resultat av EBA:s arbete. I detta syfte kommer kommissionen att lägga fram en allmän rapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

För den rättsliga, ekonomiska, effektiva och ändamålsenliga användningen av anslag som uppkommer ur förslaget är förväntningarna att förslaget inte kommer att skapa nya risker som för närvarande inte skulle täckas av EBA:s befintliga interna kontrollramverk.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

-

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade).

För att bekämpa bedrägeri, korruption och alla andra olagliga verksamheter ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) gälla för EBA utan begränsningar.

EBA ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid EBA.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagare av utbetalningar från EBA, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

Artiklarna 64 och 65 i förordningen om inrättandet av Europeiska bankmyndigheten (EBA) preciserar bestämmelserna för genomförande och kontroll av EBA:s budget och tillämpliga budgetregler.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

De berörda rubrikerna i budgetramen och de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning.....]	Diff./Icke-diff. (47)	från Efta ⁴⁸ -länder	från kandidatländer ⁴⁹	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	12.0402.01 EBA – Bidrag enligt Avdelning 1, 2 och 3	Diff.	Ja	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

De berörda rubrikerna i budgetramen och de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer [Rubrik.....]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴⁷ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁴⁸ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1A	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning
---	-----------	---

GD: MARKT			År 2013 ⁵⁰	År 2014	År 2015				TOTALT
• Driftsanslag									
12.0402.01	Åtaganden	(1)	0	1 080	999				2 079
	Betalningar	(2)	0	1 080	999				2 079
Anslag av administrativ karaktär finansierade med inkomster från avgifter									
Budgetrubrik (nr)		(3)							
TOTALA anslag för GD MARKT	Åtaganden	=1+1a +3	0	1 080	999				2 079
	Betalningar	=2+2a +3	0	1 080	999				2 079
• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0	1 080	999				2 079
	Betalningar	(5)	0	1 080	999				2 079
• TOTALA anslag av administrativ karaktär finansierade med inkomster från avgifter			(6)						
TOTALA anslag under RUBRIK	Åtaganden	=4+ 6	0	1 080	999				2 079

⁵⁰ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

1A i den fleråriga budgettramen	Betalningar	=5+ 6		1 080	999					2 079
---	-------------	-------	--	-------	-----	--	--	--	--	-------

Anmärkningar

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2013 ⁵¹	År 2014	År 2015					TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIKERNÄ 1-5 i den fleråriga budgettramen	Åtaganden	0	1 080	999					2 079
	Betalningar	0	1 080	999					2 079

⁵¹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Mål-, och resultatbeteckning ↓			År 2012		År 2013		År 2014		År 2015		TOTALT	
	Typ ⁵²	Genomsnittliga kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader
1. Mål för förberedelse och förebyggande:												
– öka tillsyningsmännens och bankernas beredskap för krissituationer och												
– göra det möjligt att avveckla alla banker												
Antal tekniska standarder och riktlinjer	numerisk		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
Delsumma för specifikt mål nr 1			0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
2. Mål för Tidigt ingripande:												
– förbättra tillsyningsmännens arrangemang för att ingripa												

⁵² Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats t.ex. antalet studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts.

Mål-, och resultatbeteckning ↓	Typ ⁵²	Genomsnittliga kostnader	År 2012		År 2013		År 2014		År 2015		TOTALT	
			Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader
tidigt												
Antal tekniska standarder och riktlinjer	numerisk		0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
Delsumma för specifikt mål nr 2				0		0	1	47	0	0	1	47
3. Mål för bankrekonstruktion												
– säkerställa rekonstruktion av banker i tid och på ett stabilt sätt												
– säkerställa rättslig förutsebarhet för bankrekonstruktion												
Antal tekniska standarder och riktlinjer	numerisk		0	0	0	0	10	470	4	799	14	1 269
Delsumma för specifikt mål nr 3				0	0	0	10	470	4	799	14	1 269
4. Mål för gränsöverskridande krishantering: - främja effektivt samarbete mellan myndigheter under gränsöverskridande rekonstruktion												
Antal tekniska standarder och riktlinjer			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47

Mål-, och resultatbeteckning ↓			År 2012	År 2013	År 2014	År 2015	TOTALT					
	Typ ⁵²	Genomsnittliga kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader	Resultat	Totala kostnader
	Delsumma för specifikt mål nr 4			0	0	0	0	1	47	0	0	1
TOTALA KOSTNADER⁵³				0		0	23	1 081	5	999	28	2 080

3.3. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

NA

- Nya budgetrubriker som föreslås

NA

Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.3.1.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

⁵³ Anslag som tilldelats olika mål omfattar även allmänna omkostnader, som står i proportion till direkta personalkostnader.

3.3.1.2. Beräknat personalbehov

- Förslaget kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Kommentar:

GD Markt kommer inte att behöva några ytterligare personalresurser eller administrativa resurser som ett resultat av förslaget.

3.3.2. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

- Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen
- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁵⁴

3.3.3. *Bidrag från tredje part*

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015			Totalt

⁵⁴ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

<i>Bidrag från medlemsstat (60 % av totala kostnaderna)</i>	0	1 620	1 498					3 119
---	---	-------	-------	--	--	--	--	-------

3.4. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”

Bilaga till den lagstadgade finansieringsöversikten till ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av ett ramverk för rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 82/891/EG, 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2010.

Kostnader i samband med uppgifter som genomförs av EBA har uppskattats i Personaluppgifter (Avdelning 1), men också Avdelning 2.

Beträffande valet av tidpunkt för förslaget, antas direktivet träda i kraft mellan juni och december 2013. EBA ska formulera tekniska standarder tolv månader från den dag då det träder i kraft, därför förväntas arbetet inledas så tidigt som januari 2014. Ytterligare personal har beräknats för de **23 tekniska standarderna och fem riktlinjerna**, inklusive sammanhängande åtgärder för erkännande av rekonstruktionsförfaranden i tredjeland, för slutförandet av arrangemang för icke-bindande ramverkssamarbete med tredjeländer samt för pågående övervakningsarbete, deltagande i kollegier och för EBA:s bindande medling. Kommissionens förslag omfattar långsiktiga uppgifter för EBA som kommer att kräva etablering av fem ytterligare poster (tillfälligt anställda) från och med 2014. Dessutom förutses elva utstationerade nationella experter utföra tillfälliga uppgifter begränsade till åren 2014 och 2015.

Övriga antaganden:

- Löneviktningkoefficient för London: 1,28.
- På grund av de komplexa tekniska standarderna, riktlinjerna och arbetsbördan för relaterade uppgifter som nämns ovan, antas det att en teknisk standard/riktlinje kommer att kräva 1,15 årsarbeten. Följaktligen kommer 23 tekniska standarder och fem riktlinjer kräva 32 årsarbeten för 2014 och 2015.
- Utbildningskostnader som uppskattas till 1 000 euro per heltidsekvivalent och år.
- Kostnader för tjänsteresor på 10 000 euro. Uppskattningen baseras på förslaget till 2012 års budget för tjänsteresor per person.
- Rekryteringskostnader (resor, hotell, läkarundersökningar, installationsbidrag och övriga bidrag, flyttersättning, etc.) på 12 700 euro. Uppskattningen baseras på förslaget till 2012 års budget för rekrytering per person.

I nedanstående tabell detaljpresenteras beräkningsmetoden för ökningen i den budget som begärs för kommande tre år.

Kostnadstyp	Beräkning	Belopp (i miljoner euro)			
		2013	2014	2015	Totalt
Avdelning 1: Personalutgifter					
<i>11 Löner och tillägg</i>					
- varav tillfälligt anställda	=5*127*1,28	0	813	813	1 626
- varav utstationerade nationella experter	=11*73*1,28	0	1 028	1 028	2 056
- varav kontraktsanställda		0	0	0	0
<i>12 Rekryteringskostnader</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Tjänsteresor</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Utbildning</i>	=16*1	0	16	16	32
Totalt avdelning 1: Personalutgifter		0	2 220	2 017	4 237
Avdelning 2: Kostnader för infrastruktur och förvaltning	=16*30	0	480	480	960
Avdelning 3: Driftsutgifter		0	0	0	0
Totalt		0	2 700	2 497	5 197
Varav EU-bidrag (40 %)		0	1 080	999	2 078
Varav bidrag från medlemsstaterna (60 %)		0	1 620	1 498	3 119

Nedanstående tabell innehåller förslag på lönegradsinplacering av de fem tillfälligt anställda.

Tjänstegrupp och lönegrad	Tillfälliga tjänster
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
AD totalt	5